Tartalomjegyzék

1	**Bevezetés helyett**	1
2.	**Játék, POKE, térkép**	2
	- SOLDIER OF FORTUNE, NETHERWORLD	2
	- FERNANDEZ MUST DIE...	3
	- ...SIR FRED	4
	- R-TYPE	5
2.1	**Heavy On the Magick!** (Gargoyle Games)	8
3.	**ENTERFACE** (Enterprise melléklet)	15
4.	**Ismeretlen nyelvek** (Micro-PROLOG: A perifériák kezelése)	19
	- KILLED UNTIL DEAD (Level III.)	21
5.	**Ismeretlen nyelvek** (HISOFT 'C' Compiler)	22
6.	**Hardware ötletek** (Numerikus billentyűzet)	25
	- KILLED UNTIL DEAD (Level IV.)	26
7.	**BASIC** (A billentyűzet figyelése, grafikai ötletek)	27
8.	**Gépi kód tanfolyam**	28

SpV. 18.rész EP melléklet

Mercenary

- Az űrsiklót nem szükséges megvenni, el is lophatjuk. Ekkor nagy valószínűséggel lelőnek, de sebaj, a CAPS SHIFT + Q-val új űrhajót kérhetünk.
- Az űrállomáson lévő halálfejes ajtó nem halálos, csak lezuhanunk, és hosszú sétát kell tennünk egy hangárig, melyben van űrsikló, vagy segít a CAPS SHIFT + Q.
- A célkereszt (sights) nagymértékben megkönnyíti az ajtókon való bejutást.
- A 03-15 szektorba könnyű eljutni, ha a 09-06 szektorban az orvosi felszerelésektől kimegyünk a folyosóra, és bemegyünk a szemközti ajtón. A második ajtó balra, és ha szerencsénk van, akkor a 03-15-ben kötünk ki, ha nem, akkor próbálkozzunk tovább.

SpV. 14.rész 5. oldal

Garfield

A sintértelep kulcsának megszerzésére van egy egyszerűbb módszer is: Menjünk el Nermál barátunkhoz, aki a csatornában van az egérrel. (Ha a csatornába levisszük a lámpát, az világít nekünk.) Nermált kb. úgy jó 5-6-szor rúgjuk fenékbe, ekkor leejti a felhúzhatós egeret. Ezt kapjuk fel, és vigyük ki a csatornarendszerből. Ha tehát Nermál keze üres, rohangál a csatornarendszerben. Álljunk készen a láda melletti szobában, majd amikor megjelenik Nermál, induljunk el a ládához. Ahogy a ládához értünk, rúgjunk bele a ládába, ő felveszi a csontot, mi pedig felvehetjük a kulcsot. A gaz patkány, aki a ládát őrzi, nem tud beleszólni az akcióba.

SpV. 18.rész, EP.melléklet

SPECTRUM programok átírása

A programlistába két helyen is hiba csúszott:

```
L1   LD    (HL),A          LD FLAG    RRA       és nem RRC
     INC   HL                         XOR   L
     LD    A,(3FFFh)                  RET   NZ
     CALL  WRA   és nem WR
```

A hibák kijavítása után a program már jól fut.

A címlapterv: Kodreán Zoltán munkája
A Spectrum és Commodore Világ eddig megjelent részei utánvéttel megrendelhetők a következő címen.
Spectrum Világ, 1519 Budapest, Postafiók 363.

Felelős kiadó: Rucz Lajos, Székely László
Szerkesztette: Kiss László
Pátria Nyomda
Felelős vezető: Vass Sándor vezérigazgató

1. Bevezetés helyett

Újra itt vagyunk! Nem akarjuk dorgálni a **Tisztelt Olvasót**, elég sok dorgálást kaptunk, főként a 20. szám bevezetőjének utolsó mondatáért, de hát ez az igazság.

Néhány dologról dióhéjban:

• **Játékismertetők**: Több, néhány mondatos ismertetőre is igény mutatkozott, ezt most megpróbáltuk összefonni sok-sok apró cheat-tel, mindent bele alapon, elvégre ez a szám kerül a karácsonyfa alá.

• **Ismeretlen nyelvek**: Sok-sok dícséretet kaptunk a két programnyelv (*Micro-PROLOG, 'C'*) folyamatos ismertetéséért, hiszen ezekről még szinte sehol sem jelent meg leírás, ezért folytatjuk is.

• **128K**: A legfontosabb – 128K-s gépre vonatkozó – információkon már túl vagyunk, 3 csatornás hang – BASIC listákkal a továbbiakban nem töltjük meg az oldalakat, ennek sok értelme nincs. Amennyiben összegyűlik 1 oldalnyi, kimondottan 128K orientált információ, úgy azt közöljük.

• **Gépi kód tanfolyam**: Ilyen címszó alatt megszűnik, szerepét a programozástechnika veszi át a továbbiakban.

• **Rejtvény**: A többség nem kéri, ezért az itt található levelezési rovat a következő számtól oda telepszik. Ez utóbbit viszont annál többen hiányolták eddig.

• **Térképlap**: Sajnos nem gazdaságos a pótlap legyártatása, most a Karácsonyra való tekintettel ezt az A/4 lapot még közreadjuk, ám a továbbiakban a térképeket ismét beszorítjuk a belső oldalakra. Ezzel is azt szeretnénk elérni, hogy a január 1-n esedékes jelentős nyomdai áremelkedéssel egyidőben mi ne emeljük a kiadvány fogyasztói árát!

Energiánk továbbra is véges, a jelenlegi feltételrendszerben sokkal többet nyújtani nem tudunk. Ennek ellenére nem érezzük, hogy az előző okfejtésünk óta lényeges változás állott volna be az eladott példányszám vonatkozásában. Nagyon elképzelhető, hogy 1990-ben ismét csökkentenünk kell a példányszámot (a jelenlegi 12.000-ről), ill. a megjelenési gyakoriságot egyaránt.

Last Ninja 1 hol vagy?

Tisztelt SpV!

Szeretném megkérdezni, hogy a THE LAST NINJA (1) c. programot végülis átírták a Spectrumra, mert sok újságban ill. katalógusban szerepelt. Példának okáért:

- a Spectrum Világ 4. számának 2. oldalán.
- a Sinclair Spectrum Játék és Program c. könyv 4. részének mellékletében.
- stb.

Úgyhogy ezért kérdezem, mert nem tudom, hogy végülis átírták vagy nem. Nekem a II. része nagyon tetszett, és C64-en láttam az első részét is, és nagyon szeretném megszerezni. Ezen kívül kérném megküldeni a SYSTEM-3 nevű software forgalmazó cég címét, mert egyik újságban sem találtam. Fáradozásukat előre is köszönöm. Várom a választ.

Ifj. Gyóni Péter – Bp.

Át is írták, meg nem is, szóval mi sem tudunk többet, annyi kavarodás volt a program Spectrumos változata körül. A Spectrum Világ 4.száma ill. az említett könyv 4. része kb. azonos időben jelent meg, ekkor még az angol sajtó nagy ovációval hirdette, hogy a program hamarosan megjelenik, s mi hittünk nekik. Ez azonban sajnos elmaradt, pontosabban megdöbbenve tapasztaltuk, hogy előbb utóbb végül is a 2. rész látott napvilágot, annak ellenére, hogy az angol sajtó sok-sok screen-t is bemutatott az 1. rész Spectrum verziójáról. Nos, madarak azt csiripeltek, hogy a programot hazai programozók fejlesztették, s valami új programozási módszert akartak kidolgozni ebben a programban. Ezek szerint a fába beletört a fejsze...

A SYSTEM 3 címét mi sem találtuk, helyette itt a telefonszámuk: Anglia - 01-866-5692

SpV

Egy a sok közül

Tisztelt SpV!

Örültem, hogy megküldték nekem az SpV 19. számát. No de nem ezért írok most önöknek.

Az Airborn Ranger-ről van szó. Miután ledobtam a három utánpótláscsomagot, megjelenik egy nyíl és game over. Elolvastam a 19. rész ismertetését, de sajnos nem jutottam vele semmire. Jó lenne, ha néhány sorban megírnák nekem, hogy mit kell csinálni, mert ideges vagyok amiatt, hogy felvettem egy olyan programot, ami alig fért fel egy oldalra, és nem tudok vele mit kezdeni. Más. Lehet, hogy tudok küldeni egy pokeot a Cybernoid II-höz.

Gombos Bertalan, Bonyhád

Az Airborne Ranger annál bonyolultabb játék, hogy néhány szóban bármilyen ötletet is tudnánk hozzá ajánlani. Ez a levél egy a sok közül, amelyben Olvasóink hasonló problémákkal keresnek fel bennünket a mai napig. A 17. szám borítóján már egyszer tisztáztuk, hogy inkább a Spectrum Világ-ot írjuk, mintsem, hogy napi 10-12 órában ilyen témájú levelekre válaszoljunk, mert akkor soha sem jelenne meg a Spectrum Világ. Az Airborne Ranger egyszer úgy is megérdemli, hogy leírást közöljünk róla, főleg azért, mert valóban elfoglalja egy 60 perces kazetta egy oldalát. A Cybernoid II-höz nekünk is van POKE-unk: POKE 36687,0 (sérthetetlenség), de az elmúlt 20. számban CHEAT-et is közöltünk hozzá!

SpV.

SAM-betűnő kérés

Tisztelt SpV szerkesztőség!

Valamelyik SpV. számban olvastam a legújjabb ZX-Spectrum gépről, a ZX Spectrum SAM-ról. Érdeklődni szeretnék, hol, és hogyan lehet beszerezni ezt a gépet.

Előre is köszönöm.

Németh Ádám, Gyál

Tisztázzuk, a SAM nem ZX Spectrum altípus, egy teljesen egyedi számítógép, amely a ZX-Spectrum ROM-programjának külön betöltésével hajlandó ZX-Spectrum-ként is működni. A gépet tudomásunk szerint továbbra sem lehet üzletben megvásárolni, csak levél útján van lehetőség megrendelni, közvetlenül, a MILES GORDON TECHNOLOGY címén keresztül. Ezt a címet már közöltük a SpV 18. számának borítóján.

SpV.

Elégedetlen gyerekek

Szerkesztőség!

Egy kérésünk lenne magukhoz! Szeretnénk, hogy közölnék a legközelebbi SpV-ban a Last Ninja 2-örökéletét! Köszönjük!

És ez az irányítás?

semmi joystick, vagy talán valami kézreeső gombok.

Egy ilyen programnál!

Spectrumos gyerekek!

Diós Sándor, Budapest

A Last Ninja 2-nek nem örökélete, hanem örökéletei vannak, vagyis mind a 6 szintnek más címen kell beállítani az örökéletét: Level 1: 36578,0 - Level 2: 35093,0 - Level 3: 36571,0 - Level 4: 36514,0 - Level 5: 36393,0 - Level 6: 36822,0.

Az irányítást pedig tessék elfogadni, ez van!

SpV.

Hol van az a hang...

Csőszi Tibor, Veszprém

A 128K gépek tulajdonosainak általános problémája, hogy RF összeköttetésen keresztül a hang és a kép nem esik egybe a televízió készülékén. Ez főként azoknál a gépeknél fordul elő, amelyet valaki közvetlenül Angliából hozott meg, vagy Ausztriában, ill. NSZK-ban olyan kereskedőtől vásárolta, aki közvetlenül a szigetországból rendelte az árut. A probléma oka az, hogy amíg nálunk az 5,5 MHz-es differencia elfogadott a kép és hang között, addig ez a szigetországban 6,5 MHz, innen adódik az eltérés. Természetesen az UHF modulátor megfelelő beavatkozással átalakítható, de az is megoldás, ha Londonban vásárolunk a géphez televíziókészüléket. Ez utóbbi esetben rádióként használhatjuk itthon a TV-t, avagy némafilmeket nézhetünk...

SpV

Embléma javaslat

Puiz András, Budapest

Annyi idő után most már mi is szerettük volna megtalálni igazi 'hangunkat', ezt célozta a COMMODORE VILÁG-gal egyidejűleg beindított új fejléc is, amelyet most már szeretnénk véglegesnek tekinteni. Akik nem ismerték volna fel, az 'S' betű a SINCLAIR-feliratból lett átvéve. A beküldött – saját tervezésű – 'S' betű szép, ezért a következő számban megmutatjuk az Olvasóknak is. Ettől függetlenül – elsősorban a nyomdai munkák egyszerűsítése érdekében – a jelenlegi változat mellett maradunk.

D.O.C.

Boros Péter, Győr

Az ötlet szuper, mi támogatjuk. A SYSTEM 3 telefonszámát már leírtuk. Az OCEAN címe: OCEAN Software Limited, 6 Central Street, Manchester, M2 5NS, England, az US GOLD címe pedig: US Gold Ltd., Unita 2/3 Holford Way, Holford, Birmingham, B6 7AX, England. A fejleményekről s. szetnénk még hallani.

2. JÁTÉK, POKE, TÉRKÉP

SOLDIER OF FORTUNE • Firebird

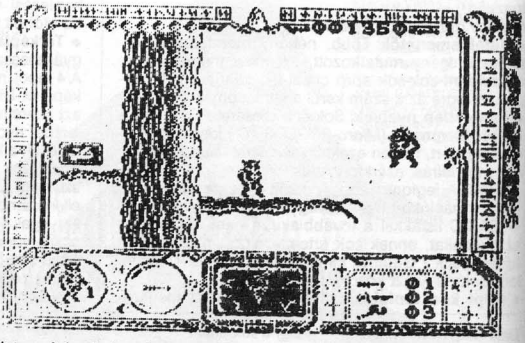

A történet főhőse, SARNAK, a Szerencse Katonája előtt nagy feladat áll: ki kell űznie az Orchard Világát elözönlő gonosz teremtményeket, le kell győznie a legfőbb Őrt. Ez csak akkor sikerülhet, ha bejárva az egész területet megtalálja a varázspirula 6 darabját, melynek segítségével összeállítható a győzelemhez szükséges anyag. Első pillantásra úgy tűnik, a játék csupán olyan elemeket tartalmaz, amelyeket már számos más játékban láttunk: mozgó és leomló járdák, teleportáló készülékek, fák, kötelek, járatok, különböző szörnyek stb. Teendőnk is ismert fázisokból áll: futás, harc, tárgyak gyűjtése. A szerzők (a **GRAFTGOLD** csoport) azonban most is – mint az **URIDIUM** esetében – ismert játéktípust valósítottak meg, igen magas szinten. A fenti elemek nagy képzelőerővel és változatossággal, nagyszerű grafikával történő összeállítása emeli ki ezt a játékot az „egy a sok közül" kategóriából. A pályán számos választási lehetőségünk van, más és más úton érhetünk el ugyanarra a helyre. Az elrejtett tárgyakat mindig máshol találjuk meg, az ellenséges szörnyek egyre veszélyesebbek. Ellenük különböző erejű fegyvereket használhatunk – ha felleljük ezeket. No és persze érdemes az életadó kristályokat is begyűjteni.

Az akció-kaland játékok és a térképkészítés kedvelőinek bizonyosan jó szórakozást nyújt a *Szerencse Katonája*.

A **MULTIFACE** tulajdonosok az örökéletet egyszerűen bevihetik: **POKE 23314,0: POKE 46691,0**.

NETHERWORLD • Hewson

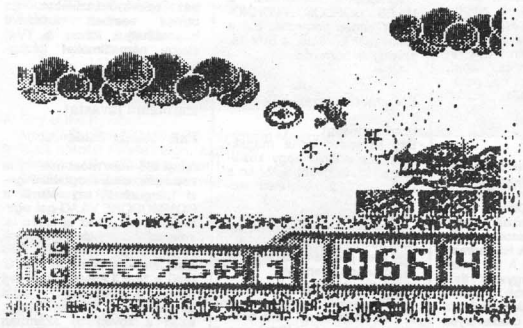

A cím (*Alvilág*) nem a szervezett bűnözésre, hanem arra a pokoli környezetre utal, amelyben a következő egyszerű játékot játsszuk: 10 szint mindegyikén előírt számú gyémántot kell adott idő alatt begyűjtenünk, kis korong alakú űrhajónkkal, majd egy teleportálón keresztül továbbjutnunk a következő szintre. Mint látható, az alapötlet a **BOULDER DASH**-hez hasonlít.

Természetesen a fentiek végrehajtása távolról sem ilyen könnyű. Utunk során démonokkal találkozunk, amelyek ártalmas gömböcskéket szórnak. Persze ezeket lelőhetjük, és ez tanácsos, már csak azért is, mert az eltalált gömbök BONUS-szá változnak. Ezek közül némelyik hasznos (életet, pontokat, faltörőket ad), mások kevésbé (energia és irányíthatóság elvesztése). Meg kell küzdenünk a mindenütt jelenlévő, gyakorlatilag elpusztíthatatlan mozgó aknákkal is. Problémát jelent a gyémántok megszerzése, hiszen ezek egyáltalán nem a pálya „nyilvánvaló" részein helyezkednek el: némelyik látszólag zárt területen, mások aknákkal védett szűk zugokban. Végül pedig a rendelkezésre álló idő hihetetlenül szoros, még akkor is, ha módunk van az óraüveg begyűjtésével 30 másodperccel visszaállítani az órát.

A **NETHERWORLD** jól játszható, szép grafikájú, simán scroll-ozó, gyors játék. Talán nem a **HEWSON** legjobb játéka, de mindenképpen megfelel a cég hírnevének.

REPTON MANIA • Alligata

A játék egyes szintjeihez szükséges password-ok:

A - nincs	E - SEASNAKE	I - ANNELID
B - ASP	F - ANEMONE	J - LEVIATHAN
C - CROCODILE	G - BASILISK	K - OPHIDIAN
D - EARTHWORM	H - CEPHALOPAD	L - KING COBRA

FERNANDEZ MUST DIE • Image Works

Halál Fernandez-re – a játék címében szereplő diktátornak azért kell meghalnia, mert csapatai élén elfoglalta országunkat. Rajtunk a sor, hogy magányos harcosunkkal legyőzzük az idegen söpredéket, megszabadítsuk börtönbe vetett honfitársainkat, és leromboljuk az ellenség nyolc bázisát.

A játék **COMMANDO** típusú, de annál több stratégiai elemet tartalmaz. A függőleges scroll kissé lassú, csak akkor gyorsul fel, ha sikerül gépkocsit találnunk és beszállnunk. Az ütközések észlelése néha pontatlan: ellenséges golyók, teherautók haladnak át rajtunk anélkül, hogy meghalnánk. A háttér alakzatai (fák, barakkok, homokbuckák, vasutak, hidak) a szokásos árnyékolással jelennek meg.

Az ellenség leggyakoribb képviselői a gépfegyverrel folyamatosan tüzelő gyalogosok. Meg kell küzdenünk továbbá tankokkal, repülőgépekkel, és nem szabad megfeledkeznünk a számos rejtett aknáról sem. Ehhez végtelen sok gépfegyvertöltény és véges sok, de pótolható gránát áll rendelkezésünkre. Az utóbbiakkal robbanthatjuk fel például a bebörtönzött foglyok celláinak ajtaját. Lehetőségünk van egy vázlatos térkép segítségével nagyjából behatárolni pillanatnyi pozíciónkat. Végül kellemes tulajdonsága a játéknak, hogy életeink elvesztése után nem kell az egészet újra előlről elkezdenünk, folytathatjuk ott, ahol befejeztük.

MIND TRAP • Mastertronic

A MIND TRAP egy logikai játék. A cél az, hogy egy táblán levő színes kockákat sorrendbe rakjuk. Egy kerettel 4 kockát tudunk bekeretezni és a keret mozgatásával tudjuk a kockákat mozgatni illetve jobbra-balra forgatni. A keretet csak olyan irányba mozgathatjuk, amerre köröcskék vannak a képernyőn.

Mindannak ellenére, hogy az ötlet egyszerű, a játék tökéletes, és könnyen megfertőzheti az embert. A *CRASH* szerkesztői szerint ez a program jobb mint a Tetris. Míg a Tetris tetszés indexe 82%, addig a MIND TRAP-é 84%. A programot egyébként egy jugoszláv programozó készítette (Predrag Beciric).

TIME SCANNER • Electric Dreams

Tominak hívnak? Süket vagy? Vak vagy? Röviden érzed-e úgy magad mint a "pinball wizard"? Ha minden kérdésre pozitív a válaszod, akkor ez a program, a Time Scanner a Te játékod. Ez a flipper valóban fantasztikus. Egyszerre 6 labdával is játszhatunk és be van építve a "TILT" is. Minden tábla két képből áll, amely nehezíti a játékot.

Everyone's A Wally • Mikro-Gen

Akik MULTIFACE-szel rendelkeznek az örökélet POKE-ot könnyen bevihetik:
POKE 58217,0: POKE 58218,0: POKE 58219,0
Az értékeket közvetlenül a játék betöltődése után kell beírnunk.
A bevitelt közöljük azok számára is, akik a 319/209/32768/16165 file-térképes verzióval rendelkeznek.
MERGE"" segítségével töltsük be a BASIC loader-t, majd módosítsuk a következők szerint:

```
50 LOAD"" CODE
51 POKE 65345,88
52 POKE 65346,255
53 FOR f=65368 TO 65376
54 READ a: POKE f,a: NEXT f
55 FOR f=65400 TO 65415
56 READ a: POKE f,a: NEXT f
60 RANDOMIZE USR 55000
72 DATA 33,120,255,34,34,255,195,12,255
73 DATA 205,128,91,175,50,105,227,50,106,227,50,107,227,195,132,129
```

RUN, majd indítsuk a magnetofont tovább. Betöltés után végtelen élettel rendelkezünk, bármelyik szereplővel is játszunk.

WULFAN • Mastertronic

Ez egy gondolkodtató játék. A játék végére elég nehéz eljutni, még egy térkép segítségével is. Cél: hogy megtaláljuk a "rosszalkodót" és átadjuk neki bukósisakot. A labirintus tele van ajtóval, amit kulcsokkal kell kinyitnunk. A játékban a következő tárgyak szerepelnek:

- bomba: néhány falat ledönt
- buzogány: váltásra szolgál
- üveg: ezzel lehet lefizetni Mogdun embereit, akik általában cserébe kulcsot adnak.
- pénz: váltásra szolgál
- kulcs: többféle létezik: vannak amelyek csak egy bizonyos ajtókat nyitnak, vannak olyanok is, amelyek több nyitására szolgálnak.

GILBERT-ESCAPE FROM DRILL • Again-Again

Gilbert egy földönkívüli, idegen, szimpatikus zöld hős a *Get Fresh* és a *Gilbert's Fridge* játékokból. Az új játékban megbízást kapott valahol a kozmoszban. A sajátjai (*Driliansok*) szétszedték űrhajóját és szétszórták. Főhősünknek 24 óra áll rendelkezésére, hogy összeszedje azt darabjaiból. A játék a **Pyjamarama**-hoz hasonló, jó grafikával és animációval.

Sir Fred • Mikro-Gen

A "*Pofonok völgye*". Így jellemezhetnénk tömören azt, amit levélíróinktól az elmúlt időszakban sorozatosan kaptunk, a már legutóbb is '*lerágott csont*'-nak nevezett ***SIR FRED*** örökélet bevitelével kapcsolatban. Nos engedje meg a **Tisztelt Olvasó**, hogy most mindent jóvátegyünk, vagyis mindhárom verzióra ismertetjük a HELYES beviteli módszert!

1. MULTIFACE törés
A SpV. 17. számának 9. oldalán található beviteli módszert szeretnénk kiegészíteni: A POKE 46650,183: ill. a RANDOMIZE USR 24833 (ENTER) utasítások közé szúrjuk be a következőket: ... POKE 24012,194: POKE 24013,6: POKE 24014,93: POKE 24015,0: POKE 24016,0: POKE 24017,0: POKE 24018,0: ...

2. BASIC/48983 file térképes verzió
A SpV. 6. számának 2. oldalán közölt beviteli módszer esetén a következő változtatásokra van szükség:

```
20 FOR i=65400 TO 65474: READ a: POKE i,a: NEXT i
50 DATA 5,210,0,0,245,62,183,50,58,182
60 DATA 62,194,50,204,93,62,6,50,205,93
70 DATA 62,93,50,206,93,175,50,207,93
80 DATA 50,208,93,50,209,93,50,210,93
90 DATA 241,195,68,181
100 RANDOMIZE USR 65400
```

3. FUTURESOFT verzió
A SpV. 18. számának 9. oldalán található módszer BASIC listája helyesen:

```
10 CLEAR 65399
20 FOR i=65400 TO 65449
30 READ a: POKE i,a: NEXT i
40 DATA 49,253,255,221,33,0,91,17,0,250,62,0,55,205,86,5
50 DATA 62,183,50,58,182,62,194,50,204,93,62,6,50,205,93,62,93,50,206,93,175,50,207,93,50,208,93,50,209,
   93,50,210,93,201
60 POKE 65533,68: POKE 65534,181
70 STOP
```

Ezen módosítások után nemcsak **FRED**-ünk lesz örökifjú, hanem a **SPACE** billentyű megnyomására a játék újraindul. Ez bizony kellemes dolog, mert leesni a kút mögé gyufa nélkül...

Egy kis csalás: Sokan rájöhettek, hogy a 9 nyílvessző egy kicsit kevés, azonban ha a lövést úgy adjuk le, hogy nem a gombot engedjük el, hanem a megfelelő szögnél egyszerűen átváltunk egy másik tárgyra, akkor el is röpül a nyílvessző és meg is marad! Ez az ötlet a kőnél sajnos nem jött össze.

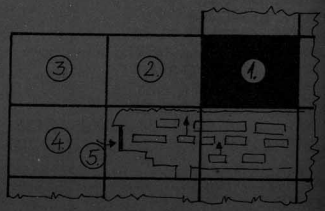

A 6.számban közölt térkép is hiányos volt egy helyen, ugyanis a sötét szobától (1) a varázslón (2), erkélyen (3) és a királynő hálószobáján (4) át egy szekrényen keresztül (5) titkos átjárót találunk!

R-Type - Electric Dreams

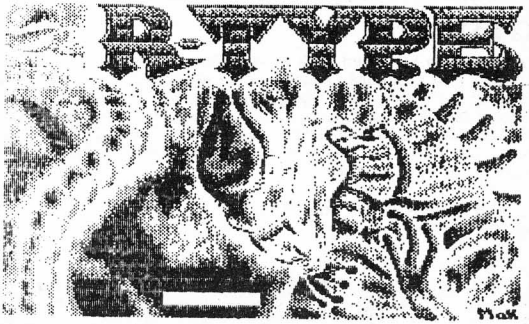

Az *R-Type* az egyik legszebb, és ugyanakkor legnehezebb arcade játék. Éppen ezért úgy gondoltuk, hogy érdemes a játékot megkönnyíteni térkép, néhány útmutatás és *MULTIFACE* POKE segítségével.

1.szint: A nagy gyűrűt kék pontjának eltalálásával tehetjük ártalmatlanná, esetleg úgy, hogy lekapcsoljuk (DETACH) a szondát és előre küldjük a gyűrű belsejébe. A szint végén először a szörny négy szemét lőjük ki, majd az előbukkanó fejet sorozzuk meg.

2.szint: Óvakodjunk a nagy kígyótól. A szív a tetején megjelenő kék gömb sokszori meglövésével robbantható fel, de gyorsabb, ha az űrhajónk orrára kapcsolt szondával ráereszkedve megérintjük.

3.szint: A hatalmas ellenséges űrhajó tetején ki – be mozgó alkatrészt kell többször eltalálnunk, vagy megérintenünk.

4.szint: Irtsuk az állandóan növekvő zöld falat. A szint végén megjelenő űrhajó 3 darabra válik, ekkor az egyes részek zöld pontjait célozzuk meg.

5.szint: A rejtekéből végül előbukkanó űrhajó a középpontjára a legérzékenyebb.

6.szint: A nagy mozgó tömböket a középpontjukon, vagy hátulról kell többször eltalálnunk. A szint végén „csak" ki kell tartanunk.

7.szint: A szint végén a jobb oldalon megjelenő alakot kell bombáznunk, de az is lehetséges, hogy itt is elég bizonyos ideig élve maradnunk. Pajzsok nélkül nincs esélyünk.

8.szint: Ugyanaz, mint a 7.szint, de nehezebb.

9.szint: Aki idáig eljutott, annak már nincs szüksége útmutatásra.

Néhány hasznos, és érdekes POKE:

37374,0 – végtelen sok élet (bár ez önmagában nem sok segítséget jelent)

37362,201 – sérthetetlenség (az űrhajónak semmi sem árt)

38240,0
38241,0
38242,0 – űrhajónk eltűnik, így sérthetetlenné válik az ellenséges lények számára (a háttérbe való ütközés azonban most is halálos)

38241,6
38242,154 – megfordítja az űrhajót vízszintes tengelye körül

38241,14
38242,154 – megfordítja az űrhajót függőleges tengelye körül

38241,22
38242,154 – megfordítja az űrhajót mindkét tengelye körül

38241,254
38242,153 – visszaállítja az eredeti helyzetet

34930,195 – eltünteti a hátteret

Végül a következő néhány byte bevitele igen hasznos kiegészítést jelent.
A 'W' billentyű lenyomására az űrhajó teljes fegyverzettel rendelkezik:

CÍM	KÓD
5B00	01 FE FB ED 78 E6 02 20
5B08	0B 01 1D 00 11 A3 7A 21
5B10	18 5B ED B0 C3 79 89 00
5B18	01 03 01 01 01 00 0B 08
5B20	00 0C 0A 01 04 09 02 06
5B28	02 0D 0A 07 06 0A 0E 00
5B30	00 00 03 03 00 00 00 00

Ezután a következő két POKE-ot még vigyük be: 34388,0: 34389,91

BLASTEROIDS • Mirrorsoft

Valahol a világűrben bolyong egy magányos űrhajó anyabolygója után kutatva. Útközben mindenféle ellenfelek akadályozzák. Ez a program egy tipikus lövöldözős játék.

TITAN • Titus

Ez a program két ismert játék a *THROUGH THE WALL* és a *GAUNTLET* keveréke. A játék egy labirintusban játszódik ahol téglák után kutatunk. A cél az, hogy egy labdával a téglákat leszedjük. A játék közben nem kell ügyelnünk arra, hogy ha a labda elmegy melletünk, akkor elveszítjük életünket. Amikor rátalálunk egy téglára, akkor vezessük oda a kuglit és üssük le. De ez még nem minden. Van olyan tégla is, amit nem a labdával lehet elintézni. Ezenkívül különböző zavaró ellenfelek is vannak. Vannak olyan téglák, amelyeket nehéz eltalálni, mert mozognak, a halálfejjel megjelöltek pedig veszélyesek is számunkra. Vannak kicsi és nagy felületű labirintusok. A játéknak 70-80 szintje van.

DAN DARE • Virgin (Gang of Five)

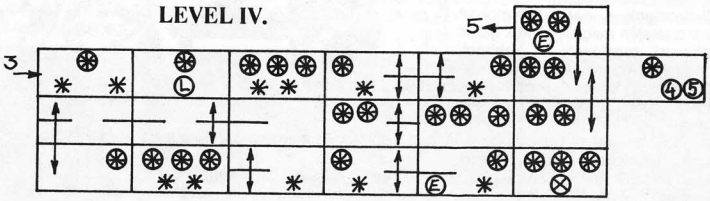

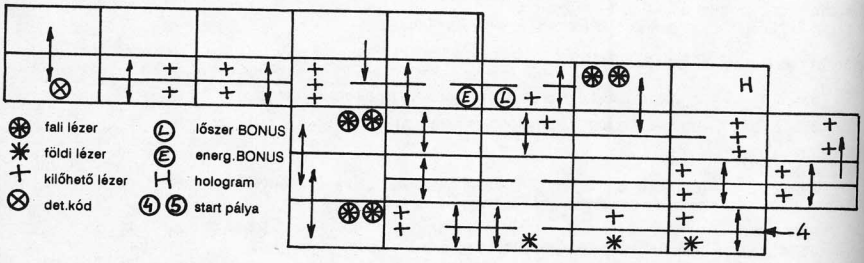

BEDLAM • GO!

Amikor meghalunk, nyomjuk meg a <C> billentyűt, ekkor visszakerülünk az "élő" pozíciónkba, sőt életeink száma is maximális lesz.

AQUASQUAD • Atlantis

Amikor az üzenetek scroll-ozódnak a képernyőn, nyomjuk meg a <SYMBOL SHIFT> és a <C> billentyűket egyszerre, majd gépeljük be: **726549**, s lám sérthetetlenek és örökifjúak leszünk a játékban.

KOSMOS • Atlantis

Amikor játszunk, nyomjuk meg a **<kurzor le>** billentyűt, s megjelenik a menü. Most nyomjuk meg a <SYMBOL SHIFT> és a <K> billentyűket egyszerre az örökélethez.

SUPER KID • Atlantis

A főképernyőn nyomjuk meg a <G>, <D> és az <F> billentyűket, ekkor jutalomként örökéletünk lesz.

CAPTAIN FIZZ • Psyclapse

Stratégiai játék, hasonlóan a *Laser Squad*-hez. Két játékos játszhatja. A cél az, hogy az Ikarus nevű bolygóra kitelepítsünk egy fajt, az un. *Blaster-Tront*. Fontos, hogy a két játékos egyesítse erőit, mert csak így juthatunk el a játék végére.

CRAZY CARS 2 • Titus

Éppen hogy csak kipihentük magunkat az első résztől, amikor a **TITUS** programozók meghírdették a második részt. A programkészítők szerint ez a program jobb mint az előző (fékezésnél, robbanásnál, 360%-os fordulásnál). A Ferrari legújabb tipusú autóját, az F40-eset hajtjuk. Néha rendőrautó zavarja meg kocsinkat, igyekeznünk kell, hogy ne érjen utol bennünket. Az úton különböző zavaró tárgyak vannak. Annak a valószínűsége, hogy egyiknek se menjünk neki 1:1000000000000. Sok sikert...

ORIENTAL GAMES • Firebird

A *Firebird* megint valami újat készített nekünk, de az ötlet régi. A távolkeleti játékban négyféle versengési csoport van: Kung Fu, Sumo birkózás, Kendo és az un. holliwoodi játékok. Ha mind a négyből győztesen kerülünk ki, akkor eljutunk a az Activision legújabb GRAND versenyre, ahol elnyerhetjük a *Grand Master*-i címet.

TRANTOR THE LAST STORMTROOPER • GO!

A játékban használt kódok a következők: KEMPSTON, JOYSTICK, SPECTRUM, SOFTWARE, KEYBOARD, COMPUTER, CASSETTE, SINCLAIR, GRAPHICS, HARDWARE, TERMINAL, PRINTERS, CONTROLS, WARGAMES, WARRIORS, MEGAGAME

CHICAGO 30S • US Gold

Amikor a játék betöltődött, nyomjuk meg a PAUSE gombot (**<H>**), majd **<1>–<9>**-ig a kívánt szintnek megfelelő számbillentyűt, s a kiválasztott szinten folytathatjuk a játékot.

GEMINI WING • Virgin

A szintek közötti password-ok a következők:

Level 1:	THE START	**Level 3:**	WHATWALL	**Level 5:**	SKULLDUG	**Level 7:**	CREEPISH
Level 2:	EYEPLANT	**Level 4:**	GOODNITE	**Level 6:**	BIGMOUTH	**Level 8:**	FINALFXS

LAST MISSION • US Gold

A végtelen űrhajóhoz válasszuk ki az 1 játékos játékot, majd nyomjuk meg az " (idézőjel) billentyűt.

RED HEAT • Ocean

Nyomjuk meg a **<SYMBOL SHIFT>** billentyűt, valamint az összes számbillentyűt egyszerre. 10 élet és még egy-két meglepetés lesz az eredménye!

HUMAN KILLING MACHINE • Capcom

Ha nem tetszik a képernyő színe, akkor nyomjuk meg a **<C>** billentyűt, és változtassuk meg azt!

SABOTAGE • Zeppelin

A Password kódok a következők:

Level 1:	nem kell	**Level 5:**	ONOMASTICS5
Level 2:	BUMBLE BEE2	**Level 6:**	SALMAGUNDI6
Level 3:	HONORARIUM3	**Level 7:**	PSEUDONYMOUS
Level 4:	PHENOMENON4	**Level 8:**	ONOMATOPOEIA

THE 'A' TEAM • Zafiro

A játék 2. szintjének kódja: **WAEONDPEAER**

MEGANOVA • Dinamic

A játék 2. szintjének kódja: **26719**, a 3. szint kódja: **16640**

NAVY MOVES • Dinamic

A játék 2. szintjének kódja: **63723**

SOL NEGRO • Opera Soft

A játék 2. szintjének kódja: **2414520**

8 2.1 HEAVY ON THE MAGICK!

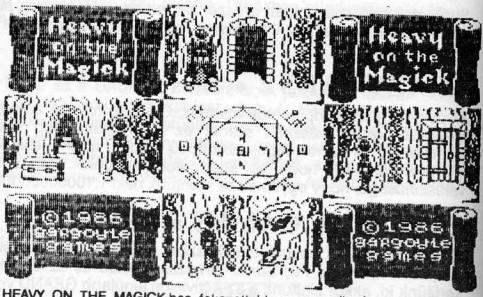

A **MARSPORT** megoldásának ismertetésekor (SpV. 14. szám) már ijesztgettük Olvasóinkat ama szörnyűséggel, hogy alkalomadtán sort kerítünk a **GARGOYLE GAMES** ezidáig utolsó arcade/adventure játékára is. Ez a felemelő (?!) pillanat most érkezett el: mindenki fedezékbe! – itt jön a **HEAVY ON THE MAGICK**. Ez a játékprogram már mindennek a teteje: kb. olyan nehéz, mint a **TIR NA NOG/DUN DARACH/MARSPORT**-trilógia együttvéve, pedig azok külön-külön is elég sok kellemetlenséget okozhatnak minden vállalkozónak.

A játék kivitelezésében az említett **GARGOYLE**-trilógiához képest némi változás tapasztalható: a hagyományos adventure-típusú játékokhoz hasonlóan az irányítás a képernyő egy elkülönített részén szövegbegépeléses módszerrel történik. A játék egyébként iskolapéldája lehetne az úgynevezett "interaktív" kezelésű kalandjátékoknak, mert az általunk irányított figurának kiadott utasításaink azonnal végrehajtódnak, a a hatás a képernyőn is rögtön le is mérhető. A szöveges újításból kifolyólag a **HEAVY ON THE MAGICK**-ben fokozottabban van szükség az angol nyelv ismeretére (no meg persze egy jó adag műveltségre, intelligenciára és asszociációs mámorra). Mielőtt a Shakespeare nyelvében kevésbé járatos olvasóinkat végképp elriasztanánk a játéktól, kozolnénk, hogy egy angol-magyar szótár megoldja a problémákat, sőt a szöveges kommunikáció is meglehetősen kényelmes módszer alapján zajlik. Talán további bevezetőre nincs is szükség, hiszen a játékot mindenki ismerheti, lévén megjelenésének dátuma **Sinclair után 4**. (műveletleneknek és C-64 tulajdonosoknak: 1986.)

Főhősünk az **Axil the Able** névre hallgat, foglalkozását tekintve a Búbaj Búbáj Kft. ügyvezető igazgatója. Vezetéknevéből (the Able) ítélve valamilyen feladatra rátermett férfiú – bár e feladat mibenlétét egyelőre sűrű homály fedi. Az viszont egészen bizonyos, hogy pillanatnyilag éppen egy 256 helyszínből álló, elvarázsolt barlangrendszerben rontja a levegőt, és mindenféle ördögi praktikákat követ el a barlangban tartózkodó élőlényekkel és tárgyakkal (mikor mi akad az útjába). Természetesen az élőlények ezt általában nem nézik jó szemmel (sőt, néha a "tárgyak" sem), így a móka meglehetősen életveszélyes számára.

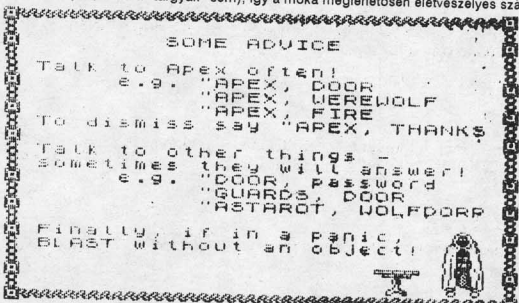

Betöltődés után egy kis útmutatót kapunk a játékhoz a programozóktól: eszerint gyakran kell majd beszélnünk Apex-szel (kommunikációs útmutató mellékelve), valamint nem árt, ha egyéb dolgokkal is csevegést kezdeményezünk, mert néha "választ" kapunk tőlük. A "válasz" természetesen nem mindig információ, hanem néha cselekmény formájában jelentkezik. Ezután egyébként három példa is található, amely egyébként kiváló tippként szolgál a játékban azoknak, akik egyedül próbálják meg végigjátszani a játékot: innen lehet megtudni a zárt ajtók kinyitásának és a szellemek megidézésének módját. Az útmutatás végén egy elmés megállapítás található, mely szerint ha megijedünk, akkor csak robbantsunk tárgy nélkül. Örömmel...

Egy billentyű megnyomása után bejelentkezik a játék főmenüje, ahol az egyes pontok előtt álló számnak megfelelő számbillentyűkkel változtathatunk az opciók között. Aki már elkövette azt a hibát, hogy játszott **GARGOYLE**-játékkal, annak nem fog sok meglepetést tartalmazni, bár néhány újdonság ebben is található:

- A **MAGICK!** választásával indíthatjuk/folytathatjuk a játékot a pillanatnyi állásból.
- **SAVE GAME** választásával kimenthetjük a játék pillanatnyi állását. Szokás szerint egy betűjelet kell megadnunk névnek. A kimentett állás a **RESTORE GAME** opcióval olvasható vissza, itt a tölteni kívánt állást jelző betűt kell megadnunk. Ha a töltés sikertelen, vagy közben megnyomjuk a '**SPACE**'-t, a program **ABANDONED** (feladva) felirattal visszaáll a főmenübe.
- A **SAVE/RESTORE AXIL** opciókkal a szereplőnk **pillanatnyi tulajdonságait** menthetjük ki/tölthetjük vissza. Mivel alapvetően ezek a tulajdonságok határozzák meg, hogy milyen sikerrel ténykedünk a játékban, ez egy nagyon hasznos opciópár: lehetőségünk van ugyanis arra, hogy a játékot módosított (azaz jobb) tulajdonságokkal kezdjük el. Ha tulajdonságokat töltünk be, a játék mindig előről kezdődik! – tehát nincs lehetőség arra, hogy egy bizonyos helyen sok energiát vesztve "feltuningoljuk" Axil-t. A pillanatnyi tulajdonságok (STAMINA/SKILL/LUCK), tapasztalati pontok (EXPERIENCE POINTS) és varázslói besorolás (GRADE) a menü jobb oldalán láthatóak – jelentésükkel a későbbiekben még részletesen foglalkozunk.
- A **REALIGN STATUS** használatával felcserélhetjük egymással a tulajdonságok értékeit.

Az utóbbi három opció megfelelő keverésével elég jól felkészíthetjük Axil mestert az útra. Felhívnánk a figyelmet a játék egy érdekességére: ha Axil meghal (elfogy az összes életereje), akkor a **MAGICK!** választásával – bár a játék a startszobából indul újra és az összes tárgy is visszakerül a helyére – nem előlről kezdődik a játék, mert tapasztalati pontjaink, illetve az esetlegesen elért magasabb varázslói besorolás **megmarad**. A játék egyébként figyelembe veszi ezt a paramétert a kezdeti tulajdonságok beállításánál is. Most nézzük sorba milyen jellemzői vannak Axil barátunknak:

STAMINA: ez az életerőnk, ha elfogy, Axil meghal. Az életerő pontok a parancsok kiadásával (tárgy felvétele, mozgás, stb.) párhuzamosan csökken. Ugyanezt csökkentik az ellenfelek támadásai is, méghozzá annál nagyobb mértékben, minél nagyobb a támadási jellemzőjük. Egyes akadályokhoz, szellemekhez vagy ellenségekkel való érintkezés közben szintén nagyon gyorsan csökken. Növelhető viszont néhány, ételként funkcionáló "tárgy" (pl. a kenyér) felvételével illetve transzfúzió (ld. később) segítségével.

SKILL: Axil ügyességének mértékét jelzi. Növelhető a későbbiekben használható tárgyak (pl. a Grimoire-varázskönyv) felvételével, csökkenni csak akkor szokott, ha elvesztjük az életerőnket és új játékot kell kezdenünk.

LUCK: Ez a szerencsénket jelzi, legfőbbképpen arra van hatással, hogy a támadásaink mennyivel csökkentik az ellenfelek életerejét, illetve azok milyen sűrűséggel támadnak vissza. Növelhető mindenféle kabalaként használható tárgy felvételével, de minden új játék kezdetekor – az előbbihez képest – 1-el csökken (ha 1 volt, akkor kisebb STAMINA-val vagy SKILL-el indulunk).

EXPERIENCE POINTS: Tapasztalati pontok. Az elnevezés magáért beszél, az eddigi játék során összegyűjtött tapasztalatoknak a kijelzése. Ezt általában más élőlények kiirtásával, egyes tárgyak felvételével, illetve valamilyen más cselekménnyel növelhetjük. Ha valamelyik cselekedetünk plusz tapasztalati pontot eredményez, akkor a növekedést a program a jobb alsó sarokban lévő ablakban jelzi. A tapasztalati pontok az életerő elfogyása után is megmaradnak, és a későbbiekben – transzfúzió útján (ld.később) – életerő pontokká is átalakíthatjuk őket.

GRADE: varázslói besorolás. Ehhez a játékban egy viszonyítási szám is járul, ami talán azt jelzi, hogy Axil-nak milyen esélyei vannak a feladat végrehajtását illetően. Ennek megfelelően a kezdeti (azaz leggyengébb) **NEOPYTHE** besorolás viszonyszáma 1:10, míg a következő szinté (**ZELATOR**) 2:9, és így tovább. A varázslói besorolás a nehezebb feladatok megoldásával (pl. kulcsszóval nyitható ajtók jelszavának megfejtésével) növelhető, amit a program szöveggel és a képernyő villogtatásával is jelez. A tapasztalati pontokhoz hasonlóan, a rangsorolás is **megmarad** egy játék elvesztése után.

Az elvarázsolt barlangrendszer 4 különálló szintből áll, amelyek mindegyike 64 helyszínt tartalmaz. Az egyes szintekre a program számokkal hivatkozik, de az egyes helyszíneknek is általában saját nevük van (ezeket a térképlapon lévő térképen külön fel is tüntettük [a későbbiekben ugyanis szükség lesz rájuk], a más szintre vezető kijáratokat a szint száma jelzi). Egy játék elindítása után a barlangrendszer 2 szintjén találjuk magunkat, a **Nyomor Szobájá**ban (**ROOM OF MISERY**). A képernyőt négy részre oszthatjuk: a felső kéthármadban látható a helyszín és az ott tartozkodó szereplők, az alsó részen pedig ablak kapott helyet, amelyek az alábbi információkat tartalmazhatják:

- Az első ablak a '**Z**' billentyűvel kérhető parancsok kijelzőjeként működik, ezekkel a továbbiakban részletesen foglalkozunk.
- A középső ablakban a billentyűnyomással előállított vagy begépelt szövegeket, parancsokat illetve a játéknak az egyes eseményekre vonatkozó kommentárjait és információit láthatjuk.
- A jobb oldali ablakban láthatóak Axil bátyó pillanatnyi tulajdonságainak értékei (STAMINA/SKILL/LUCK), illetve ha valamilyen más élőlény tartózkodik a szobában, akkor Axil tulajdonságai alatt megjelenik a neve, életereje (STAMINA) és ügyessége (CUNNING). Ez utóbbi egyébként arra vonatkozik, hogy ha megtámad bennünket, akkor kb. mennyivel fogja csökkenteni az életerőnket

Mint már említettük, az irányítás az egy billentyű megnyomásával elérhető standard parancsokkal és – ha erre szükség van – annak a tárgynévnek a begépelésével történik, amire a parancs vonatkozni fog. A kurzort egy kis kör jelöli, a parancs végrehajtása a '**RETURN**' megnyomásával kezdődik el. Több részből álló parancssorozat is **folyamatosan** végrehajtatható, ha a parancsokat **vesszővel** elválasztva gépeljük be(pl. EAST,EAST,RIGHT,PICK UP BAG) vagy minden egyes parancs kiadása után megnyomjuk a '**RETURN**'-t. A két módszert kombinálva is használhatjuk. Parancssorozat kiadása esetén Axil folyamatosan hajtja végre a parancsokat addig, amíg el nem fogynak vagy akadályba illetve ellenséges élőlénybe nem ütközik.

Ha olyan parancsot akarunk végrehajtatni, ami pillanatnyilag vagy abszolút nem lehetséges (pl. nem létező kijáraton akarunk kimenni vagy olyan tárgyat akarunk felvenni, ami nincs a szobában), Axil felénk fordul és tanácstalanul szétt árja a kezét.

Bármilyen parancs(sorozat) végrehajtása azonnal megszakítható a '**H**' billentyű megnyomásával elérhető **HALT** parancs segítségével. Ilyenkor Axil azonnal megáll és vár a további parancsokra. A **HALT** használatára például akkor van szükség, ha észrevesszük, hogy egy helyszínen áthaladva Axil valamilyen akadályba vagy ellenségbe ütközne (azaz villámgyorsan elvesztené életerejét).

A mozgás az angol égtájak rövidítéseinek megfelelő billentyűkkel történik, azaz '**N**'(ORTH): észak, '**E**'(AST): kelet, '**S**'(OUTH): dél, '**W**'(EST): nyugat. Dél-nyugati (SOUTH-WEST) irányt úgy állíthatunk elő, ha az '**S**' billentyű után a '**W**'-t is megnyomjuk. Előfordulhat, hogy egy helyszínről nem akarunk kimenni, de valamilyen ok miatt (pl. közelgő ellenség vagy egy távolabb lévő tárgy) kénytelenek vagyunk helyet változtatni: ilyenkor használható az '**R**' illetve 'L' billentyűkkel elérhető **RIGHT** és **LEFT** parancs, amelyek hatására Axil szép komótosan átballag a helyszín jobb illetve bal oldalára. A **LEFT/RIGHT** és a **HALT** parancsok kombinált használatával pontosan egy adott helyre is állíthatjuk barátunkat.

Nézzük sorban a további parancsokat:

EXAMINE ('**X**' billentyű): Nagyon hasznos funkció, egy tárgyat vizsgálhatunk meg vele. A parancs után be kell gépelnünk a tárgy nevét, amit meg kívánunk vizsgálni (ha ilyen tárgy nem létezik vagy a nevet rosszul adtuk meg, Axil széttárja a kezét és egy **EXAMINE WHAT?** kérdéssel érdeklődik azután, hogy ugyan mit kéne megvizsgálnia). Ha a tárgy nevét jól adtuk meg, Axil odaballag hozzá és a középső ablakban közli az észrevételeit róla. A tárgyakat két okból is célszerű megvizsgálni:

- információkat tudhatunk meg róluk, pl. valamilyen szó van rájuk vésve, ami a későbbiekben hasznos lehet számunkra, esetleg megtudjuk milyen anyagból vannak, stb. Néha ugyan Axil barátunk meglehetősen épületes megállapításokat tesz (pl. **EXAMINE SIGN** (Vizsgáld meg a jelet!) parancsra közli velünk, hogy **IT'S A SIGN** (Ez egy jel)), de néha olyan fontos szavakat is megtalálhatunk, ami akkor nem jutna a tudomásunkra, ha csak simán felvennénk a tárgyat.
- néhány tárgyból több is megtalálható a játékban. Ezek közül nem mindegyik az, aminek látszik, ilyenkor a vizsgálat eredményéről Axil úgy tájékoztat bennünket, hogy "**úgy néz ki, mintha ... lenne**" (**IT LOOKS LIKE A** ...). Az ilyen tárgyak **egész biztosan nem azok**, aminek látszanak: egy részük meg van mérgezve (felvételükkor egy csomó STAMINA-pontot vesztünk) és általában semmire sem jók. Például rögtön kezdéskor két egyforma könyvet láthatunk a két asztalon. Vizsgálatuk után a következők derülnek ki róluk: a jobb oldali a **GRIMOIRE**, a varázslók kedvenc felhasználói kézikönyve, amelynek felvételével három varázslat birtokába juthatunk és 8 ponttal növelhetjük a SKILL értékét, a másik viszont csak könyvnek tűnik – meg is van mérgezve. Természetesen nem lenne ez egy igazi **GARGOYLE**-játék, ha ellenkező példa nem akadna: olyan dolgoknál, amelyek alapvetően káros hatással vannak ránk, ez pont fordítva van. Például arról a tárgyról, amelyik "**úgy néz ki, mint egy csörgőkígyó**" (**IT LOOKS LIKE ROCKSNAKE**), felvétele után kiderül, hogy egy vascsat (**IRON CLASP**), amely szerencsét hoz és növeli a tapasztalati pontokat – az igazi csörgőkígyó természetesen jól megmar bennünket, ha felvesszük. Ennyit a **GARGOYLE**-féle negatív logikáról, konzekvencia: mindent meg kell vizsgálni.

Ha nem tudjuk a tárgy nevét, akkor használjuk az **EXAMINE OBJECT** parancsot. Erre Axil a **hozzá legközelebb lévő** tárgyat vizsgálja meg, ami nem feltétlenül felvehető tárgy (lehet berendezési tárgy, jel a falon, vagy egyéb más). Ha nem a kívánt tárgyhoz ment oda a szerencsétlen, akkor a **LEFT/RIGHT** és a **HALT** parancsokkal állítsuk pontosan elé. Ha mást nem, legalább a nevét biztosan megtudjuk.

PICK UP ('P' billentyű): Tárgy felvételére szolgál. A tárgy nevét kell megadnunk utána, amelyet fel akarunk venni (ha a helyszínen nincs ilyen tárgy, vagy nem adtuk meg a nevét, Axil **PICK UP WHAT?** kérdéssel érdeklődik, hogy mit kívánunk felvenni). Ha a nevet jól adtuk meg, Axil odaballag a tárgyhoz és felveszi, amennyiben van az erszényben még hely. Összesen 6 tárgy lehet egyszerre nálunk, ha ezután is fel akarunk még venni valamit, akkor a program közli, hogy az erszény tele van (**THE POUCH IS FULL**). Nem számítanak tárgynak a felvett ételek (ezeket Axil ugyanis rögtön bekebelezi; célszerű tehát egy tárgyat letennünk, ha az erszényünk teli van, de tudjuk, hogy a közelünkben lévő tárgy biztosan étel – miután Axil elfogyasztotta a kaját, ismét felvehetjük a letett tárgyat) illetve a **GRIMOIRE** varázskönyvhöz tartozó két lap sem (**SCROLL OF PARCHMENT** – ezek beépülnek a **GRIMOIRE**-ba). Ha olyan tárgyat akarunk felvenni, amelyet nem lehet (pl. egy sziklát vagy egy oszlopot), a program közli, hogy nem tudjuk felemelni (**YOU CAN'T LIFT** ...). Egyébként ezekre nincs is szükségünk. Még egyszer felhívnánk a figyelmet arra, hogy nem árt az **EXAMINE**-nal megvizsgálni azokat a tárgyakat, amelyeket fel akarunk venni! Ha a tárgy nevét nem tudjuk, itt is használhatjuk a **PICK UP OBJECT** formulát – erre Axil a hozzá legközelebb eső tárgyat próbálja meg felvenni. A **LEFT/RIGHT** és **HALT** parancsok használatával pontosan a kívánt tárgy elé állhatunk. Megjegyzendő, hogy minden egyes tárgy felvétele egy STAMINA-pontba kerül.

DROP ('D' billentyű): a **PICK UP** ellentéte, egy tárgyat tehetünk le vele a földre. Ha nincs nálunk ilyen tárgy vagy nem adtuk meg a nevet, Axil **DROP WHAT?** kérdéssel tudakolja, hogy mire gondolunk.

OPTIONS ('O' billentyű): Használatával visszatérhetünk a játék főmenüjébe, ahonnan kimenthetünk/visszatölthetünk játékállást vagy Axil paramétereit – esetleg időt nyerhetünk a gondolkodáshoz. A játékot a **MAGICK!**-el folytathatjuk tovább. Ha a helyszínen rajtunk kívül tartózkodik még egy élőlény vagy démon, illetve olyan szobában vagyunk, ahol varázslói szintugrás történt, nem lehet visszaugrani a menübe (**OPTIONS? NOT NOW!**): vagy át kell mennünk egy üres helyszínre, vagy meg kell ölnünk előbb az élőlényt.

EXITS ('Z' billentyű): A 'Z' billentyű nyomogatásával négy parancsot érhetünk el, amelyek a bal oldali ablakban a helyszínre illetve Axilra vonatkozó információkat jelenítenek meg. Az **EXITS** parancsra az ablakban az aktuális helyszínről nyíló ajtók iránya jelenik meg. A program nem tesz különbséget a pillanatnyilag használható illetve használhatatlan (pl. kulcsszóval nyitható vagy egyirányú) ajtók között – **mindegyiket** jelzi. Néha az egyes kijáratoknál nyilak is megjelennek, amelyek arra utalnak, hogy az ajtón keresztül magasabb (↑) vagy alacsonyabb (↓) számozású szintre lehet átjutni. Megjegyzendő, hogy a program automatikusan ebbe az üzemmódba kapcsol, ha a helyszín felé valamilyen élőlény közeleg (**MONSTERS NEARBY**), és villogva jelzi azt az ajtót, amelyen az 2-3 másodperc múlva be fog lépni. Ilyenkor természetesen célszerű a helyszínt elhagyni vagy átballagni a szoba másik oldalára, nehogy az összeütközéssel egy csomó STAMINA-pontot veszítsünk.

INVENTORY ('Z' billentyű): Leltár, az ablakban az erszényünkben lévő tárgyak neveinek listája jelenik meg. Ha valamilyen tárgyat felveszünk/leteszünk, az ablak automatikusan erre a kijelzésre kapcsol néhány másodpercre. Mint már említettük, összesen 6 tárgy lehet nálunk, többet nem tudunk felvenni, mert a program jelzi, hogy az erszény tele van (**THE POUCH IS FULL**).

MAGICK ('Z' billentyű): Azoknak a varázslatoknak a listája, amire pillanatnyilag képesek vagyunk. A varázslatokat a **GRIMOIRE** varázskönyv (**BLAST, INVOKE, FREEZE**) és a két **SCROLL OF PARCHMENT** (**CALL** illetve **TRANSFUSION**) tartalmazza. Ha nincs nálunk a **GRIMOIRE**, akkor a varázslatok listájában **NO GRIMOIRE** feliratot láthatunk – és persze varázsolni se tudunk.

SITUATION ('Z' billentyű): A helyszín nevének (**YOU ARE IN** ...), a szint számának (**ON LEVEL** ...) és varázslói besorolásunknak (**YOUR GRADE IS** ...) megjelenítése. Ha egy új helyszínre megyünk át, mindig ez kapcsolódik be.

BLAST ('B' billentyű): Robbantás varázslat, a **GRIMOIRE** felvétele után használhatjuk (ha nincs nálunk, a program a parancsra **YOU CARRY NO SPELLS** feliratot jelenít meg). A **BLAST** önmagában a helyszínen tartózkodó élőlények elleni támadásra szolgál. A robbantás az ellenfél életerejét csökkenti 1-5 ponttal, a LUCK függvényében. Ha nincs a helyszínen ellenséges élőlény, akkor Axil széttárja a kezét és **BLAST WHAT?** feliratot láthatunk. A robbantás irányulhat egy megadott tárgyra is, ha begépeljük a parancs után a tárgy nevét – ilyenkor Axil a megadott tárgyat próbálja szétrobbantani. Vigyázat, ha a megtámadott élőlény hirtelen elhagyja a szobát, akkor az utolsó robbantást Axil önmagán fogja végrehajtani – néhány életerőpont veszteséggel!

INVOKE ('I' billentyű): Szellemidézés varázslat, a **GRIMOIRE**-ban van. Az **INVOKE**-kal 4 démont idézhetünk meg a nevük begépelésével, akik különböző szolgálatokat tehetnek nekünk. A nevük ASTAROT, BELEZBAR, MAGOT és ASMODEE. Vigyázat, a démonok megidézéséhez egy-egy talizmánt is össze kell gyűjtenünk, máskülönben nincs védelmünk a hatalmuk ellen (**YOU ARE NOT PROTECTED**) és bedobnak az első szinten lévő FURNACE nevű kemencébe, ahol tragikus hirtelenséggel el fognak fogyni az életerőpontjaink. A démonidézésnek más megkötései is vannak, később még foglalkozunk a témával.

FREEZE ('F' billentyű): Fagyasztás varázslat, a **GRIMOIRE**-ban van. Meg kell utána adnunk, hogy mit akarunk fagyasztani. A képernyő ekkor villogni kezd, és a fagyasztott tárgy – a fagyasztás idejére – ugrál egy kicsit. Egy fagyasztás 4 STAMINA-pontba kerül. Ellenfelek ellen nem hatásos (mire begépeljük az élőlény nevét, már rég megtámadott bennünket és Axil elfelejti a parancsot), de később még hasznát vehetjük...

CALL ('C' billentyű): "Hívni valakit" varázslat. Két **SCROLL OF PARCHMENT** (varázstekercs) van a játékban (vigyázat, olyan is van, ami csak úgy néz ki!), amelyeknek felvétele után kiderül, hogy a **GRIMOIRE** lapjai (bele is épülnek, tehát nem foglalnak további helyet az erszényben) és egy-egy varázslatot tartalmaznak. Az egyik tekercsen a **CALL**, a másikon a **TRANSFUSION** varázslat van. A **CALL** segítségével a többi élőlényt hívhatjuk a helyszínre a nevük megadásával. Mivel Apex kivételével mindegyik támadni fog, célszerű csak Apex-et hívogatnunk, a többitől tartózkodjunk. Apex hívására többször is szükség lehet: ő ugyanis egy jó szándékú óriás, akivel elmés csevegést folytathatunk tárgyakról, élőlényekről, ajtókról, stb. Néha fontos információhoz juttat bennünket. Ha a **CALL** varázslatot úgy akarjuk alkalmazni, hogy az azt tartalmazó tekercset még nem találtuk meg, a program közli velünk, hogy ilyen dolog nincs (**NO SUCH THING**) – legalábbis nálunk...

TRANSFUSION ('T' billentyű): Transzfúzió varázslat, egy **CALL**-hoz hasonló tekercsen találjuk meg. A transzfúzió segítségével a tapasztalati pontokat csapolhatjuk meg, amelyek átalakulnak életerőpontokká. Erre értelemszerűen akkor van szükség, ha STAMINA-ból gyengén állunk. Egy transzfúzió 5 tapasztalati pontot fogyaszt el, de a STAMINA 10 ponttal növekedik. Nem használható transzfúzió akkor, ha egy másik élőlény van a helyszínen vagy valamelyik démon bedobott minket a FURNACE-be.

Az elmondottakon kívül még a kommunikáció fontos része a beszéd. Beszélhetünk élőlényekkel, tárgyakkal, ajtókkal, akadályokkal – mindennel. A program beszédnek vesz minden sort, amit idézőjellel kezdünk (" azaz 'SYMBOL SHIFT'+'P'). Az idézőjel után azt kell begépelnünk, amihez/akihez a szózatot intézzük, majd vesszővel elválasztva azt, amit mondani akarunk neki, pl. **"APEX, DOOR** ('RETURN') begépelésére a program úgy véli, hogy Apex-hez kívánunk szólni, és az ajtóról akarunk megtudni valamit. Mint a példából is látszik **csak két szóból** áll a "beszéd"! Hasonlóképpen kell kinyitnunk a kulcsszóval nyitható ajtókat, pl. **"DOOR, ABRACADABRA** (erre ugyan egy ajtó sem fog nekünk kinyílni, de példának megteszi). Space-t **nem kell** használnunk a vessző után! Ha szózatunk valami hatást eredményez (esetleg válaszol valaki vagy történt valami), akkor azt a középső ablakban szöveg jelzi, ha semmi eredmény, akkor **SILENCE** (csend) honol a helyszínen. Előfordulhat az is, hogy olyasmihez szólunk, ami nincs a helyszínen; ilyenkor **NO SUCH THING** (Nincs ilyen dolog) felirat jelenik meg. Egyébként magunkban is beszélhetünk, pl."**AXIL, AXIL** – ilyenkor a program elmésen megjegyzi, hogy ez a kezdődő elmebaj jele (**IT'S A SIGN OF MADNESS**). A csevegések általában roppant magas szellemi szinten zajlanak, az angol nyelvben kevéssé jártas játékosoknak nem árt, ha a kezük ügyében van egy angol-magyar szótár. Megjegyzendő, hogy – akárcsak a parancsoknál – a 'DELETE' nem a hagyományos módon működik: megnyomásakor **FORGET IT** (felejtsd el) felirat jelenik meg, és a program figyelmen kívül hagyja az eddig begépelt dolgokat.

Most, hogy már tisztában vagyunk a játék kezelésével és főbb szabályaival, nem árt, ha megismerkedünk a szereplőkkel. Akárcsak a többi **GARGOYLE**-játékban, a **HEAVY ON THE MAGICK**-ben is jónéhány élőlény próbálja megkeseríteni az életünket, akikbe vagy egy új helyszínre belépve botlunk bele, vagy ők látogatnak be arra a helyszínre, ahol túl sokat álldogálunk (már szó volt róla, hogy azt a bejárakárcsak nálunk – az életerőt jelenti, amelyet sorozatos robbantással (**BLAST**) nullára csökkentve tudjuk a pácienst kiirtani; a **CUNNING** az ügyességüket jelzi, azaz hogy egy támadással (érintkezéssel) hány STAMINA-pontot csapolnak le tőlünk. Az egy Apex-et leszámítva, mindegyik élőlény rosszindulatú, 2-3 másodpercenként nekünk rontanak és fogyasztják életerőnket, tehát ha találkozunk valamelyikkel, akkor vagy kezdjünk el villámgyorsan robbantgatni vagy távozzunk. A harc egyébként igen épületes látvány: a robbantásaink után egy kis füsthelhő keletkezik az élőlény testén, a program közli, hogy "a robbantásnak volt egy kis hatása" (**THE BLAST HAD LITTLE EFFECT**), és a LUCK-pontszámunk függvényében 1-5 ponttal csökken az ellenfél életereje. Természetesen ő sem marad adósunk: időről-időre nekünk ront (... **ATTACKS**) és ügyességének valamint szerencsénknek alapján 1-10 életerőpontot csökkent rajtunk. Ezt Axil némi kiabálással kíséri (**AAAAAARGH!** – fordítás talán nem szükséges), valamint elfelejti az addig begépelt parancsokat. Előfordulhat, hogy harc közben az ellenfél elhagyja a helyszínt, majd 10-20 másodperc múlva megújult erővel tér vissza. Ezzel a trükkel egyébként mi is élhetünk: ha a helyszínt elhagyjuk, majd egy kis idő múlva visszatérünk, addigra az ellenfél már általában elkotródik onnan (hacsak nem jött közben utánunk). Ha mi győzünk (elfogynak az ellenfél életerőpontjai), a szörny eltűnik a földben (... **IS DEAD**) és csak egy összerombolt torzó marad belőle, valamint eredeti ügyességétől függően 1-3 ponttal növekszik a tapasztalati pontjaink száma. Ha ő győzne, a program közli, hogy szörnyű halált haltunk (**YOU DIE HORRIBLY**) és a játék véget ér. A győzelem záloga, hogy ne húzzunk ujjat a sokkal erősebb lényekkel (Werewolf-fal, Medusa-val és pláne nem Apex-szel, ő ugyanis jó szándékú), valamint a harcban minél gyorsabban robbangassunk. A különböző élőlényekkel leggyakrabban a róluk elnevezett helyszíneken találkozhatunk, pl. Troll-okkal TROLLWYND-ben, Wraith-ekkel WRAITHVALE-ben – bár ez nem törvényszerű. Az alábbi Mosolyalbum bemutatja, hogy milyen **mozgó** lényekkel találkozhatunk (vannak helyhez kötöttek is):

APEX GHOST GOBLIN WYVERN TROLL WRAITH WEREWOLF MEDUSA

APEX THE OGRE: Nagy melák óriás, valamilyen érdemrenddel (tán R-GO jelvény?) a mellén. Ő az egyetlen jó szándékú élőlény a játékban, ő sosem támad, viszont a vele történő összeütközés jónéhány energiapontunkba kerülhet. Természetesen ha robbantunk egyet rajta, arra reagál: hirtelen letapos bennünket, lévén életereje 40, ügyessége pedig 50. Bár Apex rendkívül buta ábrázatot mondhat magáénak, azért elég sok sütnivalója van: vele csevegve néha rendkívül értékes információkhoz juthatunk. Ha találkozunk vele, gentleman módjára mutatkozzunk be neki: **"APEX, AXIL**, "Az te vagy, te salátaagyú" – jön a válasz. Úgy látszik humoránál van, folytassuk:**"APEX, APEX**. "Az én vagyok" – feleli. Jó, nézzük akkor a kollégákat:**"APEX, GHOST**. Nem hisz a szellemekben, mert azt mondja, hogy "nincs ilyen dolog". Oké, akkor viszont mi a véleményed a Troll-okról:**"APEX, TROLL**. Úgy véli, hogy "egy troll-t a legjobb megölni" (tényleg!). Akkor nézzünk valami nagyobb kaliberű ellenfelet:**"APEX, WEREWOLF**. Azt mondja, hogy "a hagyományos módszerek a legjobbak" (tipikus **GARGOYLE**-féle információ!). Váltsunk témát: mi a véleménye mondjuk a **GRIMOIRE**-ról ("**APEX, GRIMOIRE**). Azt mondja, mutassuk meg neki (**SHOW ME THE GRIMOIRE**). Ha azt mondja, hogy a kérdezett tárgyat mutassuk meg neki (azaz tegyük le a földre), akkor majdnem biztos, hogy értéktelen információt fog mondani, például azt, hogy az bizonyosan az, ami a neve (**IT'S CERTAINLY LOOKS LIKE ...**), bár a **GRIMOIRE** letétele után azt mondja, hogy "ez egy Grimoire, néhány megjegyzéssel". Marha. Na, húzzál innen! (**"APEX, THANKS**) "Örülök, hogy segíthettem!" – mondja, és eltűnik.
Mint az iménti példákból is kiderült, mindenféle berendezési tárgyról, élőlényről, jelről, felvehető tárgyról el lehet beszélgetni Apex mesterrel. Bár a példákban az okosságainak tárházából csak kevésbé részesültünk, néha kiváló segítséget szolgáltat. Kézenfekvő tehát, hogy ha valamilyen ismeretlen dologra bukkantunk, akkor hívjuk magunkhoz Apex-et és kezdjünk vele beszélgetni róla. Ha a tárgy neve után azt mondja, hogy ... **SOME NOTE**, akkor a tárgyat **valamire biztosan** fel tudjuk használni! Egyébként vannak kézzelfoghatóbb információi is, viszont csak **létező** dolgokról hajlandó beszélgetni velünk, ha elvont fogalomról (pl. kulcsszóról) vagy nem létező tárgyról beszélünk, azt mondja, hogy nincs ilyen dolog (**NO SUCH THING**) – bár a szellem példája azt mutatja, hogy attól még lehet. Tárgy esetében előfordulhat, hogy azt kéri, mutassuk meg neki (**SHOW ME THE** ...) – ilyenkor tegyük le a földre és kérdezzük ismét. Ha valamelyik tárgyról megállapítja, hogy ez bizonyosan az, aminek látszik, nem tud semmit a dologról, ne is faraszszuk vele. Mikor megelégeltük a beszélgetést, köszönjük meg a fáradozásait, mire szépen elkotródik. Egyelőre ennyit Apex bonyolult lelkivilágáról, a későbbiekben még sokszor találkozunk vele.
GHOST: Szellem, 6-os életerővel és 18-as ügyességgel. Nem ellenfél.

2.1 HEAVY ON THE MAGIGK!

GOBLIN: Csimpánz-szerű, ide-oda mászkáló kreatúra. Életereje 6, ügyessége 20, tehát őt sem túl nehéz legyőzni.
WYVERN: Ez valami sárkányfióka lehet, aki rendkívül hülyén vigyorog. Az előbbi kettőnél jóval keményebb és gyorsabb ellenfél: életereje 10, ügyessége 25. Elpusztítása viszont nem csak 1, hanem 2 tapasztalati pontot eredményez
TROLL: Félmeztelen púpos alak, bunkóval a kezében. Ő a leggyengébb szörny: az életerő 6, az ügyesség 15. Kevés...
WRAITH: Csontváz fekete köpenyben. Wywern-szintű ellenfél: életerő 10, ügyesség 18. Elpusztítása 2 tapasztalati pont.
WEREWOLF: Dühösen topogó farkasember, akivel azután találkozhatunk, miután kinyitottuk a farkasok által őrzött ajtót. Rossz tulajdonsága, hogy néha cseppkőoszlopnak álcázza magát, majd hirtelen megjelenik. Ő egyébként már kemény legény, nem tanácsos ujjat húzni vele – legalábbis nem robbantással (van egy tárgy, ami megvéd tőle). Életerő 20, ügyesség 25.
MEDUSA: Egy lábasfejű hölgy, akinek a bal arca pepitára van sminkelve, a fején pedig ide-oda lobogó gumiexpandereket visel. Apex-szintű nehézsúlyú szörny: életerő 40, ügyesség 50. Kár is robbantgatással próbálkozni nála, csak vesztesek lehetünk. A kalandjátékokban szereplő medúzák arról híresek, hogy pillantásukkal kővé változtatják a halandó emberfiákat. Ez a hölgy mondjuk nem csinál ilyeneket, viszont elég ronda – vajon mit szólna, ha egy tükörben meglátná magát?...
VAMPIRE: Vámpír. Életerő 40, ügyesség 50. Tulajdonságai azt mutatják, hogy nem érdemes vele ujjat húzni.
SLUG: Ronda malacpofa, pókhassal és zakóban. Életerő 50, ügyesség 35.

Az utóbbi két szereplő már nem fért be a Mosolyalbumba – mindenki megismerkedhet velük személyesen. Az utolsó négy élőlény csak bizonyos helyeken szokott előfordulni, ahova általában egy zárt ajtó kinyitásával kecmeregtetünk át. Mint a tulajdonságaik is mutatják, egyikkel sem érdemes harcba keveredni, csak akkor, ha nincs más választásunk (például elállják az egyetlen kijáratot). A harc azért is felesleges, mert mindegyik ellen védekezhetünk egy-egy kabalával: ha a hatásos kabala nálunk van, az ellenfél azonnal szörnyethal, mihelyt nekünk ront (bár ez nem eredményez tapasztalati pontot). A kabalákról részletesen a tárgyak ismertetésénél beszélünk.

No, ezek lettek volna a szereplők. Aki a játékot ezek után egyedül kívánná végigjátszani (bár kételkedünk benne, hogy lenne ilyen mazochista), hagyja abba itt a leírás elolvasását, készítsen maga mellé egy nagy adag idegnyugtatót és vegyen ki legalább fél év fizetésnélküli szabadságot (bár lehet, hogy az kevés lesz). Célszerű előbb ismerkedni a tereppel (talán a térképmelléklet segít valamit), sok tapasztalati pontot összegyűjteni, megkeresni a GRIMOIRE másik két lapját, és sok játékállást menteni (keveset káromkodni!). Rajta ...

Mi pedig megkezdjük a megoldás ismertetését – azon a módon, amit a GARGOYLE-játékoknál eddig is követtünk: nem lépésről-lépésre (úgy 8-10 számot is elfoglalna), hanem az egyes rejtélyek megoldásával illetve a tárgyak leírhelyével és funkciójával. A menetrend szabadon választott. Először is az ajtókra kerítünk sort. Egy kis mászkálás után feltűnhet, hogy néhány kijárat nem a szokásos barlangszáj alakú, hanem szabályos ajtó, amely mellett néha valamilyen jelölés is található. Természetesen zárva vannak (a térképen az átjáró áthúzással jelölve). Ha Axil-lal egy ilyen kijáratot próbálunk használatba venni, tanácstalanul széttárja a kezét és közli, hogy zárva van (**LOCKED**). A zárt ajtóknak négy fajtáját különböztethetjük meg: pénzre, kulcsszóra, kulcsra vagy egyáltalán nem nyíló ajtók. Speciális eset még a FURNACE, ahol nincs is ajtó: kijönni nem lehet, csak meghalni. Nézzük sorban a zárt ajtókat:

Számos olyan bezárt ajtót találhatunk, amely mellett egy kör alakú jel látható, benne egy fekete vonallal. Ha idehívjuk Apex-et, és megkérdezzük mi a véleménye az ajtóról (**"APEX, DOOR**), azt feleli, hogy kijárat Axil-nak (**WAY OUT TO AXIL**). Hm, hát ezzel nem sokat segítettél te nagy melák... Esetleg a jelről tudna referálni (**"APEX, SIGN**). Azt mondja, ez egy "nem bejárat" jelzés (**IT'S A NO ENTRY SIGN**). Aha, szóval ez egy inverz "behajtani tilos"-tábla. Az ilyen jellel jelzett ajtókon – erről az oldalról – nem tudunk átkelni, csak valamelyik ajtó kijárataként funkcionálnak.

A következő zárt ajtótípus melletti jeleken két kört láthatunk egymás alatt. Feltűnő érdekesség, hogy az ajtók mellett egy asztalka is található. Ha megvizsgáljuk az asztalt (**EXAMINE TABLE**), azt az információt kapjuk, hogy ez egy asztal egy kulcs részére (**IT'S A TABLE FOR A KEY**). Forduljunk segítségért ismét Apex-hez: **"APEX, KEY**. Közli velünk, hogy mutassuk meg neki azt a kulcsot (**SHOW ME THE KEY**). Jaj, te szerencsétlen, mi is azt keressük! Mindegy, talán a jelről tud valamit nyilatkozni (**"APEX, SIGN**). Közli velünk, hogy ez egy vám jelzés (**IT'S A TOLL SIGN**). Aha. Mi az a vám? (**"APEX, TOLL**) Nincs ilyen dolog – jön a válasz. Okos vagy, Api. Talán nem kell sok fantázia hozzá, hogy egyedül is kitaláljuk: a vám a jónéhány helyen megtalálható aranyzacskók (**BAG OF GOLD** – vigyázat, néhányuk megmérgezve!) képében testesül meg. Ha egy ilyen zacskót leteszünk az asztalra (csak simán a földre nem jó!), akkor az ajtó egy **CLICK!** felirat kíséretében kinyílik. Természetesen ha a zacskót elvesszük az asztalról, akkor az ajtó is rögtön bezáródik. A vámos átjárók másik kijárata természetesen nem vámos, tehát előfordulhat, hogy egy déli/délkeleti/délnyugati irányú átjárón bemenve egy olyan ajtón jövünk ki, ami tulajdonképpen zárva van, innen csak vámmal nyitható. Mindenesetre nem árt, ha egy zsák aranyat mindig magunknál tartunk.

Az ajtók harmadik típusát képezik azok, amelyek egy bizonyos kulcsszó kimondására (pl. **"DOOR, SHAZAM**) nyílnak ki. Ezeket megismerhetjük onnan is, hogy az ajtók mellett lévő oszlopok tetején valamilyen állatfejek (farkas, kecske, stb.) vannak. Ha megvizsgáljuk őket (**EXAMINE OBJECT**), kiderül róluk, hogy ezek őroszlopok (PILLAR OF GUARD). Szólítsuk magunkhoz Apex-et, és érdeklődjünk nála, hogy mi a véleménye az ajtóról (**"APEX, DOOR**). Azt mondja, hogy kijárat Axil-nak. Hm, ezt egyszer már eljátszotta valünk, kár volt megint megkérdezni tőle. Akkor tudakoljuk, hogy mit tud az őrről (**"APEX, GUARD**). Közli velünk, hogy ilyesmi nem létezik. De hát itt vannak előtted, te ló! **Tényleg, vannak** – vagyis többes számban kell beszélni róluk (velük). Beszélgessünk akkor velük is egy kicsit: **"GUARDS, DOOR** kérdésre például valami kis segítséget nyújtanak az ajtót nyitó kulcsszó megfejtéséhez. Ezek természetesen leginkább a szokásos **GARGOYLE-féle segítséget jelentik, azaz legtöbbször csak akkor lesznek értelmesek számunkra, amikor már amúgy is kitaláltuk őket.** A nagyobb baj azonban, hogy egy ilyen ajtó kinyitásához (tisztelet a kivételnek) egy csomót kell másszuk, egyes helyekre való eljutáshoz jónéhány tárgyat meg kell találnunk és jól felhasználnunk – és mindezek közben nem árt életben is maradnunk.

Az alábbiakban sorban ismertetjük a kulcsszavas ajtók kinyitásának módját. A kulcsszavas ajtókat a térképen **A**—**G**-ig jelöltük, a helyszínekre a hely nevével, illetve a szektorszámmal fogunk hivatkozni. A szektorszám első száma a szint számát jelzi, a második és harmadik az X- (balról jobbra) és Y (felülről lefelé) koordinátákat — a koordináták értelmezéséhez egyébként segítséget nyújt az 1 szint térképe melletti számozás is). Ennek megfelelően, a startszoba szektorszáma 246, míg a FURNACE a 181.
Bár a későbbiekben egyenként is ismertetjük minden egyes tárgy használatát is, az ajtók kinyitásának ismertetésénél is — ha szükséges — kitérünk néhány tárgy használatára is — további információ róluk később, a tárgyak részletes ismertetésénél).

Az **A**-val jelölt szoba a SECUNDA PORTA-ban van (284). Az őrökkel konzultálva (**"GUARDS, DOOR**) tudomásunkra jut, hogy az a bizonyos szó nem is szó. Hát bizony ez egy elég épületes megállapítás... Akkor mi az ördög lehet: mondat? **"DOOR, SENTENCE** — semmi sem történt, azonkívül, hogy kiírodott a **LOCKED** (zárva) szó. Talán esetleg egy egész könyv?**"DOOR, BOOK** — még mindig semmi. Talán rossz irányba tapogatózunk... Próbáljunk egy kicsit elvonatkoztatva gondolkodni a dolgokon: rájöhetünk, hogy az a szó, ami nem is szó, az talán el sem hangzik igazából. Akkor tán nem is beszéd, hanem csak valamilyen zaj. **"DOOR, NOISE** — semmi. Talán csak egy hang? **"DOOR, SOUND** — még mindig semmi. Simon és Garfunkel egy száma szerint azonban van egy olyan dolog, aminek van hangja — bár olyan mintha nem lenne. Ez pedig — a csend. **"DOOR, SILENCE. CLICK!** — mondja az ajtó és kinyílik. A mögötte levő helyszínen ugyan nincs semmilyen fontos tárgy vagy élőlény, és kijárat is csak visszafelé vezet, a helyszínre belépve egy igen lényeges dolog történik: a fejünkben tomboló asszociációs mámor díjazásaképpen varázslói besorolásunk NEOPHYTE-ról ZELATOR-ra (2:9) emelkedik. Ez nagyon fontos pl. szellemidézésnél, BELEZBAR szolgáltatásait például csak ZELATOR-szintű vagy annál jobb varázsló veheti igénybe.

A **B** jelű ajtó WOLFDORP első szobájában van (144). Az őrökkel a kulcsszó titkáról beszélgetve (**"GUARDS, DOOR**) azt a választ kapjuk, hogy **CRY AND ENTER IT**. Az **AND ENTER IT** jelentése nyilvánvaló: "... és lépj be". A **CRY** azonban egyaránt jelent sírást és kiáltást, kiabálást is. Eláruljuk, hogy a nyomorult ajtónak akármit sírhatunk — nem fog kinyílni. Tehát kiabálni kell: **"DOOR, SHOUT, "DOOR, CRY** vagy **"DOOR, HOWL** egyaránt hatástalan — megint egy kis asszociációra van szükségünk. A kulcsszó kitalálása egyébként nem lesz túl nagy nehézség, ha figyelembe vesszük a hely elnevezését (WOLFDORP = "Farkasfalva"), az oszlopfőn lévő állatfejet meg azt, hogy ez az állat elég gyakran szokott "kiabálni", azaz ordítani. Bizony, bizony: ő a Piroska-burger nagy hódolója — a farkas. **"DOOR, WOLF** — és az ajtó egy kattanással feltárul. Nem árt, ha a WOLFDORP-ban mászkálva óvatosak vagyunk: itt ugyanis minden helyszínen várható egy kedves WEREWOLF feltűnése, aki egyébként egyike a legkellemetlenebb ellenfeleknek. Megjegyzendő, hogy először tett álcázzák magukat cseppkőnek — ne csodálkozzunk tehát azon, ha a szörny közeledését jelző műszer nem jelez, mégis egyszer csak egy idegesen topogó WEREWOLF néz velünk — szó szerint — farkasszemet. A hagyományos robbantgatós harci taktikával nem nagyon tudjuk legyőzni, viszont egy ezüströg (**NUGGET**) nevű talizmán segít az ügyön: a farkasemberek kimondottan utálhatják ezt, mert mihelyt nekünk rontanak, azonnal elhaláloznak. Természetesen a WEREWOLF elleni talizmán megszerzése is némi akadályokba ütközik — erről majd később lesz szó.

A **C**-vel jelölt ajtó szintén WOLFDORP-ban található, csak egy ideig tekeregnünk kell addig, amíg elérünk oda (174). Az őröknél az ajtóról érdeklődve azt a választ kapjuk, hogy a belépés ide hülyeség (**TO ENTER IS MADNESS**). Hogyne volna az — már a **HEAVY ON THE MAGICK**-be is az volt... A kinyitáshoz semmi más segítséget nem találtunk — kénytelenek voltunk tehát egy kicsit (egy nagyot) gondolkozni. Végső kétségbeesésünkben megpróbáltunk a MADNESS szó szinonimáival szórakozni: ez végre célravezető megoldás volt, ugyanis kiderült, hogy a keresett szó a **LUNACY**.

A **D** jelű ajtó a QUADRA PORTA-ban van (258). Ide eljutni már egy kész Kék-túra (már amennyiben nem rendelkezünk kard (**SWORD**) nevű talizmánnal — ezzel ugyanis megidézhetjük ASTAROT démont, aki tudvalevőleg a teleportálás nagymestere): TROLLWYND-ből ROOM OF FLOX-ba átmenve ki kell nyitnunk az ajtót a megfelelő kulccsal; ekkor átjutunk SLYMOLE-ba, amelynek utolsó szobája a ROOM OF PURITY, ahol egy újabb kulcsos ajtó vár ránk; miután ezt is kinyitottuk, végre átkerülünk a QUADRA PORTA-ba, amelynek utolsó szobájában rálelhetünk a nyomorult ajtóra. Az ajtóról tudakozódva az őrök közlik velünk: **THE GREAT SIGN I IN FREE**. Lehet, hogy egy John Smith vagy egy Richard Davis nevet viselő úr (lévén valószínűleg angol anyanyelvűek) bizonyára messzemenő következtetéseket vonhat le ebből — nekünk azonban nagyon meggyűlt a bajunk a fordítással: talán "a nagy jel én vagyok, szabadon" vagy — lévén az I éppen úgy ejtendő, mint az EYE (szem) — "a nagy jel szem szabadban"? Lehet, hogy itt kell kijutni ebből a ronda barlangrendszerből? Vagy teljesen mást jelent? Mindegy, a lényeg az, hogy kiderült, a meglehetősen számos jel közül a startszobától balra lévő helyszínen (SOTHIC COMPLEX — 236) látható dologra gondolnak. Első ránézésre úgy néz ki, mint egy SpV.-keresztrejtvény: se füle, se farka. Észrevehető azonban, hogy a jelben lévő sorokat bármilyen irányban olvasva, visszafelé is ugyanazt kapjuk (Rózsa Gyuri biztos tudná rá egy spéci kifejezést, de nekünk most éppen nem jut eszünkbe). Lehet próbálkozni mindenféle furfanggal, pl. lóugrásban összeolvasni a betűket, csigavonalban belülről kifelé és kívülről befelé, csak minden másodikat, minden harmadikat és így tovább. Mindegyik kiváló ökörségeket eredményez — de egyik sem célravezető. Egyébként ez nagyon rossz vicc volt a játék "elkövetőitől": megoldás kulcsa ugyanis innen (az ajtótól meg pláne) fényévekre található, a **H** jelű ajtó mögött (427); ráadásul egy rubinba vésve. A véset úgy hangzik, hogy WONTOOTOO. Ez így elég épületesen néz ki, viszont fonetikusan megegyezik azzal, ha valaki angolul azt mondja: 122. Namármost, ha az 1-et "igaz"-nak

vesszük, a 2-t pedig "hamis"-nak és a bal felső (vagy a jobb alsó – teljesen mindegy) saroktól kezdve (balról jobbra) ezen módszer alapján olvassuk össze az "igaz" karaktereket, megkapjuk az ajtó kulcsszavát. Ez talán már mindenkinek sikerülni fog – egyébként érdekes módon ez is ugyanúgy hangzik visszafelé olvasva is, mint eredetileg. A szobába belépve érdekes történés zajlik le, amire a leírás végén (most már kezd úgy tűnni, hogy az a következő SpV-ben lesz...) még visszatérünk.

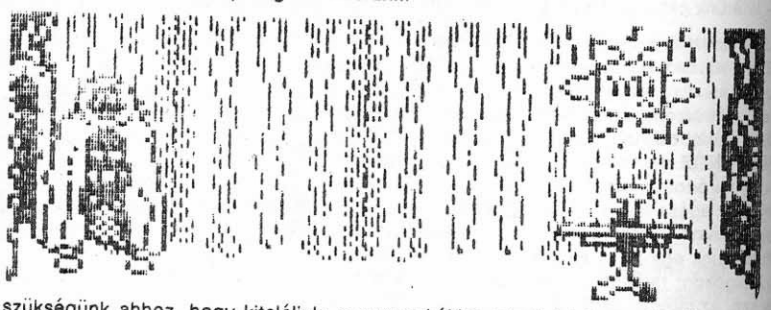

Az utolsó három kulcsszavas ajtó kinyitásának módját most egy időre elnapoljuk – ezek már nagyon bonyolult cselekménysorozatok, ahol viszont feltétlenül szükség van a kulcsok által nyitható szobák kinyitására (eddig is történt már rájuk utalás). A kulccsal nyitható ajtók pont olyanok, mint a vámos ajtók, csak nincs mellettük semmilyen jelzés. Az ajtók mellett egy-egy asztal található, ahol a megfelelő kulcsot elhelyezve, az ajtó kinyílik. A játékban 12 ilyen ajtót nyitó kulcsot lelhetünk. A kulcsot tartalmazó helyszíneken a falon egy jel található, mindegyik egy nap jelbe beleraj-zolva. Megint egy kis asszociációs mámorra van szükségünk ahhoz, hogy kitaláljuk: a napocskákba rajzolt jelek a csillagövi jegyek stilizált megfelelői – bár néha nem teljesen egyértelmű, hogy a jel mit is akar ábrázolni. Mindegy, ha sikerült kisütni, hogy mi is lehet az, meg kell keresnünk a hozzá tartozó ajtót. Az ajtó és a kulcs között a kapcsolatot a szobának a neve jelenti, ahol az ajtó van (pl. a vízöntő csillagövi jegynek megfelelő jelnél felvett kulcs nyitja az Esők Szobája helyszínen lévő ajtót). A kulcsok megvizsgálásakor kiderül róluk, hogy milyen anyagból vannak, bár ez igazából nem lényeges. Mivel – mint említettük – a kulcsokat jelölő ábrák meglehetősen stilizáltak, nem árt, ha felsoroljuk, hogy melyik ábra mit jelent:

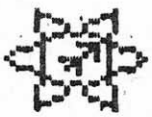

Nyilas
CHROMA KEY

Mérleg
BRASS KEY

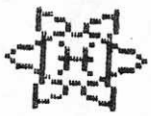

Halak
COPPER KEY

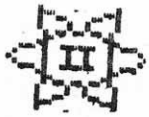

ikrek
LITHIC KEY

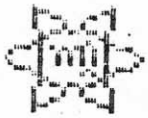

Szűz
ALUMINIUM KEY

Kos
MAGNAM KEY

Oroszlán
NICKEL KEY

Bika
IRON KEY

Bak
BRONZE KEY

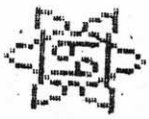

Rák
TIN KEY

Skorpió
ZINC KEY

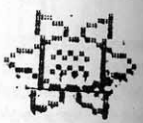

Vízöntő
COBALT KEY

CHROMA KEY: krómkulcs, WOLFDORP-ban van (121). Mivel a nyilas csillagkép tartozik hozzá, a Nyilak Szobáját (ROOM OF ARROWS) nyitja (157).
BRASS KEY: sárgaréz kulcs, ROOK OF HYDRA-ban van (346). Talán nem lesz nehéz kitalálni, hogy a Skála Szobáját (ROOM OF SCALE) nyitja (424), mivel a mérleg jelöli.
COPPER KEY: vörösréz kulcs, SOTHIC COMPLEX-ben van (255), halak csillagképpel jelölve. A ROOM OF ICHTYS-t nyitja (233), a következő összefüggés miatt: a hal az ókori rómaiak által üldözött ókeresztények vallási szimbóluma volt, görögül a neve úgy hangzik: ICHTYS. Keresztény szimbólumul azért szolgált, mert a Jesus Christus Theon Yisos Sother (Jézus Krisztus, Isten fia, Megváltó) szöveg kezdőbetűi összeolvasva ezt a szót adják. Bővebb felvilágosítás **Sienkiewicz: Quo Vadis** c. könyvében (HEAVY ON THE MAGICK-leírás helyett ajánljuk...).
LITHIC KEY: Lítiumkulcs, WRAITHVALE-ből (261). Az ikrek csillagkép jelzi – bár az ábra szerint már rögtön sziámi ikrek – és a ROOM OF TWO ON helyszín ajtaját nyitja (327).
ALUMINIUM KEY: Alumíniumkulcs, WRAITHVALE-ben lelhetünk rá (281). Meglehetősen érdekes ábra tartozik hozzá, de később kiderült, hogy a szűz csillagképre gondoltak, mivel a Tisztaság Szobáját (ROOM OF PURITY) nyitja (238).
MAGNAM KEY: Magnéziumkulcs, TROLLWYND-ben (351). Kos csillagkép és – bár fogalmunk sincs miféle összefüggés miatt (talán kizárásos alapon) – ROOM OF NANI (336) ajtaját nyitja. Esetleg volt **GARGOYLE**-éknak egy NANI nevű hím birkájuk...
NICKEL KEY: Nikkelkulcs, SOTHIC-ban van (276). Bár az ábrából nem kimondottan lehet ráismerni, az oroszlán csillagjegyhez tartozik és ennek megfelelően a Büszkeség Szobáját nyitja (447).
IRON KEY: Vaskulcs, METHOS-ban találjuk meg (483). A bika csillagképhez tartozik, és a Szarvak Szobáját (ROOM OF HORNS) nyitja (225).
BRONZE KEY: Bronzkulcs, GORBURG-ban botlunk bele (321). A bak csillagképet találjuk mellette, ezért a Nyáj Szobáját (ROOM OF FLOX) nyitja (244).
TIN KEY: Ónkulcs, MORFANG-ban van (114). Bár jóérzésű ember a mellette levő ábrát halaknak vagy esetleg ikreknek nézné – épp ezért ez a rák. A kulcs a Karmok Szobáját (ROOM OF CLAWS) nyitja (158).
ZINC KEY: Cinkkulcs, WOLFDORP-ban található (173). Védjegye a skorpió, tehát a Fullánkok Szobáját (ROOM OF STINGS) nyitja (136).
COBALT KEY: Kobaltkulcs, TROLLWYND-ben leljük meg (364). A vízöntő jelöli, ezért az Esők Szobáját (ROOM OF RAINS) nyitja (368).

(Mindenki őszinte rémületére közöljük, hogy a következő számban **FOLYTATJUK!**)

ENTER FACE 14

SPECTRUM programok átírása 5.

Elszántabb olvasóink okulva az előző részben leírtakból, már bizonyára betekintést nyertek a nevezetes 256 byte hosszú **LOADER** lelkivilágába. Aki még – kellő önbizalom hiányában – visszariadt ettől a lépéstől, annak megvilágítjuk e probléma hátterét. Mielőtt belemélyednénk, szeretnénk néhány tanácsot adni:

- Az **ASMON**-ban a gépi kódú programok betöltésére az "**R**", kimentésére az "**S**" parancs szolgál. Mindkettő rákérdez a start és a végcímre, valamint a betöltendő file nevére. A **SPECTRUM** programok átírásánál gondot okoz, hogy **SPECTRUM**-on a RAM terület **4000H** és **FFFFH** között helyezkedik el, míg az **ASMON** csak **801H**-tól **BFFFH**-ig tud file-okat betölteni. A probléma abból származik, hogy ilyen felállásban az abszolút címhivatkozások nem érvényesek, nehezebb megtalálni az egyes szubrutinokat. A címek megtalálásának könnyítése érdekében érdemes **4000H**-val alacsonyabb címre tölteni a programot. Ebben az esetben pl. a "**CALL 7800H**" utasítás által hívott szubrutin kezdőcíme esetünkben nem **7800H** lesz, hanem ennél **4000h**-val kevesebb, vagyis **3800H**. Természetesen nem ez az egyedüli és üdvözítő megoldás, viszont a későbbiekben ilyen módszerrel fogjuk ismertetni az átírás egyes fázisait.
- Az "**R**" parancs végrehajtása után a monitor ad egy "Last address:" üzenetet, valamint egy címet. Ezt a címet érdemes felírni, a kimentéskor ez a cím lesz a végcím.
- Ha kazettás rendszerben dolgozunk, a javított programrészleteket ne az előző változat helyére mentsük ki. Az így előálló többletkereséseket a több kazettás módszerrel védhetjük ki, nevezetesen: külön kazettán legyen a betöltő, a forrásszöveg, a SCREEN, a program. Ez annyi kényelmetlenséget okoz, hogy kipróbáláskor cserélgetni kell a kazettákat, de ez mégis a kisebb baj. Ha lemezes rendszerünk van, akkor mindig készítsünk biztonsági másolatot, mivel a floppy az az eszköz, ahol kevés munkával igen sok adatot lehet elrontani. Ez csak az egyik ok. Előfordulhat olyan is, hogy az általunk kijavított program nem azonosul a feladatával, és utána nem is tudjuk visszajavítani a javítást. Ekkor kell visszamenni az előző, kevésbé jó, de még üzemképes változathoz.

Ennyi kis kitérő után térjünk rá a lényegre:

Töltsük be az eredeti helyére a LOADER-t (ez az a kivétel ami a szabályt erősíti). Az eredeti hely esetünkben B3B0, ez még a szabad memória területen belül van. A betöltött programot listázzuk ki ("L" parancs). Mivel tudjuk az indítási címét, érdemes itt próbálkozni (aki kőkemény egyéniség, természetesen próbálkozhat máshol is, de kijelentjük, hogy igazat szóltunk).
Az indítási cím esetünkben adódik magától, mivel megegyezik a betöltési címmel. Ha elkezdjük listázni, akkor a következő látvány tárul ámuló szemeink elé:

```
B3B0  31 FF 5B     LD   SP,5BFF
; A verem beállítása
B3B3  3E FF        LD   A,FF
; Annak jelzése, hogy nem fejléc következik
B3B5  37           SCF
; A töltés jelzése (ha CY=0, akkor VERIFY)
B3B6  DD 21 00 40  LD   IX,4000
; Blokk kezdőcíme
B3BA  11 00 1B     LD   DE,1B00
; Blokk hossza
B3BD  CD E1 B3     CALL B3E1
; LOAD
B3C0  3E FF        LD   A,FF
B3C2  37           SCF
B3C3  DD 21 C4 E8  LD   IX,E8C4
; A lényeget lásd fent!
B3C7  11 3C 17     LD   DE,173C
B3CA  CD E1 B3     CALL B3E1
B3CD  3E FF        LD   A,FF
B3CF  37           SCF
B3D0  DD 21 76 77  LD   IX,7776
B3D4  11 A4 38     LD   DE,38A4
B3D7  CD E1 B3     CALL B3E1
B3DA  31 77 E6     LD   SP,E677
; A verem bállítása (ismét)
B3DD  F3           DI
; Megszakítás tiltása
B3DE  C3 E8 EA     JP   EAE8
; Indítás
B3E1  14           INC  D
; Ez itt a LOAD szubrutin
```

Mielőtt valaki a szavahihetőségünket kétségbe vonná, sietünk leszögezni, hogy a megjegyzések, valamint a logikai egységek szétválasztása a mi merényletünk. Látható, hogy a LOADER 6 logikai egységből áll. Az **első** egy normál vagy mezei LD SP,5BFF utasítás. Ennek a verem állításán kívül semmi szerepe sincs. A **második** egység már érdekesebb. Mivel látjuk, hogy 4000H-ra töltődik, ráadásul 1B00H a hossza, besorolhatjuk a SCREEN skatulyába. A konvertálására az előző epizódban leírt játékszabályok érvényesek.
A **harmadik** és a **negyedik** egység végzi a munka oroszlánrészét: ők töltik be a tulajdonképpeni programot, ráadásul két részletben. Az egyik E8C4H-ra 173CH, a másik 7776H-ra 38A4H mennyiségű byte-ot tölt.
Az **ötödik** egység végzi a program végleges elindítását, érdemes megfigyelni, hogy EAE8H-n indul a **MOONCRESTA**.
Végül a **hatodik** egység, a LOAD szubrutin, amely a kazettáról betölti az egyes file-okat. Tévedés ne essék, ez nem egy sorból áll, sőt ez a leghosszabb szubrutin a LOADER-ben, viszont nem láttuk értelmét teljes egészében közölni.
Akit érdekel, az tanulmányozhatja, nincs benne semmi extravagáns.

Ha valaki ennyi balszerencse és sok-sok viszály után már a hetedik menyországban érezné magát, azt ki kell ábrándítani. A cracker nagy showman lehetett, mivel még egy kis meglepetést tartogat a tarsolyában.
Töltsük be a két modult! Az elsőt A8C4H-ra (ez már a 4000H-val alacsonyabb cím!), a másodikat 3776H-ra. Az első BFFFH-ig tart, a második 7018H-ig, erre a kimentésnél legyünk tekintettel!
Listázzuk ki a programot az indítási címtől kezdve!

```
AAE8  3E 00        LD   A,00
AAEA  D3 FE        OUT  (FE),A
; A keret (BORDER) fekete
AAEC  CD C4 E8     CALL E8C4
; Ellenőrző byte a SCREEN-ből
AAEF  21 D6 E8     LD   HL,E8DE
; Összehasonlítja az E8D6H
AAF2  BE           CP   (HL)
; memóriarekesz tartalmával
AAF3  CA 01 EB     JP   Z,EB01
; Ha egyezik, EB01H-ra (AB01H) ugrik
AAF6  21 48 EE     LD   HL,EE48
```

ENTER FACE

SORCERY • ENTERSOFT

A **SpV. 16.** számának térkép-mellékletén már találkozhattunk ezzel a játékkal. Most megpróbálunk néhány – a játék teljesítéséhez szükséges – hasznos információt közölni, ugyanakkor a mostani térképmellékleten vázlatosan bejelöltük azt, hogy melyik varázslót hol találjuk meg. A szám a varázsló számát jelöli.

A **SORCERY** c. játékot az **ENTERSOFT** egyik híres programozója, *Joy Broadhead* dolgozta ki **ENTERPRISE** gépre, 1985-ben. A grafikája színvonalas, a zenéje kellemes. Itt szeretnénk azt is megjegyezni, hogy a kazettatokban lévő leírás kissé hibás, ugyanis a tájékoztató szerint 3 varázslót kell kiszabadítanunk a sötét szellemidéző fogságából, a valóságban viszont 8-at!

Az 1.varázsló kiszabadítása:

A varázsló az ugyanazon pályán található könyv (*spell book*) segítségével szabadítható ki. Szálljunk rá a varázslót bezáró 'dugó'-ra, ez magától kinyílik, majd szálljunk rá a varázslóra is, és ezzel megtörténik a szabadulás.

A 2.varázsló kiszabadítása:

Ha itt vagyunk, menjünk jobbra fel, balra fel, balra fel, majd ismét jobbra fel, és már ott is vagyunk a varázslónál. Szálljunk rá az őt bezáró 'dugó'-ra, ez eltűnik, majd szálljunk rá a varázslóra...

A 3.varázsló kiszabadítása:

Ha már ezen a pályán vagyunk,, akkor menjünk jobbra, jobbra, jobbra, jobbra, jobbra, jobbra le, jobbra fel, majd vegyük fel az üveget (*large bottle*), induljunk el jobbra fel, menjünk oda a serleget bezáró ajtóhoz, ez ki fog nyílni. Most vegyük fel a serleget (*gobblet of wine*), menjünk vissza (balra fel, jobbra le, balra le, balra fel, balra fel, balra fel, balra le, balra le), ezután a már megszokott módon menjünk oda a varázslót bezáró 'dugó'-hoz, ami magától kinyílik, és menjünk rá a varázslóra...

A 4.varázsló kiszabadítása:

Menjünk jobbra, jobbra, jobbra le, vegyük fel a kulcsot (*door key*), majd menjünk jobbra le, jobbra fel, jobbra fel, ezután menjünk rá arra a 'dugó'-ra, amelyik egy 'holdat' (*sorcerer's moon*) zár be. Vegyük fel a holdat, menjünk balra fel, balra fel, balra le, balra le, balra le, ezt követően menjünk oda a varázsló ajtajához, ami automatikusan ki fog nyílnii, s menjünk rá a varázslóra...

Az 5.varázsló kiszabadítása:

Menjünk balra, a vízesés alatt van egy címer (*coat of arms*), ezt vegyük fel, menjünk vissza a szárazföldre (vigyázzunk, nagyon könnyen belepottyanhatunk a vízbe, amit varázslónk nem nagyon szerethet, mert minden fürdőzés alkalmával kezdhetjük újra az egészet). Ezután menjünk jobbra le (erre azért van szükség, hogy az ajtón mindig be tudjunk menni, ellenkező esetben azonban orvul bezáródik utánunk), ezt követően menjünk balra, balra, balra, jobbra le, jobbra fel, jobbra, jobbra, itt vegyük fel az ékköves koronát (*jewelled crown*), majd menjünk balra, balra, balra, jobbra le, jobbra fel, jobbra, jobbra le, menjünk a varázsló ajtajához, ami azonnal eltűnik, s menjünk a varázslóhoz...

A 6.varázsló kiszabadítása:

A bezárt varázsló felett lévő üveget (*large bottle*) vegyük fel, menjünk jobbra le, az üst alatt van egy kulcs (*door key*), menjünk neki az ajtónak, amire az kinyílik. Vegyük fel a kulcsot, majd menjünk jobbra le, jobbra fel, itt jobbra lent, a két kis üveg utáni ajtóhoz érve az eltűnik, ekkor vegyük fel a varázspálcát (*magic wand*), menjünk balra le, azután ismét balra le, itt vigyázzunk, mert az ajtó alatt víz van, nehogy beleessünk! Ezután menjünk balra le, a varázslóhoz, nyissuk ki az ajtót, szálljunk rá a varázslóra...

A 7.varázsló kiszabadítása:

Ez csak arról a pályáról lehetséges, ahol az 1.számú varázsló volt bezárva. Ha már itt vagyunk, akkor induljunk el balra fel, balra le, itt vegyük fel a gyertyát (*fleur de lys*), majd menjünk vissza (tehát jobbra fel, ismét jobbra fel, majd középre le, ahhoz a helyhez, ahol az 1.varázsló volt). A gyertyával be tudunk menni az ajtón, itt vegyük fel a kulcsot (*door key*), menjünk rá az ajtószerű 'dugó'-ra, ez ki fog nyílni. Battyogjunk vissza (jobbra), majd menjünk jobbra fel, jobbra le, itt vegyük fel az arany kelyhet (*golden chalice*), majd menjünk balra fel, balra fel, középre le, és menjünk be az ajtón. Menjünk le középen a nyíláson, majd lent menjünk neki jobbra az ajtónak. Most azonnal, mielőtt továbbmennénk, vegyük fel az üveget (*large bottle*), majd menjünk le jobbra, menjünk át a nyikorgó faajtón, és végül menjünk neki a varázslónak...

A 8.varázsló kiszabadítása:

Ez a szoba két részre van osztva. Ha fent vagyunk, akkor keressünk egy üveget (*large bottle*), ezzel kinyílik a 'dugó'. Ezután menjünk le. Ha már lent vagyunk, sétáljunk el jobbra le, balra fel, és vegyük fel a papírtekercset (*scroll*). Menjünk vissza (jobbra fel, balra a középső ajtón be), csámborogjunk a beszorult varázsló tájékára, majd menjünk neki az ajtónak, ezt követően a varázslónak is...

A játék befejezése:

Menjünk jobbra le, jobbra fel, balra fel. Itt egy emelvényt látunk 9 oszloppal. Középen találjuk a legmagasabbat, mellette 4-4 oszlop mindegyikének tetején egy-egy varázsló foglalta el megérdemelt helyét. Egy dolog maradt hátra, hogy mi is elhelyezkedjünk, a még üresen maradt oszlop tetején. Ekkor...

Néhány jótanács:

- a 'dugó'-szerű ajtókat, ill. a vékony zöld ajtókat vagy a kulccsal (*door key*), vagy az üveggel (*large bottle*) tudjuk kinyitni;
- a lila 'szörnyet' egy nagy fába vágott fejszével (*sharp axe*) tudjuk megölni;
- a repülni nem tudó, földön mászkáló boszorkányt karddal (*strong sword*) tudjuk ártalmatlanná tenni;

- az energiánkat az üstnél tudjuk feltölteni;
- a nem nyíló nyikorgó faajtókat a címerrel (*coat of arms*) tudjuk kinyitni;
- Két robbanósszer áll rendelkezésre a 'szörnyek' totális megsemmisítésére. Az egyik egy száguldó csillagra (*shooting star*), a másik pedig egy pénzeszsákra emlékeztet, $ jellel az oldalán. Ha ezeket aktivizáljuk, ügyeljünk arra, hogy a velük való robbantáskor egyvonalban legyünk a szörnnyel(-ekkel), mert csak így robban(-nak) fel.

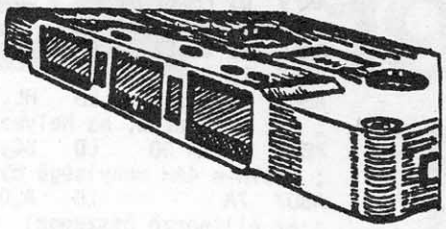

A SORCERY igen izgalmas játék, reméljük, hogy most már könnyűszerrel teljesíthető a küldetés.

Amaurote • Mastertronic + (?&&%?$$####???)

Az **ENTERPRISE**-ra készült **SPECTRUM** program átiratokat figyelve, már nagyon profi munkákat is fellelhetünk. Ez a program is ebbe a kategóriába tartozik, ugyanis nem a "*BAMBA*" software ház terméke, sőt elég ha csak annyit említünk, hogy a **128K SPECTRUM** hangjával zenél.

Valójában mi is a játék célja?

Az országunkat elözönlötték a gyilkos méhek, ezeket ki kell irtanunk, de lehetőleg úgy, hogy a városokban minél kevesebb kárt okozzunk. Ennek a feladatnak a teljesítéséhez egy lépegető terepjáró áll a rendelkezésünkre, melyet helikopterrel juttatnak el a megtisztítandó városokba. A gépünk bombákkal van felszerelve, melyekkel a méheket kell kipusztítanunk. Ez a feladat nem is olyan könnyű, mert a célzás elég nehéz a 3D felépítésű tájon. Minden – a rovarokkal történő – érintkezés növeli a sérülések mértékét (DAMAGE). A programozó bácsik gondoskodtak arról is, hogy ne unatkozzunk, mivel nem csak a dolgozókkal kell elbánnunk, hanem a jó édes mamájukat is fel kell bosszantanunk. Naná, hogy ehhez spéci bombára van szükség! Ilyet (SUPABOMB), valamint

- normál bombát (MORE BOMBS)
- menekítést a meleg helyzetekből (RESCUE)
- javítást (REPAIR)

korlátozott számban – AMIGA készlet tart – a **<SHIFT>** billentyűvel kérhetünk, ezen túl a kis kurzort mozgatva választhatunk a fentebb felsorolt opciók között.

Biztos feltűnt már a képernyő alján kulmináló három méh-sejt. A középső az aktuális célpontot, a két szélső a hozzánk viszonyított irányát jelöli. A célpontválasztás a következőképpen lehetséges:

- Dolgozó **<Z>** billentyű
- Királynő **<X>** billentyű
- A már rádión megkért bomba **<V>** billentyű
- A játéktér színe **<C>** billentyű

Nos, most már mindenki elmondhatja: profi **AMAUROTE** játékos (az más kérdés, hogy ezt ki hiszi el nekünk)!!!

Tessék szépen észrevenni a szuper grafikát, amelyet a kezdésnél láthatunk, és ez minden újrakezdésnél idegesítően előjön. Ja, és ha nincs örökéletes verziónk, – nekünk is csak Spectrum-ra van –, valószínűleg sokra jutunk vele. **Formalin a kivételnek!**

```
; Ha nem egyezik (változtattunk a SCREEN-en)
AAF9  01 FF FF    LD   BC,FFFF
; öngyilkos lesz
AAFC  11 49 EE    LD   DE,EE49
AAFF  ED B0       LDIR
AB01  21 11 EB    LD   HL,EB11
; Itt folytatja, ha helyes a SCREEN
AB04  01 4A 00    LD   BC,004A
; EB11H-n 4AH mnnyiségű byte-ot XOR-ol
AB07  7A          LD   A,D
; az ellenőrző összeggel
AB08  AE          XOR  (HL)
AB09  77          LD   (HL),A
AB0A  23          INC  HL
AB0B  0B          DEC  BC
AB0C  78          LD   A,B
AB0D  B1          OR   C
AB0E  C2 07 EB    JP   NZ,EB07
AB11  03          INC  BC
; Látszólag értelmetlen rész, ezt a
AB12  55          LD   D,L
; területet módosítja az előző rutin
A8C4  21 00 40    LD   HL,4000
; Az ellenőrző összeget képző szubrutin
A8C7  01 00 1B    LD   BC,1B00
A8CA  AF          XOR  A
A8CB  AE          XOR  (HL)
A8CC  57          LD   D,A
; D-ben az ellenőrző összeg
A8CD  23          INC  HL
A8CE  0B          DEC  BC
A8CF  78          LD   A,B
A8D0  B1          OR   C
A8D1  7A          LD   A,D
A8D2  C2 CB E8    JP   NZ,E8CB
A8D5  C9          RET
```

Ezek után láthatjuk, milyen gonosz volt az illető. Nézzük végig a programot. Az E8C4H-n található rutin előállít egy számot. Ezt kiszámolhatjuk az eredeti SCREEN-ből, de felesleges, elég megnézni az E8D6H címen levő byte-ot. Az első néhány sort mindjárt megspórolhatjuk. EB01H-n van az első lényeges rész, a XOR-olás. Mivel tudjuk az ellenőrző kódot (ha valaki nem tudná, 22H), cselesen írhatunk egy kis szubrutint, ami elvégzi helyettünk eme nemes cselekedetet.

Mazochisták persze "kézzel" is megpróbálhatják. Mivel az elején található programrészre nem lesz szükségünk, ide beírhatjuk alkotásunkat. Ehhez szálljunk ki a listázásból (**STOP** vagy az **ESC** billentyű), majd nyomjuk meg az "M"-et. A módosítás címének kérésére adjuk az AAE8-at. Az **ENTER** lenyomása után kiíródik egy memóriadump, amiben tudunk módosítani. Szép sorban, az **ENTER** lenyomása nélkül írjuk be a következő számokat:

```
21 11 AB 06 4A 7E EE 22 77 23 10 F9 C9
```

Majd szálljunk ki a módosításból (**STOP** vagy **ESC**). Ha kilistázzuk ezt a kis programocskát, a következőket láthatjuk:

```
AAE8 21 11 AB   LD   HL,AB11
AAEB 06 4A      LD   B,4A
AAED 7E         LD   A,(HL)
AAEE EE 22      XOR  22
AAF0 77         LD   (HL),A
AAF1 23         INC  HL
AAF2 10 F9      DJNZ AAED
AAF4 C9         RET
```

Futtassuk le ("**G**" parancs, majd AAE8, **ENTER**), majd ha rendesen megkaptuk a "**Returned from CALL at AAE8**" üzenetet, listázzuk ki az AB11H címet. Micsoda változás!!

```
AB11  21 77 77    LD   HL,7777
AB14  01 A4 38    LD   BC,38A4
AB17  CD 47 EB    CALL EB47
AB1A  21 00 EE    LD   HL,EE00
AB1D  01 00 12    LD   BC,1200
AB20  CD 47 EB    CALL EB47
AB23  21 77 77    LD   HL,7777
AB26  01 A4 38    LD   BC,38A4
AB29  CD 51 EB    CALL EB51
AB2C  21 00 EE    LD   HL,EE00
AB2F  01 00 12    LD   BC,1200
AB32  CD 51 EB    CALL EB51
AB35  21 10 A7    LD   HL,A710
; A karakterkészlet kezdőcíme
AB38  22 36 5C    LD   (5C36),HL
; a megfelelő változóba
AB3B  01 5E 2F    LD   BC,2F5E
AB3E  AF          XOR  A
AB3F  ED 42       SBC  HL,BC
AB41  31 2F 75    LD   SP,752F
AB44  C3 6F 00    JP   006F
```

Tanulságul álljon itt a program által használt két szubrutin is!

```
AB47  7E          LD   A,(HL)
AB48  ED 67       RRD
AB4A  23          INC  HL
AB4B  0B          DEC  BC
AB4C  78          LD   A,B
AB4D  B1          OR   C
AB4E  20 F7       JR   NZ,AB47
AB50  C9          RET

AB51  7A          LD   A,D
AB52  AE          XOR  (HL)
AB53  77          LD   (HL),A
AB54  23          INC  HL
AB55  0B          DEC  BC
AB56  78          LD   A,B
AB57  B1          OR   C
AB58  20 F7       JR   NZ,AB51
AB5A  C9          RET
```

Látható, hogy a program többi része itt is el van rejtve. Ismét módosítani vagyunk kénytelenek.

A módszer hasonló az előző programocska beviteléhez, de itt az AB0F címet kell módosítanunk az alábbi byte-okra:

```
16 22 21 77 37 01 A4 38
CD 47 AB 21 00 AE 01 00
12 CD 47 AB 21 77 37 01
A4 38 CD 51 AB 21 00 AE
01 00 12 CD 51 AB C9
```

Ha ezt kilistázzuk, a következőket kell látnunk:

```
AB0F  16 22       LD   D,22
AB11  21 77 37    LD   HL,3777
AB14  01 A4 38    LD   BC,38A4
AB17  CD 47 AB    CALL AB47
AB1A  21 00 AE    LD   HL,AE00
AB1D  01 00 12    LD   BC,1200
AB20  CD 47 AB    CALL AB47
AB23  21 77 37    LD   HL,3777
AB26  01 A4 38    LD   BC,38A4
AB29  CD 51 AB    CALL AB51
AB2C  21 00 AE    LD   HL,AE00
AB2F  01 00 12    LD   BC,1200
AB32  CD 51 AB    CALL AB51
AB35  C9          RET
```

Ha nem ezt látjuk, akkor vagy valami belerepült a szemünkbe, vagy elírtunk valamit (minden bizonnyal a Tisztelt Olvasó). Miután ezzel megvagyunk, futtassuk le ezt is ("**G**" AB0F, **ENTER**), és már meg is van a futtatható (átírható) programunk. Már csak egy akadály van hátra, nevezetesen az indítási cím. Aki azt hiszi, hogy ilyet már találtunk eleget, téved. Meg kell keresnünk a – sorrendben a harmadik – helyes belépési pontot. További torturák helyett ezt már a tudomására hozzuk azoknak a fanatikus programozóknak, akik idáig kitartottak (jutalom): 77B2H (illetve a 4000H eltolásos módszer esetében 37B2H). Hogy ez honnan származik? Ezt az Olvasóra bízzuk (csak annyit segítségül, hogy A710H-2F5EH az pontosan 77B2H, valamint a SPECTRUM ROM-ban a 6FH címen egy szál utasítás van, ez pediglen egy JP (HL)).

Miután így sikerült lefegyvereznünk a védelmet, akár rá is térhetnénk a program tulajdonképpeni átírására. Sajnos azonban ez a kis ujjgyakorlás sok helyet elvett, így a lényeg legközelebbre marad. Addig is, senki ne feledje el kimenteni a verejtékes munkával feltört programrészeket. Míg mindenki szívszorongva várja következő próféciánkat, el lehet kezdeni az ismerkedést a programozók stílusával, meg lehet próbálkozni egy ENTERPRISE LOADER készítésével.

Végezetül érdemes összefoglalni az eddigi file-ok adatait.

```
SCREEN    4000H-ra kell tölteni, 1B00H hosszban.
CODE1     7776H-ra kell tölteni, 38A4H hosszban.
CODE2     E8C4H-ra kell tölteni, 173CH hosszban.
```

Ha mindent betöltöttünk, el kell ugrani a 77B2H címre.

Kellemes bogarászást!

Micro PROLOG

A PERIFÉRIÁK KEZELÉSE

A **Spectrum Világ 15. számában** már ismerkedtünk a **Micro PROLOG** file kezelési lehetőségeivel. Azóta sok levelet kaptunk, amelyben Olvasóink arra kértek bennünket, hogy alapszinten ismertessük a program periféria kezelési lehetőségeit, talán abból a célból, mert ez esetleg több – ott nem egyértelmű – információra adna magyarázatot.

A **micro PROLOG T1.0** változata csak **képernyőt, billentyűzetet, magnetofont** és **ZX-nyomtatót** kezel, de

- ZX-nyomtató helyett eleve csatlakoztatható minden olyan készülék, amit a ROM-rutinok ZX-nyomtatóként látnak (amelyekre pl. BASIC-ben működik a COPY parancs).
- Közlünk egy egyszerű programmódosítást, mely a rendszer betöltése előtti megnyitással lehetővé teszi a #3 logikai készülék szokásos használatát (és javítjuk azt a hibát, melynek eredményeként minden sor második pozíciója ?, ha pl. programot listázunk).
- A **PIO** reláció segítségével a felhasználó különféle készülékeket programozhat (pl. botkormányt).
- A rendszerben elő van készítve az RS-232 csatorna mindkét irányú kezelése; nem túl nagy nehézségek árán ez életrekelthető.
- A microdrive periféria használatának megoldása több, de reálisan elvégezhető mennyiségű munkát igényelne (#3 természetesen irányítható a már említett módosítással is microdrive-ra).

A képernyő és a billentyűzet

A képernyőre rajzolni és írni lehet, továbbá minden, amit a rendszer vagy saját programunk billentyűzetről olvas, megjelenik a képernyőn is (ez nem vonatkozik a billentyűzet **PIO** relációval való vizsgálatára és a program futása közben beírt, de megjelenés előtt puffertörléssel eltüntetett adatokra).

Rajzolni a felső 11 sorba lehet, pontok és vonalak megadásával, a **PNT** ill. az **LNE** reláció kiértékeltetésével. **HYBRID** üzemmódban a szöveges információk az alsó négy sorba kerülnek (hacsak a BASIC-beli AT-nek megfelelő **@V** és a következő sor- ill. oszlopindex kiírása meg nem növeli az alsó rész sor-igényét), ekkor tehát a rajz első 20 sora elválik a szövegtől, **NORMAL** üzemmódban szöveg is a felső 22 sorba írható. Írásra a **P** és a **PP** reláció kiértékeltetése való, bár sok más reláció is ír a képernyőre.

Ha az utolsó szövegsor alá újabb szöveget írunk, akkor a szöveges képernyő-rész tartalma, a BASIC-ben megszokott scroll? Kérdés nélkül, eggyel feljebb lép; az első sor eltűnik. Ilyenkor a közös rajz-szöveg terület (**HYBRID** üzemmódban a 21-22, **NORMAL** üzemmódban az 1-22 sor is mozog. A nyomtatás **STOP** (**<SS+A>**) megnyomásával legállítható, majd bármely gomb megnyomásával továbbindítható (ebbe a "bármely"-be nem tartoznak bele a módváltások). **NORMAL** üzemmódban készíthetünk szöveges rajzokat a **@V** vezérlő karakter segítségével (mely a BASIC-beli AT-k megvalósító **CHR$22**, pontos megfelelője; hasonlóan használható **@W**, a **TAB**-t megvalósító **CHR$23** párja, de ne feledjük, hogy ez is két következő karaktert értelmez).

A rendszer aszerint van indításakor **NORMAL** vagy **HYBRID** üzemmódban, hogy közvetlenül előtte a képernyő melyik része volt outputra kijelölve. A betöltő program a rendszer indítása előtt ír a képernyő felső részére, így **NORMAL** állapotban indít; ha külön betöltjük a kódot és pl. **RANDOMIZE USR 38752** beírásával indítjuk, akkor **HYBRID** állapotú képernyővel indul. Induláskor a "papír" színe sárga, a "határ" fehér, a "tinta" fekete, a képernyő nem villog és nem fényes. A felsorolt attribútumok megváltoztatására különféle relációk adnak lehetőséget. **CLS-**, **BORDER-**, **LNE-** és **PNT**-nél erre külön argumentumok szolgálnak; **P**-nél a szövegbe illesztett **@P** (INK), **@Q** (PAPER), **@R** (FLASH), **@S** (BRIGHT), **@T** (INVERSE) illetve **@V** (OVER) vezérlő karakterek használhatók, utánuk írva a BASIC rendszerből ismert jelentésű karaktereket. Ezek a karakterek általában szintén **@** segítségével adhatók meg: **@A** kódja 1, **@B** kódja 2 és így tovább **@**-ig, aminek 31 a kódja. A 0 kódérték körül van némi zavar, ugyanis **@@** kódja 64 (pl. **(P"@@")** @-t ír ki, de ugyanez a **CHAROF** reláció segítségével is ellenőrizhető); a 0 kódú karakternek nincs **@** segítségével megadható megfelelője (pl. **?((CHAROF X 0)(PP X))** egyetlen **?**-t ír ki, mintha a 0 egy közönséges karakter kódja volna, csak éppen a képernyőre író ROM-rutin **?**-t ír helyette). Egy karaktersorozatba 0 kódú karakter a **STRINGOF** reláció segítségével illeszthető, ha előtte **CHAROF**-fal 0-t adunk kód értékül egy változónak. (A 41:95 intervallumon kívüli kódú karakterek előtt álló @ hatástalan, magát @-t kivéve, mert azt csak **@@**-ként lehet szövegkonstansba illeszteni – ha nem párban áll, akkor összeolvad az utána következő karakterrel.) Ez a megoldás kissé körülményes, ezért a **207=CFh** kódú karaktert a rendszer 0-ként írja ki (**?**-ként jelenik meg, ha nem vezérlő karaktert követ; a **CAT**-billentyűvel – **<E-mód 9>** – vihető be).

A vezérlő karakterek kezelésére jellemző, hogy ugyanaz a közvetlen hatásuk, mint BASIC-beli megfelelőiknek (a **micro-PROLOG** is a **ROM** rutinjait használja). Eltérés a tovagyűrűző hatásban mutatkozik: a **micro-PROLOG** általában együtt állítja az ideiglenes attribútumokat az állandókkal, a **micro-PROLOG** (pl. BASIC-ban PRINT CHR$18; CHR$1; "A":PRINT"B"" kiír egy villogó A-t és egy már nem villogó B-t) **?((P"@R@AA")(P B))** mindkét karaktert villogóként írja, sőt, villog utána minden, amit akár a rendszer, akár a program kiír, míg ennek egy olyan reláció – mondjuk **CLS** – kiértékelése véget nem vet, mely a villogást kifejezetten leállítja). Az állandó és az ideiglenes attribútumok elválasztására csak a **PNT** és az **LNE** reláció kínál lehetőséget.

P és PP között az az alapvető különbség, hogy az első változatlan formában átadja a kiírandó karakterek sorozatát a képernyőre író **ROM**-rutinnak, míg a második minden olyan szövegkonstanst idézőjelpár közé zár, mely egyébként nem egy szövegkonstansként értelmeződne. **P** így lehetővé teszi a vezérlő karakterek rendeltetésszerű használatát, **PP** pedig az összetett szövegkonstansok tartalmának megjelenítését. **PP** kiértékelése képernyőn való sorváltással fejeződik be.

A kódértéküket szerint a felhasználói karakterek (**UDG**) után következő, azaz legalább **A5h=165** kódú karakterek a képernyőre nem írathatók ki. Helyettük általában **?** jelenik meg (kódjukat a ROM-rutinok hívása előtt cseréli ki a rendszer a **?** kódjára, illetve **CAT** esetében 0-ra), kivéve a **DEF FN**-hez tartozó, **206=CEh** kódú karakter esetét, ami egyáltalán nem íródik ki (nem változik a cursor-pozíció a képernyőn), hangjelzést kapunk helyet-te.

A billentyűzet olvasására elsősorban az **R** reláció szolgál, mely kiértékelésekor az argumentumában szereplő változónak a billentyűzet-puffer következő elemi kifejezését adja értékül, ill. olvastat, ha a puffer üres, vagy a kifejezés hiányos (pl. végzárójel v. idézőjel-pár záró eleme hiányzik). **K**-mód nem állítható, egyébként a reláció a BASIC-ből ismert módon értelmezi a karaktereket. Kivétel a **127** kódú **c** karakter, mely más rendszerekben törlést jelent, olyan mintha nem is lenne (a lyukszalagos korszakban hibajavításra szolgált: a lyukcsatornás szalagon a hét értékes lyukhely mindegyikét kilyukasztva lehetett törölni egy hibás lyukkombinációt). Az **R** reláció is nemlétezőnek tekinti, ha önmagában áll, nem egy szövegkonstans része. (Értékeltessük ki **?((R X)(PP X))**-t egyszer **(A c B)**-t, másszor **("A" "c" "B")**-t beírva **R** számára! A visszaírt lista az első esetben **(A B)**, a másodikban **(A "c" B)** lesz.)

Az input billentyűzetről való megadásakor – **<ENTER>** megnyomásáig – a beírt szöveg a BASIC-ben megszokott módon szerkeszthető **←**, **→** és **<DELETE>** segítségével. Ha túl próbálunk lépni a beírt karaktersorozaton, akkor a rendszer hangjelzést ad ("kiír egy **DEF FN** karaktert"). A szerkesztéshez rendelke-

zésre álló puffer mérete 8 képernyő-sor, azaz 256 karakter (ebből egyet a cursor foglal el). A parancs futása közben is beírható 16 karakter (a szerkesztőket is beleértve); ezeket a megkezdett input-puffer feldolgozása után (a kiírása után) veszi figyelembe a rendszer.

File-ok

A file-ok olyan, általában a számítógép perifériáin elhelyezkedő adatszerkezetek, melyek kezelésénél nagymértékben eltekinthetünk az adathordozó sajátosságaitól. Az az előny, hogy ilyen – logikainak is nevezett, magas – szinten szemlélhetjük, mozgathatjuk adatainkat, általában bőségesen kárpótol azért a hátrányért, hogy nem használhatjuk ki a konkrét adathordozó lehetőségeit (ha nem így van, akkor lehet szükség ún. fizikai szintű perifériakezelésre).

A **micro-PROLOG T1.0** csak soros szövegfile-okat kezel, melyeket csak írhatunk és olvashatunk (file-jaiban nincsenek logikai rekordok, az esetleges blokkolást a programok elől eltakarja, nem lehet egy-egy részletet, módosítva, eredeti helyére visszaírni). Néhány file a rendszerben eleve adott:

CON: író műveleteknél a képernyőre írás, olvasó műveleteknél a billentyűzetről olvasás file-ja. A képernyőkezelésnél ismertetett **P, PP** és **R** reláció, definíciója szerint, egyenértékű a **CON:**-ra hivatkozó **W, WRITE** illetve **READ** relációval.

LST: a ZX nyomtató file-ja.

RDR: az RS232 input file-ja (pontosabban annak kezdeménye, mert érdemi része hiányzik, adatátvitelt nem végez).

PUN: az RS232 output file-ja (pontosabban annak szintén csak kezdeménye, az előbb említett ok miatt).

Ezek a file-ok mindig használhatók, a rájuk hivatkozva kiértékelt **OPEN** és **CREATE** relációk mindig sikeresek (ha nem csak inputra alkalmas fájlra adunk **CREATE**-t vagy csak outputra alkalmasra **OPEN**-t) és alapjában véve hatástalanok.

A felsoroltakon kívül a program még egy felhasználói file-lal képes dolgozni, melynek adathordozója az **EAR** vagy **MIC** jelű csatlakozónál bekötött magnetofon. E file neve minden, más célra még nem foglalt, legfeljebb nyolc karakter hosszú szövegkonstans lehet (így akár az üres is, amit másra nem is lehet lefoglalni). Nincs elvi akadálya a microdrive-kezelés megoldásának, de egy ilyen továbbfejlesztés meghaladná e munka kereteit (az irodalomból nyilvánvaló, hogy a gyártó ezt a fejlesztést végrehajtotta, de nincs tudomásunk a fejlettebb program hazai előfordulásáról).

A magnetofon

Fizikai szintű kezelését a **ROM** rutinjai végzik – íráskor a **4C2h**-n induló rutin működik, olvasáskor az **556h**-n induló eleje helyett egy saját változat fut, majd a vezérlés az eredeti rutin megfelelő címére kerül (az eltérés logikailag érdektelenek). A blokkok hossza **266**, bevezető bájtjuk értéke **FBh**. Minden blokkban az első 255 byte lehet értékes, a 256. mindig bináris 0, ezt követi a file neve – szükség esetén szóközökkel kiegészítve – nyolc karakteren, majd a blokk karakteres ábrázolású sorszáma (01 az első; 99 után 00, majd ismét 01 következik). Csak az utolsó blokkban nincs kihasználva az első 255 byte: ezt a blokkot a még hátralévő értékes karakterek vezetik be, majd utánuk a file végét jelző **26=1Ah** kódú karakter áll (ha ezzel nem merül ki a lehetséges 255 byte, a folytatás akkor is érdektelen – az előzőleg kezelt blokk vége van a file-ban; kedvezőtlen esetben a file végjele egyedül is elfoglalhat egy blokkot).

A felhasználói file-ok létrehozását egy **CREATE** reláció kiértékelése vezeti be, ezt követhetik olyan relációk, amelyek írnak bele, végül egy **CLOSE** reláció teszi a file-t teljessé. Ha a **CLOSE** előtt újabb **CREATE** következik ugyanarra a file-ra, akkor készítése előlről kezdődik; ha **CLOSE** előtt **OPEN** jönne, akkor az logikailag mindenekelőtt egy **CLOSE**-t hajt végre. Ha egy író reláció eredménye már nem fér a file soronlevő blokkjába, vagy **CLOSE**-t értékel ki a rendszer, akkor képernyőre íródik a file neve és blokkjának sorszáma, majd megindul a szalagraírás. Ilyenkor a gép kezelőjének felvételre kell kapcsolnia a magnetofont, majd – ha nem jön azonnal következő blokk – célszerű leállítania.

A felhasználói file-ok olvasását egy **OPEN** reláció kiértékelése vezeti be, ezt követhetik olyan relációk, melyek olvasnak belőle, végül egy **CLOSE** reláció jelzi, hogy a file-ra nincs tovább szükség. Ha **CLOSE** előtt újabb **OPEN** következik, előlről indul a file olvasása, ha pedig **CREATE** előzi meg az **OPEN**-t, akkor megkezdődik a file ismételt létrehozása (tovább nem olvasható).

Ha egy file-t nevének pontos megadásával olvasunk, akkor a rendszer az **OPEN** reláció kiértékelésekor kiírja nevét **01** sorszámmal, majd igyekszik beolvasni a file első blokkját s csak ennek sikeres megtörténte után engedi tovább a programot. Ha a következő reláció-kiértékelések végigolvasták a bentlevő blokk értékes részét és nem jutottak el a file végét jelző **26 (1Ah)** kódú karakterig, akkor a rendszer ismét kiírja a file nevét, mellé a következő sorszámot, majd igyekszik beolvasni a megfelelő blokkot s csak ennek sikeres megtörténte után engedi tovább a programot. (A fizikai olvasás a blokk utolsó karakterének átadásakor zajlik le, nem akkor, mikor a következő első karakterére szükség van!)

A rendszer megengedi, hogy egy file neve az üres string ("") – vagy ezzel egyenértékűen szóköz – legyen, de nem csak az ilyen file-okat olvashatjuk úgy, hogy névként üres string-et adunk meg a rájuk vonatkozó relációkban. Ha a blokkok **01**-től sorban követik egymást fizikai olvasáskor, akkor mindössze annyi az eltérés ilyenkor a kezelésben, hogy **OPEN**-nél csak a **01** sorszám jelenik meg, a file-név helye üresen marad. Következő olvasáskor a sorszám eggyel nő, a file-név az először olvasott név lesz (így csak akkor nem változik, ha üres string nevű file-ból olvastunk). Ilyenkor azonban a rendszer nem ellenőrzi, hogy az olvasott blokk sorszáma megfelelő-e, hagyja feldolgozni, majd a most már számára ismert nevű file következő blokkját várja. Ha nem jó helyen áll a szalag, akkor ebben az esetben általában hibát okoz a nem megfelelő blokk feldolgozása. A **micro-PROLOG T1.0**-nak ez a tulajdonsága lehetővé teszi, hogy az üres string nevű file-ok blokkjait tetszőleges sorrendben, egy blokkra akár többször is sort kerítve dolgoztassuk fel, csak utolsóként olyan blokkot olvastatva, mely végjelet tartalmaz (ennek neve más is lehet).

Általában ajánlható, hogy adjunk a file-oknak valódi nevet és csak akkor olvassuk őket nevük helyet üres string-et adva, ha biztosan tudjuk, hogy elsőként a **01** sorszámú blokkot fogja a rendszer megkapni (pl. szalag elején állunk, vagy előtte egy file-t végigolvastunk – a magnetofonokba épített számlálók állása ritkán elegendő biztosíték).

Ha a beolvasott blokk megfelelő, akkor az előtte kiírt név és sorszám után megjelenik a **BLOCK OK** felirat és a kiírási hely ugyanennek a sornak az eleje lesz. Így sorozatos olvasásnál ugyan ide kerül a következő blokk neve és sorszáma, letörölve az előző **BLOCK OK** feliratot. **CLOSE** kiértékelése sort vált a képernyőn, így a folyamat minimális számú sor-léptetéssel jár. Ez a helytakarékos megoldás zavart okozhat olyankor, ha nem sorozatban olvassuk a blokkokat, hanem közben használjuk a képernyőt más célra is. Hogy a billentyűzött input nem üres sorban jelenik meg a képernyőn, az csak némi többlet-figyelmet igényel, de hogy egy esetleges hibaüzenet számát jobbról kiegészíti a blokksorszám második jegye, az komoly talány lehet.

Ha a beolvasott blokk nem az, amit a rendszer várt, akkor kiírja a nevét és sorszámát – ugyanoda, ahova egyébként **BLOCK OK**-t –, majd olvassa a következő blokkot. Ha olvasási hiba van (más a bevezető byte értéke, rövidebb a blokk vagy nem egyezik a hosszanti paritás), akkor ugyanott **READ ERROR** felirat jelenik meg és szintén a következő blokk olvasása következik (a kezelőnek megfelelő helyre kell tekernie a szalagot).

A nyomtató

A rendszer nyomtató-kezelése **ZX-nyomtatót** tételez fel, melyre ugyanaz és ugyanúgy írható, mint képernyőre (eltekintve olyan természetes különbségektől, hogy a nyomtató nem tudja visszahúzni a papírt és nem színes). Legegyszerűbben úgy nyomtathatunk, hogy a **TO** billentyű (<SS+F>) megnyomásával bekapcsoljuk a "másolat" (hardcopy) funkciót. Ennek az az eredménye,

hogy minden, amit a rendszer a **CON:** file-ra ír, kikerül az **LST:** file-ra is. E funkció **TO** ismételt megnyomásával állítható le. Fontos megjegyezni, hogy a **CON:**-ról érkező input nem kerül át **LST:**-ra, így a készülő lista nem dokumentálja a végzett munkát, nem "igazi hardcopy".

A nyomtató használatának szokásos módja az **LST:** file-ra való írás. Erre elsősorban a **W** és a **WRITE** reláció kiértékelése szolgál, bár más relációk is írnak fájlba, így írhatunk nyomtatóra is. Rajz nyomtatására a rendszer nem ad lehetőséget, a képernyőre készült rajzok sem másoltathatók segítségével nyomtatóra (bár az utóbbi gépi kódú megoldása minden konkrét, "rajzolni tudó" nyomtatóra egyszerű feladat).

Ha olyan nyomtatóval dolgozunk, melyet a **ROM**-rutinok ZX-nyomtatóként érzékelnek, akkor csupán a vezérlő karakterekkel kell óvatosan bánnunk; minden ugyanúgy használható, mint BASIC-ben.

Ha másképp szeretnénk nyomtatni – pl. RS232 felhasználásával vagy microdrive-ra irányítva a nyomtatandókat –, akkor beleütközünk a rendszer egy viszonylag egyszerűen áthidalható korlátjába: a **micro-PROLOG T1.0** mindig a **#3**. logikai csatorna rutinjaival kezelteti a képernyőt, a billentyűzetet és a nyomtatót, ahelyett hogy az utóbbi esetben a 3.logikai csatornához rendelt rutinnal dolgozna. Hogy ezt tegye, a következő módosítások elegendőek:

929Ch-tól 3 bájtra írjuk a következőt: **CDh, 6Fh, 97h;**

976Fh-tól 17 bájtra pedig a következőt: **2Ah, 4Fh, 5Ch, FDh, CBh, 01h, 4Eh, C8h, D5h, EDh, 5Bh, 1Ch, 5Ch, 2Bh, 19h, D1h, C9h.**

Ha a gépi kódú program indítása előtt **#3**-t a megfelelő fizikai csatornához rendeljük, akkor a nyomtatás eredménye a hozzárendelt készülékre kerül (microdrive esetén néhány dologra ügyelni kell: egyszer a program előtt nincs hely két microdrive-csatorna számára, ezért ha a programot is onnan töltjük be, akkor **#3**-t a betöltés után nyissuk meg; másszor nincs a rendszerben mód **#3** lezárására, ezért némi fölösleges írással gondoskodjunk arról, hogy az értékes információ vége is az adathordozóra kerüljön, ahonnan **BASIC**-ban **MOVE** segítségével vehető elő; harmadszor hiba esetén – pl. ha megtelik a kazetta – a vezérlés kikerülhet a interpreterből és nincs garancia arra, hogy munkánk eredménye nem vész el, a **RANDOMIZE USR 32750** valószínűleg segít).

RS232 esetén, ha a nyomtatót vezérelni akarjuk, használjuk a **B** csatornát.

Bármilyen nyomtatónk van, találkozunk néhány könnyen javítható hibával. Egy rossz ugrás miatt bizonyos karakterek másképp kerülnek nyomtatóra, mint képernyőre – elsősorban a **CAT** nem használható **0** kódú karakter kiírására (ami a vezérlést nehezíti). Javítása: Irjunk **91EEh**-ra **94h**-t.

LISTP feltételezi, hogy a kiíró rutinok megőrzik az **A** regiszter értékét. A **CON:**-ra és a felhasználói fájlokra író rutin valóban megőrzi, a többi azonban nem. A nem működő **PUN:** érdektelen, míg életre nem keltik, **LST:** esetében megfelel a következő javítás:

735Dh-tól 2 bájtra írjuk a következőt: **80h, 97h;**

9780h-tól 6 bájtra pedig a következőt: **F5h, CDh, 76h, 91h, F1h, C9h.**

Ezáltal az eredeti, regisztertartalom-rontó rutin-hívást betesszük egy mentés-visszatöltés pár közé és így a nyomtatott listákon is jó lesz a sorok eleje.

KILLED UNTIL DEAD

LEVEL III. - CASES FOR THE CUNNING

1.pálya
(The Case of the Mutilated Moose)
gyilkos: Peter
áldozat : Sydney
hely: Patio
fegyver: gun
ok: He ran over your brother
Break In
Sydney - –
Peter - Bina Crossby (3.)
Claudia - –
Agatha - Bare Knuckle Boxing
Mike - Qua Seraisera

2. pálya
(The Mystery of the Leaping Fish)
gyilkos: Claudia
áldozat: Peter
hely: hall
fegyver: gun
ok: Peter stole your "fish" plot
Break In
Sydney - Traris McGee
Peter - Soff soled shoes
Claudia - Sherlock Holmes
Agatha - Murp the Surf
Mike - Cricket

3. pálya
(Paint by Numbers)
gyilkos: Claudia
áldozat: Peter
hely: hall
fegyver: gun
ok: Peter ruined your reputation
Break In
Sydney - Vineenco
Agatha - –
Peter - Mary Tyler Moore
Mike - –
Claudia - Blackjack

4. pálya
(Practical Pastimes)
gyilkos: Mike
áldozat: Agatha
hely: library
fegyver: gun
ok: She pulled too many practical joker
Break In
Sydney - Dr. Antuirete Louis
Peter - Sir Alic Guiness
Claudia - Baker Street
Agatha - Beekeeping
Mike - Maigret

5. pálya
(A Stich in Time)
gyilkos: Mike
áldozat: Claudia
hely: Mike's room
fegyver: knife
ok: Claudia squeezed you out of the deal
Break In
Sydney - A circus elephant
Peter - Jimmy Hotta
Claudia - Chicago
Agatha - Yankee
Mike - Billy the Kid

Desolator

CHEAT ÖTLET

A játék MULTILOAD-os, azaz az egyes szintek csak az előzők teljesítése után tölthetők be. Ezt átverhetjük, ha egy előző pálya fejléce után egy következő pálya fő-kódját gépeljük be. Meglátjuk, így a további szintek is játszhatók!

HISOFT 'C' COMPILER

A programszerkesztő használata

A **Spectrum C** rendszerének használatát a programszerkesztő ismertetésével folytatjuk, majd ezután térünk rá magának a nyelvnek az ismertetésére. Mint említettük a szerkesztőbe az **EDIT** majd az **ENTER** billentyűkmegnyomásával léphetünk be. A szerkesztő minden számmal kezdődő sort beszerkeszt a pufferébe, hasonlóan a BASIC-hez. A sorszám nem lesz része a programsornak, csak a szerkesztéshez szükséges. A szerkesztőnek egykarakteres parancsai vannak, melyek a következők:

I<sorszám1>,<sorszám2> – automatikus sorszámadás. Az első szám az első sornak a száma, míg a második szám a növekmény. A szerkesztő addig adja a megfelelő sorszámokat, míg be nem viszunk egy sort, amelyik csak az **<EDIT>** kódját (kis téglalap) tartalmazza.

L<sorszám1>,<sorszám2> – listázás az első számtól a második számig.

K<sorszám> – beállítja, hogy hány soronként történjen a listázás.

W<sorszám1>,<sorszám2> – ugyanaz, mint az L, csak a nyomtatóra listáz.

V – Kiírja az aktuális elválasztójelet és az utoljára használt **<sorszám1>**, **<sorszám2>**, **<param1>**, illetve **<param2>** értékeket, továbbá a szövegfile kezdő és végcímét.

S,,<param1> – a parancsok paraméterei közt általában a vessző áll. Ha ez valamiért nem megfelelő, akkor átcserélhatjük a **<param1>** sztring első karakterére. Ezt nem célszerű szóköznek, vagy **ENTER**-nek választani!

C – Visszatérés a fordítóba.

B – Kilépés a BASIC-be. Újraindítás a RANDOMIZE USR 25200 paranccsal!

N<sorszám1>,<sorszám2> – a sorok átszámozása. Az első megadott szám az első sor száma, míg a második a növekmény.

F<sorszám1>,<sorszám2>,<param1>,<param2> – a megadott sorok közt (beleértve a határokat) keresi a **<param1>** sztringet, s ha megtalálta, áttér szerkesztő módba (lásd később). Lehetőségünk van a soron belül további előfordulást keresni, vagy a megtaláltat helyettesíteni a **<param2>** sztringgel. A sztringeket nem szabad idézőjelek közé tenni!

P<sorszám1>,<sorszám2>,<param1> – a puffer megadott sorait kiírja a szalagra **<param1>** néven.

G,,<param1> – beolvassa a **<param1>** nevű file tartalmát a pufferbe.

Ez utóbbi két parancs esetén, ha a sztring második karaktere kettőspont, akkor az előtte álló szám a microdrive sorszáma, a név pedig a harmadik karaktertől kezdődik.

Utoljára hagytuk az **E<sorszám1>** szerkesztési parancs ismertetését. Ennek segítségével a létező, **<sorszám1>** sorszámú sort tudjuk megszerkeszteni. Ehhez az alábbi alparancsokat használhatjuk:

<Kurzor jobbra> – egy karaktert átmásol a régi sorból az újba.
<Kurzor balra> – visszarakja az átmásolt karaktert a régi sorba.
<ENTER> – a szerkesztés befejezése, az új sor bekerül a puffer-be.
Q – a szerkesztés vége, az eredeti sor megmarad.
R – az eredeti sor szerkesztését elölről kezdi.
K – törli a kurzor után álló karaktereket.
Z – a kurzor alatti karakterrel együtt töröl a sor végéig.
I – beszúrás. Villogó * kurzor jelenik meg. A felesleges karaktereket a **<DELETE>** gombbal törölhetjük. A beszúrást befejezhetjük az **<ENTER>** megnyomásával.
X – az összes maradék karaktert átmásolja, a sor végére áll, s áttér beszúrási módba.
C – helyettesítési mód. A kurzor + lesz, s a bevitt karakterek átírják az eredeti sorban levő karaktereket. Kilépni az **<ENTER>** megnyomásával tudunk.
F<param1>,<param2> – befejezi a sor szerkesztését, kicseréli a régit és megkeresi a következő sort, ahol az F után beírt sztring megalálható.
S – az F parancsban megadott sztringre cseréli a megtalált sztringet, majd tovább keres.

A szerkesztő parancsai és az E parancs alparancsai úgy működnek, hogyha valamelyik paraméterüket (ezek a **<sorszám>** és **<param>** értékek) nem adjuk meg, akkor az utoljára megadott értékekkel dolgozik. Ezeket lehet a **V** paranccsal lekérdezni.

Tekintettel arra, hogy a C program képes önmaga felülírására, minden programfuttatás előtt célszerű a 10 sornál hosszabb programokat elmenteni! Javításnál nem kell mindig, csak akkor, ha már nem emlékszünk, mit is javítottunk ki.

A C nyelv általános tulajdonságai

Egy **C** program változó és típusdeklarációk valamint függvények halmaza. A függvényeken belül már nincs lehetőség további függvények deklarálására; míg a függvényen beül használhatunk további változódeklarációkat. Ennek következtében a változókat **külső** és **belső** változóknak hívjuk, attől függően, hogy az összes függvényen kívül, vagy valamelyiken belül deklaráltuk. (Más nyelvek esetén a globális-lokális elnevezéspár használatos.) A belső változók még – deklarációjuktól függően – lehetnek statikusak vagy sem. A statikus változó értéke a függvényből való kilépéskor is megmarad és a függvény újabb hívásakor ezzel az értékkel számolhatunk tovább. Valamennyi használt változót – az első használata előtt – deklarálni kell.

A **C** nyelv maga lehetővé teszi **extern** és **register** típusú változók használatát is. Ez utóbbi azt fejezi ki, hogy a változót magát, ha ez lehetséges, a processzor regiszterében valósítsuk meg. Erre a Spectrum esetében nincs lehetőség, a **Z80** regiszterei másra már foglaltak. Az extern típus azzal van összefüggésben, hogy a **C** nyelven írt program egyes darabjait külön file-ban is tárolhatjuk, külön fordíthatjuk. Ilyenkor jelezni kell a file elején, hogy melyek azok a függvények és változók, amelyek deklarációját egy másik file tartalmazza. Erre nekünk nincs lehetőségünk, mert a fordító mindig a forrásfile-ból és egyetlen menetben állítja elő a futtatható kódot.

A **C** erősen típusos nyelv: minden változónak van típusa, s ezt a program szövegében explicite meg is kell adni. A **C** aránylag kevés típust ismer, ezek a következők:

	C elnevezés	Jelentés	Tárolási hossz
1.	char	karakter	1 byte
2.	int	egész szám	2 byte
3.	short	egész szám	2 byte
4.	long	egész szám	2 byte
5.	float	valós szám	nem implementált
6.	double	dupla pontos	nem implementált

Általában a **C** megvalósításokban az **int**, **short** és **long** típusok nem azonosak, de ebben a reprezentációban igen. Mint a bevezetésben már említettük, a valós számokat nem kezeli a rendszer. A 2.-4. típusok elé tehetünk egy **unsigned** módosító szócskát, ilyenkor az illető váltözók nem tárolhatnak negativ számot.

A változó-deklarációk alakja igen egyszerű:

[static] <típus megnevezése> <változó lista> ;

Például

```
int i,j;
char beolv, kiir, c;
short alfa, beta;
static unsigned ciklusvalt;
```

mind érvényes deklarációk. Ha a static jelzőt nem tesszük ki, akkor a változó nem lesz statikus, amit néha úgyis ki szoktunk fejezni, hogy a változó automatikus. (Természetesen az alaptípusokon kívül vannak ún. típusképző operációk – pl. tömbök – amelyek segítségével további típusokat lehet definiálni.)

Az alaptípusokon – elsősorban a számokon – a megszokottnál lényegesen több műveletet lehet végezni, s azok jelölése is meglepő. Ezek a műveletek (és relációk) a következők:

	C jelölés		elnevezés
1.	!		logikai tagadás
2.	~		bitenkénti komplemeter-képzés
3.	+	10	összeadás
4.	–	10	kivonás, ellentett képzés
5.	*	11	szorzás, mutatókép zés
6.	/	11	osztás
7.	%	11	maradékképzés
8.	< <	9	balra tolás
9.	> >	9	jobbra tolás
10.	<	8	kisebb
11.	>	8	nagyobb
12.	< =	8	kisebb egyenlő
13.	> =	8	nagyobb egyenlő
14.	= =	7	egyenlő
15.	! =	7	nem egyenlő
16.	&	6	bitenkénti és
17.	|	5	bitenkénti vagy
18.	&&	4	bitenkénti kizáró vagy
19.	||	3	logikai vagy
20.	,	0	sorozatos kiértékelés
21.	? :	2	feltételes kifejezés
22.	+ +		növelés
23.	– –		csökkentés

24.	=	1	értékadás
25.	+ =	1	értékadás összeadással
26.	− =	1	értékadás kivonással
27.	*=	1	értékadás szorzással
28.	/=	1	értékadás osztással
29.	%=	1	értékadás maradékképzéssel
30.	> > =	1	értékadás jobbratolással
31.	< < =	1	értékadás balratolással
32.	&=	1	értékadás bitenkénti és-sel
33.	|=	1	értékadás bitenkénti vagy-gyal
34.	^ =	1	értékadás bitenkénti kizáró vaggyal
35.	sizeof		változó tárolási hossza
36.	cast(<típus>)		konvertálás

Az egyoperandusú műveletek prioritása a legmagasabb (nem számítva a zárójeleket). Ezek a következők: **!, *, &, −, |, ~, ++, −, sizeof, cast**. Ezek az operátorok jobbról balra kötnek. Az összes kétoperandusú művelet balról jobbra köt. Ezek prioritását a táblázatban soroltuk fel. Ezek után következnek prioritásban az értékadó műveletek, amelyek mindegyike jobbról balra köt. Végül legalacsonyabb prioritású a vessző művelet, s így mindig ez hajtódik végre utoljára. A vessző balról jobbra csoportosít.

A C nyelvben az értékadás mint önálló utasítás nem jelenik meg, hanem speciális műveletként szerepel. Az x = 2 értékadás eredményül 2 ad, s mellesleg ez az érték az x változóba is belemásolódik. Pl. az y + (x = 2) művelet korrekt. Eredményül az y + 2 értéket kapjuk, s mellékhatásként az x változóba kerül a 2 érték.

Hasonlóan furcsa a vessző művelet, bár a **HISOFT**-ban nem implementálták. Mégis megemlítjük, mert a **C** programokban igen gyakran használják. Pusztán annyit jelent, hogy a vesszővel elválasztott kifejezéseket sorban ki kell értékelni, s magának a kifejezésnek az értéke az utoljára kiértékelt kifejezés lesz. Tekintsük például az i = (j = 2,j + 1) kifejezést! Először természetesen a zárójelen belüli kifejezés értékelődik ki. Ennek hatására j értéke 2 lesz, majd kiértékelődik a j + 1 kifejezés, melynek értéke így 3 lesz. Ezért i a 3 értéket kapja, s magának az egész kifejezésnek az értéke is 3 lesz!

Következő furcsaság a + = típusu értékadások. A **C** nyelv készítői úgy találták, hogy igen gyakoriak az X = X + 1 típusú értékadások, s ezek gyors végrehajtása érdekében bevezették a + = értékadást. X + = Y az X = X + Y értékadás rövidítése. Ha tehát az X változót 1-gyel akarjuk növelni, akkor a leggyorsabban azt az X + = 1 paranccsal hajthatjuk végre. Hasonlóan kell értelmezni az összes többi értékadó műveletet.

Az 1-gyel való csökkentést és növelést annyira lényegesnek találták, hogy külön csökkentő és növelő műveleti jelet iktattak a nyelvbe, ezek a + + és a − − jelek. Ezeket csak változó elé vagy után lehet írni. Ha elé írjuk, akkor a változó értékét először kell módosítani, majd utána használni. Ha utána írjuk, akkor előbb használjuk a változó értékét, s csak utána módosítja a program. Például az i = (x = 2,y = 3,x + (+ + y)) művelet hatására i értéke 6 lesz! (Vajon miért?)

Utoljára maradt a feltételes értékadás. Ez egy háromargumentumú művelet: **<feltétel> ? <kifejezés> : <kifejezés>**. A feltételes kifejezés értéke a > követő első kifejezés, ha a feltétel igaz, különben a második. Például az x > y ? x : y kifejezés értéke mindig az x és y számok közül a nagyobbik.

C programok felépítése

Mint említettük, a **C** program változódeklarációk és függvénydefiníciók sorozata. A program futása a main nevű függvény meghívásával kezdődik, ez tekinthető tulajdonképpen a főprogramnak. Egy függvénydefiníció az alábbi alakú:

```
[[extern] <típus>] <név> (<paraméterlista>)
   <változó-deklarációs lista 1>
   { <változó-deklarációs lista 2>
     <utasításlista> }
```

A <név> a függvény nevét adja meg, ezzel a névvel kell a függvényre majd hivatkozni. A paraméterlista a függvény formális paramétereit adja meg, ezeket és csak ezeket a <változó-deklarációs lista 1>-ben deklarálni kell. Ezeket a változókat csak és kizárólag a függvény belsejében használhatjuk. A kapcsos zárójelek közti részt szokás függvénytörzsnek hívni. Ez ugyancsak tartalmazhat egy deklarációs listát, ezek lesznek a függvény belső változói. Végül a függvénytörzsben kell megadni a végrehajtandó utasítások sorozatát. A függvény nevét egy típusazonosító előzheti meg, ez megadja, hogy a függvény milyen típusú értékkel tér vissza. Ha elmarad, akkor az mindig **int** típust jelent. Annak jelzésére, hogy a függvény visszaadott értéke érdektelen szokás a **void** típust használni. A **void** típus valójában egész típust jelent, de a függvény nevé elé irásával egyértelműen jelezhetjük, hogy nincs felhasználható visszaadott érték. Az **extern** használatára még a későbbiekben visszatérünk.

A továbbiakban felsoroljuk az összes **C** utasítás formáját. Ügyeljünk az egyes utasítások végén látható pontosvesszőre (;) használatuk kötelező!

1. Összetett utasítás. Az összetett utasítás alakja:

{ <változó-deklaráció lista> <utasításlista> }

alakú, hasonló a függvénytörzzsel. Az itt szereplő változók csak az összetett utasításon belül léteznek, onnan való kilépéskor értékük nem használható fel.

2. A <kifejezés>; szintén utasítás. Hatására a <kifejezés> kiértékelődik, s értéke rendelkezésre áll. Ha a kifejezésben értékadások is szerepeltek, akkor a kifejezés kiértékelése egyben az értékadások végrehajtását is jelenti.

3. Függvényből visszatérni kétféleképpen lehet. Vagy a függvény törzsének utolsó utasítását is végrehatjuk, vagy kiadjuk a return utasítást. Annak alakja kétféle:

return ; vagy **return** <kifejezés> ;

Ez utóbbi esetben a függvény értéke a <kifejezés> lesz, míg az előző esetben nem defniált. Az első (tehát a <kifejezés> nélküli esetet akkor használjuk, ha nem akarunk a függvénnyel értéket visszaadni.

4. Vezérlésátadások. Bár a **C** struktúrált nyelv, lehetőség van címkék használatára a programban, s a megcímkézett utasításra való közvetlen vezérlésátadásra. Erre szolgál az utasítások címkével való ellátása, illetve a **goto** utasítás. Ezek alakja a következő:

goto <címke> illetve <címke>: <utasítás>

A címke tetszőleges, másra még nem használt azonosító lehet. A **goto** utasítás végrehajtása azt eredményezi, hogy a vezérlés a <címke>-vel megjelölt utasítással folytatódik. A címke csak az éppen végrehajtás alatt álló függvényben lehet.

A feltételes vezérlésátadásra a

if (<kifejezés>) <utasítás> illetve a

if (<kifejezés>) <utasítás 1> **else** <utasítás 2>

utasítások szolgálnak. A kifejezés kiértékelése után a vezérlés az <utasítás 1> feldolgozásával folytatódik - feltéve, hogy a kifejezés értéke igaz volt, pontosabban nullától különböző. Ha a kifejezés értéke hamis, azaz nulla, akkor az első esetben a következő utasításra kerül a vezérlés, míg a második esetben az <utasítás 2> kerül végrehajtásra. A C tartalmaz egy többirányú elágaztatást is lehetővé tevő utasítást. Ennek alakja a következő:

switch (<kifejezés>) <utasítás>

míg az <utasítás>-ban az alábbi utasítások fordulhatnak elő:

case <állandó-kifejezés> : <utasítás> illetve default :

<utasítás>

A **switch** utasítás végrehajtása a <kifejezés> kiértékelésével kezdődik. Ezután a program megkeresi az utasításban az első olyan case-t, amelyikhez tartozó állandó kifejezés értéke megegyezik a <kifejezés> éppen aktuális értékével. Az ezt a **case**-t követő első utasítással folytatódik a program. Ha ilyen **case** nincs, akkor a default-ra kerül a vezérlés. Ha a default nem szerepel a **switch**-en belül, akkor a **switch** követő első utasításra kerül a vezérlés. Szemben a **C** nyelv definiciójával, a **HISOFT C**-ben a **switch** utasításon belül már nem definiálhatunk semmit.

5. Ciklusutasítások. A **C** háromféle ciklusutasítást ismer. Ezek a következők:

```
while ( <kifejezés> ) <utasítás>
do <utasítás> ( <kifejezés> );
for ( <kifejezés 1>; <kifejezés 2>; <kifejezés 3>)
  <utasítás>
```

A két **while**-t tartalmazó struktúra hasonló. Az <utasítás> rész újra és újra végrehajtódik egészen addig, amig a kifejezés igaz, azaz nem nulla. Amikor a <kifejezés> értéke először lesz nulla, a ciklus lejár. A **do**-val kezdődő ciklus annyiban tér el, hogy az <utasítás> legalább egyszer végrehajtódik.

A **for** utasítás egyenértékű a következő **while** ciklussal:

```
<kifejezés 1>;
while <kifejezés 2> {
    <utasítás>
    <kifejezés 3>
}
```

Ennek megfelelően az első kifejezés inicializálja a ciklust, a második ellenőrzi a ciklus lejártát, míg a harmadik a ciklus egy-egy végrehajtása után módosítja a ciklusváltozók értékét. Például a BASIC-ből jól ismert FOR I = 1 TO N STEP 1 ciklust a **C**-ben a következőképpen lehet kifejezni: for (i = 1;i + + ;i < = n).

6. Egyéb utasítások. Ebbe a kategóriába összesen három utasítás tartozik. Ezek közül a legegyszerűbb az üres utasítás, ez a ;. Felesleges pontosvessző üres utasításként viselkedik. A

break utasítás befejezi az utasítást tartalmazó legbelső **while, do, for** vagy **switch** utasítást, s az azt követő első utasításra kerül a vezérlés. A **continue** utasítás befejezi a ciklusmag végrehajtását, s a ciklus folytatásának ellenőrzésére kerül vissza a vezérlés. Ez a kétféle **do** és a **for** ciklusra egyaránt vonatkozik.

Előre definiált függvények

Befejeztük a **C** nyelv ismertetésének első részét. A továbbiakban a típusdeklarációkat, az előre definiált függvényeket és a fordítási opciókat ismertetjük. Jelenlegi ismereteink azonban még nem elegendőek programok írására, ugyanis a **C**-ben az adat ki/beviteli műveletek mind előre megírt függvények (hasonlóan a **PASCAL**-hoz), ezért legalább néhány eljárást ismeretetünk, hogy tudjunk már most programokat készítenni.

Adatbeolvasás

A billentyűzetről történő adatbeolvasás formája a következő:

scanf(<formátum-sztring>,[<argument>...]);

A formátum-sztring a beolvasandó értékek formátumát tartalmazza, míg az argumentum-lista a beolvasandó értékek helyét adja meg, vagyis mindegyik egy-egy mutató. A formátum-sztringben az egész értékeket a "%d" vagy a "%10d" formában kell jelezni. A % jel vezeti be a vezérlő sorozatot, míg a "d" a decimális beolvasási formátumot jelzi. A köztük lévő szám a maximális beolvasandó jegyek számát jelenti. Bármilyen nem decimális jel véget vet a beolvasásnak. Például az x és y egész számokat a következőképpen lehet beolvastatni:

scanf("%d%d",&x,&y);

Kiírás a képernyőre

A képernyőre való kiírás ugyancsak formátum-sztring segítségével történik. Ennek alakja:

printf(<formátum-sztring>,[<argument>...]);

Argumentumokként most magukat az értékeket kell megadni, nem pedig a címüket. A <formátum-sztringben> található nem vezérlő karakterek egy az egyben megjelennek a képernyőn. A kiírás vezérlésére a következő karaktersorozatokat is lehet még használni:

C jelölés	hatás
\n	Új sor
\t	vizszintes tabulálás
\b	visszalépés
\r	kocsi-vissza
\f	lapdobás (képernyő törlés)
\\	backslash
\'	aposztróf

Például a printf("\f\n\nEredmenyek: %5d %5d",x,y) hatására a képernyő törlődik, s a második sor elején megjelenik az "Eredmenyek:" felirat, majd azt követően 5-5 helyiértéken ábrázolva az x és y számok érték, közte két szóközzel.

Most már kellő ismerettel rendelkezünk ahhoz, hogy elég bonyolult és összetett programokat írjunk **C** nyelven. Bemelegítőnek egy egyszerű példa

Az alábbi program az első 1000 természetes szám között található prímszámot írjaki a képernyőre:

```
int oszthato(i,j)
int i,j;
{
  if(i%j == 0) return -1; else return 0;
}
main()
{
  int i,j,flag;
  printf("%1c%d\n",CLR,2);
  for(i=2;i<1000;i++=2) {
    flag = 0;
    for(j=2;j<=i>>1;(j==2)?j++:(j+=2))
      if(flag = oszthato(i,j)) break;
    if(!flag)
      printf("%d\n",i);
  }
}
```

Jelen ismertetőnket azzal fejezzük be, hogy ismertetjük, hogyan kell egy **C** programot megirni és futtatni: Töltsük be a **C** fordítót, majd bejelentkezés után nyomjuk meg az **<EDIT> <ENTER>** billentyűket. Ennek hatására szerkesztő üzemmódba kerülünk. Adjuk ki az **I10,10** szerkesztő parancsot, majd ahogy a program sorban adja a számokat írjuk be az egyes programsorokat. Vigyázat: a **C** alapszavakat csak kis betűkkel írhatjuk be! Amikor valamennyit beírtuk, akkor a beszúrási üzemmódból úgy tudunk kilépni, hogy egy olyan sort írunk be, amelyik egyedül az **<EDIT>** billentyű jelét (kis téglalap) tartalmazza. A fentiek elvégzése után nyomjuk meg még a **<C>** billentyűt is. Ennek hatására a szerkesztőből visszatérünk a fordítóba. A **#INCLUDE <ENTER>** után a fordító lefordítja a szerkesztő pufferében lévő programot. Ezután már csak a **<SYMBOL SHIFT-I>** (vagy **AT**) billentyűt kell megnyomnunk. Ha nem vétettünk hibát, akkor a fordítótól azt az üzenetet kapjuk, hogy az **<Y>** gomb megnyomására elindul a program.

Elképzelhető, hogy mind a forrásnyelvi, mind a lefordított programot szalagra vagy mikrodrive-ra szeretnénk átmásolni. Ekkor a következőképpen kell eljárnunk: ha a forrásnyelvi szöveget akarjuk eltenni, akkor a szerkesztőből ki kell adnunk egy **P10,150, "ezanevem"** parancsot. Vigyázzunk: a sorszámoknak az általunk megírt program első és utolsó sorának a számával kell megegyezniel Ha a lefordított programot akarjuk elmenteni, akkor a program szövegének első sorába a **#translate <filenév>** alakú vezérlő sort kell elhelyezni. A file mentésére a **<SYMBOL SHIFT-I>** billentyű megnyomásakor kerül sor. A lefordított és elmentett program visszatöltése után a **RANDOMIZE USR 25200** BASIC paranccsal indítható el.

Rendben, nézzük, hogyan működik a program! Rögtön látszik, hogy két függvényből áll, ezek az **oszthato** és a **main**. A **main** a főprogram, ezért ennek nem lehet paramétere. Az **oszthato** nevű függvény kétváltozós és egész értéket ad vissza. Ez 0, ha i maradék nélkül osztható j-vel, különben -1. A **main** függvénynek három belső változója van, valamennyi egész. Ezek az **i,j** és a **flag** nevű változók.

A **main** kiírja az első prímszámot, ami a 2. (Ha valaki nem tudná: egy szám akkor prímszám, ha az 1-en és önmagán kívül maradék nélkül egyetlen pozitív számmal sem osztható...) Ezután következik egy ciklus, ami hárommal indul és 999-ig tart. A ciklusmag minden egyes lefutása végén végrehajtódik az i+=2 kifejezés kiértékelése, aminek következményeként i mindig kettővel nő. A belső ciklus ellenőrzi, hogy van-e az i-nek osztója. Ez a ciklus a j=2 értékkel indul, s egészen i/2-ig tart. Az i/2 értéket trükkösen "i>>1"-nek írtuk be. A ciklusváltozót a (j==2)?j++:(j+=2) kifejezés segítségével módosítjuk. Ha j egyenlő kettővel, akkor j eggyel nő a j++ kifejezés hatására, minden más esetben kettővel, mert ilyenkor a j+=2 rész kerül kiértékelésre. A ciklusváltozó ilyen használata meggyorsítja a ciklust, hiszen a páros számok – kivéve a 2-t – kimaradnak. A ciklusmag egyetlen feltételes utasításból áll. A feltétel kiértékelésének egyik mellékhatása, hogy **flag** értéke mindig beállítódik. Ha a feltétel igaz (<>0), azaz találtunk osztót, akkor a break miatt kilépünk a ciklusból. Végül ha a flag jelzi, hogy a számnak nincs osztója, akkor a második printf kiírja a számot. Ha még valaki itt van: irjunk olyan programot, amelyik kiírja egy szám prímtényezős felbontását. Használjunk minél bonyolultabb és trükkösebb értékadásokat!!!

Numerikus billentyűzet

Köztudott, hogy a **Spectrum** billentyűzetén – még a 128+2, +3 billentyűzetén is – nehéz számokat, adatokat, a numerikus számítások során alkalmazott szimbólumokat (tizedespont, szorzásjel stb.) bevinni. Egy speciális célprogram (pl. bérelszámolás, bruttósítás stb.) esetén ez a probléma fokozottabban jelentkezhet. A 128K géptípusokhoz igaz forgalomba került egy numerikus külső billentyűzet, amely a KEYPAD csatlakozón keresztül illeszthető, ám úgy gondoljuk 48K-s gépből valamivel több található az országban, az ő problémájukat kellene elsősorban megoldani.

A megoldás kulcsa egy billentyűzetre programozható joystick interface – ilyenből sokféle létezik, még hazai forgalmazásban is –, egy lerobbant joystick, valamint a **külső numerikus billentyűzet**, melynek megépítére most fogunk ötleteket adni.

Az első lépés a joystick szétszerelése. Célszerű, ha egy már egyébként használhatatlan joystick-et használunk fel erre a célra. A joystick kis nyáklapján meg fogjuk találni az oda csatlakoztatott kábelvégződést. Ez gyakran úgy néz ki, hogy minden ér más színű. Ezermester üzletekben kapható többeres szalagkábel (laposkábel), vegyünk ebből egy kb. 70 cm-es darabot. Ebből vágjunk le egy 20 cm-es részt, fejtsünk le belőle 6 különböző színű eret, majd pucoljuk meg a végeket, és forrasszuk az egyik oldali végződéseket a csatlakozásokhoz:

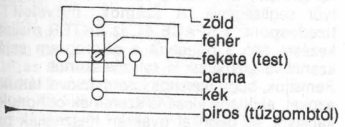

A szalagkábel másik végén is pucoljuk meg a vezetékvégeket, majd forrasszunk fel rá egy 6 pólusú tuchel dugót. A 6 pólusú tuchel dugót lengő aljzattal együtt szerezzük be, az aljzatot majd a numerikus billentyűzethez fogjuk felszerelni. Feltétlenül jegyezzük meg azt is, hogy melyik kábelszín melyik pólushoz tartozik.

Ezt követően szereznünk kell egy kisebb méretű műanyag dobozt. A doboz méretét persze a beépítés alapvetően befolyásolja, ám nem akarunk konkrét adatokat megadni (a x b x c), ez menet közben úgy is ki fog derülni. Lombfűrésszel vágjuk ki a billentyűk helyét, 10 x 10 mm-es nyílásokat, ugyanakkor vegyünk egy kb. 6-8 mm vastagságú gumilapot, ebből pedig vágjunk ki 8 x 8 mm méretű hasábokat (ezek lesznek a billentyűk).

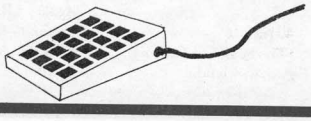

A műanyag doboz felső lapjára (amelyen a nyílásokat kivágtuk) alulról vágjunk be egy megfelelő méretű gumilapot (célszerű rossze kerékpár belsőből), majd pillanatragasztóval a nyílásoknak megfelelően ragasszuk fel a billentyűket a vékony gumilapra. Amikor minden billentyű a helyére került, célszerű várni néhány órát pihenni, hogy a ragasztó kötési szilárdsága megfelelő legyen, ezután a számokat és a jeleket felvihetjük a billentyűk felületére. Ennek megoldását már Önökre bízzuk, akár égetéssel, akár festéssel.

Amíg a ragasztó megköt, nekiláthatunk a nyáklap elkészítésének. A kapcsolást egy – a vékony gumilappal megegyező nagyságú nyák-lapon fogjuk megtervezni, ez házilag is könnyen megoldható. A nyák felületén a vastag sávokat maratjuk ki, a szín-jelölések az általunk elkészített billentyűzetre vonatkoznak, lehet bármilyen más vezeték-szín kombináció.

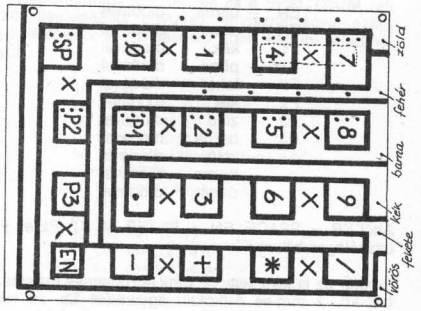

A számozott négyzetek szélén és a csíkokon készítsünk Ø 1 mm-es furatokat, a szerkezet szívét képező egyenirányító diódák részére, ugyanis ezekkel lehet megoldani, hogy a joystick-kel ellentétben, a joystick átlós irányának megfelelő kettős kapcsolást megkapjuk. Ide már a leggyengébb egyenirányítók is megfelelnek, kb. 7,- Ft/db, és 35 db-ra lesz szükségünk. A nyákhoz forrasszuk a szalagkábel másik részét (kb. fél méter), a színeknek megfelelően, a másik végére pedig szereljük fel a tuchel lengő aljzatot. A diódákat a kis furatokon keresztül a nyák sima oldala felől feldugva forrasszuk be. A fő irányoknak (2,4,6,8) megfelelő kapcsolásokat dióda nélkül, azokból lecsípett darabokkal oldhatjuk meg. A fő irányok betartása fontos a joystick betanításához! A diódákat úgy forrasszuk fel, hogy az azokon látható "csík" jelzés mindig a kiinduló mezőhöz (pl. 7,9) essen közelebb. Az irányába mutasson. Részletesebb rajz helyett itt leírjuk, hogy mely mezőtől mely színhez csatlakozzon a dióda.

8	– fehér	dióda nélkül
4	– zöld	dióda nélkül
2	– kék	dióda nélkül
6	– barna	dióda nélkül
5	– piros	dióda nélkül
7	– fehér	diódával

7	– zöld	diódával
9	– fehér	diódával
9	– barna	diódával
1	– zöld	diódával
1	– kék	diódával
3	– kék	diódával
3	– barna	diódával
0	– zöld	diódával
0	– fehér	diódával
0	– piros	diódával
/	– kék	diódával
/	– barna	diódával
/	– piros	diódával
*	– fehér	diódával
*	– barna	diódával
*	– piros	diódával
+	– zöld	diódával
+	– kék	diódával
+	– piros	diódával
–	– zöld	diódával
–	– piros	diódával
SP	– fehér	diódával
SP	– piros	diódával
EN	– barna	diódával
EN	– piros	diódával
P1	– kék	diódával
P1	– piros	diódával
P2	– fehér	diódával
P2	– kék	diódával
P3	– zöld	diódával
P3	– barna	diódával
.	– zöld	diódával
.	– barna	diódával
.	– piros	diódával

Ahol SP = SPACE, EN = ENTER, ill. P1, P2 és P3 tetszőleges billentyűk.

Amikor ez is kész lett, vágjunk le rugalmas rézlemezből kb. 2 mm-es csíkokat, egyenként kb. 20 mm hosszút, majd hajlítsuk meg ezeket az ábrának megfelelő alakra.

Forrasszuk ezeket a csíkokat a nyákrajzon X-szel jelölt, tehát a közös (fekete) érintkezőkre. Attól függően, hogy a hajlítás milyen magasra sikerült, ragasszunk a gumilap aljára hálószerűen megfelelő magasságú gumicsíkokat, ez fogja megadni a billentyűzet érzékenységét, és meggátolja, hogy másik kapcsoló is bekapcsoljon.

Most már a billentyűket belülről felnyomhatjuk a műanyag dobozon kivágott nyílásokba, a nyákot 4 db. M3-as csavarral rögzíthetjük a dobozon, a vázlatnak megfelelő módon:

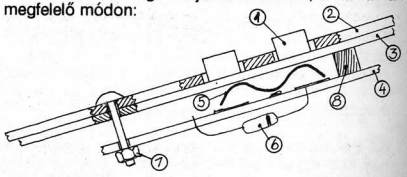

1 – billentyű
2 – műanyag doboz
3 – gumilap
4 – nyomtatott áramkör
5 – rugalmas lemez
6 – dióda
7 – csavar
8 – távtartó gumicsík

Amennyiben az összeszerelés rendben megtörtént, következhet a főpróba! A tanítható, programozható joystick interface-t tanítsuk be úgy, mintha a joystickkel tennénk, ám most a numerikus billentyűzet billentyűi segítségével. A **számok, műveleti jelek**, a **tizedespont**, a **SPACE** és az **ENTER** mellett rendelkezésre álló 3 billentyűt a célprogram sajátosságai szerint választhatjuk ki, tetszés szerint.

Reméljük, hogy hasznos információval láttuk el mindazokat, akik egy kicsit is szeretnek otthonukban barkácsolni, és gépüket gyakran használják numerikus feladatokra. A felhasználáshoz sok sikert kívánunk!

KILLED UNTIL DEAD

LEVEL IV. SUPERSLEUTH

1. pálya
(Last Laff)
gyilkos: Claudia
áldozat: Sydney
hely: Agatha's room
fegyver: bomb
ok: Sidney said you were Cousy writer
Break In
Sydney - 4
Peter - 2
Calaudia - –
Agatha - Phillis Dorothy
Mike - –

2. pálya
(Motherly Love)
gyilkos: Agatha
áldozat: Sydney
hely: patio
fegyver: knife
ok: You wanted Mike's inheritance

3. pálya
(Rhymes and crimes)
gyilkos: Claudia
áldozat: Agatha
hely: library
fegyver: gun
ok: Jealousy

4. pálya
(The Scales of Justice)
gyilkos: Claudia
áldozat: Peter
hely: patio
fegyver: poison
ok: He weighs less than the rest

Break In
Sydney - Beekeeper
Agatha - Rammsers
Claudia - Danger Man
Mike - E.A.Poe
Peter - –

Vége!

A billentyűzet figyelése

A **SpV. 15.** számában a billentyűzet figyelésének BASIC-ből megvalósítható módszerére szemléltettünk egy példát. Sajnos elkövettük egy hibát: a *Beta Basic* segédprogrammal nem mindenki rendelkezik. Sok levéliró is javasolta: ne tegyük feltétlenül szükségessé a *Beta Basic* betöltését, ha a módszer az alap BASIC utasításkészletével is szemléltethető. Ezért most a rutint egy kicsit átírtuk.

```
  10 REM *** Bill.figyeles ***
  20 DIM b$(5): FOR i=16 TO 175
STEP 32: PLOT 0,1: DRAW 255,0: N
EXT i
  25 PLOT 0,16: DRAW 0,153: DRAW
 255,0: DRAW 0,-153
  30 PRINT AT 2,5;"A billentyuk
figyelese"
  40 PRINT AT 5,1;"1-5";AT 6,1;6
3486;AT 9,1;"Q-T";AT 10,1;64510;
AT 13,1;"A-G";AT 14,1;65022;AT 1
7,1;"CS-V";AT 18,1;65278
  50 PRINT AT 5,28;"0-6";AT 6,26
;61438;AT 9,28;"P-Y";AT 10,26;57
342;AT 13,26;"ENT-H";AT 14,26;49
150;AT 17,27;"SP-B";AT 18,26;327
66
  60 PLOT 128,144: DRAW 0,-128:
PLOT 50,144: DRAW 0,-128: PLOT 2
03,144: DRAW 0,-128
  70 LET a=IN 61438: PRINT AT 5,
18;a: GO SUB 100: PRINT AT 6,8;b
$: LET a=IN 64510: PRINT AT 9,10
;a: GO SUB 100: PRINT AT 10,8;b$
: LET a=IN 65022: PRINT AT 13,10
;a: GO SUB 100: PRINT AT 14,8;b$
: LET a=65278: PRINT AT 17,10;a:
 GO SUB 100: PRINT AT 18,8;b$
  80 LET a=IN 61438: PRINT AT 5,
18;a: GO SUB 100: PRINT AT 6,18;
b$: LET a=IN 57342: PRINT AT 9,1
8;a: GO SUB 100: PRINT AT 10,18;
b$: LET a=IN 49150: PRINT AT 13,
18;a: GO SUB 100: PRINT AT 14,18
;b$: LET a=IN 32766: PRINT AT 17
,18;a: GO SUB 100: PRINT AT 18,1
8;b$
  90 PRINT AT 20,0;"Aktualis bil
lentyu: ";CHR$(PEEK 23560);"
"
  95 POKE 23560,32
 100 LET b$="000000"
 110 LET x=a-160
 120 IF x/16<1 THEN LET b$(5)="1
"
 130 IF x/16>=1 THEN LET x=x-16
 140 IF x/8<1 THEN LET b$(4)="1"
 150 IF x/8>=1 THEN LET x=x-8
 160 IF x/4<1 THEN LET b$(3)="1"
 170 IF x/4>=1 THEN LET x=x-4
 180 IF x/2<1 THEN LET b$(2)="1"
 190 IF x/2>=1 THEN LET x=x-2
 200 IF x<1 THEN LET b$(1)="1"
 210 RETURN
```

Ellipszis kompozíció

Ez az egyszerű demonstrációs program azt mutatja be, hogy különböző koordinátájú ellipszisek segítségével hogy tudunk 3 dimenziós hatást kelteni:

```
  1 CLEAR
  2 INK 2
  5 LET x=0: LET y=80
 10 FOR n=0 TO 2*PI STEP PI/180
 15 PLOT 128+x*SIN n,87+y*COS n
 20 NEXT n
 25 LET x=x+10: LET y=y-10
 30 IF y=-10 THEN STOP
 40 GO TO 10
```

Kristály kompozíció

A trigonometrikus függvények és a **SPECTRUM** rajzoló utasításainak együttes felhasználásával szép, gyémántcsiszolathoz hasonló ábrát kapunk eredményül:

```
  10 CLEAR
  20 DIM a(12): DIM b(12)
  30 FOR n=1 TO 12
  40 LET k=n/6*PI
  50 LET a(n)=128+80*SIN k: LET
b(n)=88+80*COS k
  60 PLOT a(n),b(n)
  70 NEXT n
  80 FOR n=1 TO 12
  90 FOR m=1 TO 12
 100 LET ox=a(m)-a(n)
 110 LET oy=b(m)-b(n)
 120 PLOT a(n),b(n): DRAW ox,oy
 130 NEXT m: NEXT n
```

Plusz egy grafika

Ez egy igazi **ABS**-trakt alkotás, ugyanis az **ABS** függvény alkalmazásával értük el ezt a meghökkentően érdekes hatást!

```
  10 REM ABS-trakt
  20 FOR k=0 TO 60 STEP 10
  30 FOR x=0 TO 128
  40 LET y=30-ABS (x-32)*SIN (x*
PI/64)
  50 PLOT x,y+k: PLOT y+k,x
  60 PLOT 255-x,y+k: PLOT 255-(y
+k),x
  70 NEXT x
  80 NEXT k
```

SHANGHAI WARRIORS • Players

Amikor felíratkozunk a **HIGH SCORE** táblára, a nevünk helyett gépeljük be: OUTLAND. Ha most elindítunk egy új játékot, rendelkezésünkre fog állni egy bomba, amelyet minden időben aktivizálhatunk.

SKATEBALL • Electronic Arts

A címképernyőn gépeljük be: **TIXY**, ekkor a gép készségesen végigmutatja nekünk mind a 26 szintet, majd végtelen élettel ajándékoz meg bennünket.

Az amatőr programozók döntő többsége csupán a BASIC nyelvet ismeri és használja, holott szívesen beillesztene egy-két gépi kódú rutint is programjaiba olyan feladatok elvégzésére, amelyek BASIC nyelven csak igen döcögősen, túlságosan lassan, vagy egyáltalán nem oldhatók meg. Többek között ehhez kívántak segítséget nyújtani a **Gépi kód tanfolyam** sorozat előző fejezetei, amelyek a SPECTRUM-ban is alkalmazott Z-80 mikroprocesszor utasításkészletét ismertették több-kevesebb részletességgel. Ezek az utasítások képezik a gépi kódú programozás alapelemeit – mondhatnánk építőköveit – amelyekből a program felépíthető. A BASIC utasításokhoz szokott programozó azonban ezeket nem tudja a megszokott programozási gondolatmenetbe beilleszteni, így – hacsak nem kap segítséget – szinte nehezebben igazodik el közöttük , mint a BASIC nyelvet sem ismerő kezdő.

A segítség legjobb és legegyszerűbb módja **néhány mintaprogram bemutatása**, az alkalmazott gondolatmenet levezetésével. A következőkben ismertetésre kerülő programok ill. rutinok főleg ezt a célt szolgálják, de olyan gyakorlati feladatok megoldására irányulnak, amelyek amatőr BASIC programokban is sokszor előfordulnak, a kidolgozás viszont olyan, hogy ezek a rutinok meglévő amatőr programokba is beilleszthetők.

Bevezetőül mindenesetre néhány megfontolásra érdemes jó tanács:

1. **Tanuljuk meg valamelyik ASSEMBLER/DISASSEMBLER program kezelését**, és lehetőleg rendszeresen azt használjuk. Nálunk legelterjedtebb a GENS-3, MONS-3 páros, amelyek nagy előnye, hogy a memória tetszőleges területére tölthetők be (a mintaprogramok is erre készültek, de ez nem zárja ki más monitor-assembler program használatát). Ha mindkettőt betöltjük, akkor az asszemblált program azonnal ellenőrizhető és futtatható.
2. **Legyen kéznél a Z-80 utasításkészlet összefoglaló jegyzéke** (mit fogad el a mikroprocesszor?) és részletes ismertetője, amelyeket bizony eleinte szinte minden utasítás beírása előtt segítségül kell hívni.
3. Az assembler programba beírt utasítássorozatot (forráskódot) célszerű futtatás előtt kimenteni, amit **minden assembler program lehetővé tesz**.
4. **Ne feledkezzünk meg a RAMTOP áthelyezéséről** CLEAR utasítással, a gépi kódú programunk alá, különösen ha a memória legfelső részét is használni akarjuk. A ROM program ugyanis közvetlenül a RAMTOP alatti rekeszeket használja veremterületként, aminek **felülírása kellemetlen következményekkel jár**.
5. Folyamatábra készítése nemcsak ajánlatos, de összetett program esetén az áttekinthetőség csak így biztosítható.

A bemutatásra kerülő mintaprogramok főként **demonstrációs célt szolgálnak**, a legegyszerűbb utasításokból összeállítva. Minden más szempont – pl. tömörség, működési sebesség, kis helyszükséglet – háttérbe került.

Kezdjük a gyakorlást egy olyan rutinnal, amely egy rendezetlen számsor tagjait nagyság szerinti sorrendbe rendezi. Egyszerűség kedvéért a számsor legfeljebb 255 tagból álljon, és az egyes számértékek is csak 0...255 közötti pozitív egész számok lehetnek (így ui. csak egy byte hosszúságú adatokat kell kezelni).

A rendezés gondolatmenete a következő :

A számsor első tagját egymás után összehasonlítjuk az összes mögötte állóval, és ha valahol egy nála kisebb értéket találunk, a két számot felcseréljük. Csere után folytatjuk a műveletet, de már ahhoz az új értékhez hasonlítunk, amit csere útján az első helyre beírtunk. A sor végére érve bizonyos, hogy a számsor elején annak legkisebb értékű tagja áll. Ezt megismételve a második, harmadik stb. taggal, a rendezés teljessé válik. A programot a memóriában bárhol elhelyezhetjük. Ha nem használunk nyomtatót, akkor kényelmes megoldás a nyomtató 23296. címen kezdődő, 256 byte hosszú tárterületének felhasználása, ahol a programot semmi nem zavarja, és még a RAMTOP-ot sem kell áthelyezni.

Számrendezés

```
 10 TAGOK   EQU   23296
 20 CIM     EQU   23298
 30 CIMTAR  EQU   23300
 40 CIKLUS  EQU   23302
 50         ORG   23310
 60         LD    HL,(CIM)
 70         LD    A,(TAGOK)
 80         DEC   A
 90         LD    B,A
100 C1      LD    A,B
110         LD    (CIKLUS),A
120         LD    A,(HL)
130         PUSH  HL
140 C2      INC   HL
150         CP    (HL)
160         CALL  NC,CSERE
170         DJNZ  C2
180         POP   HL
190         INC   HL
200         LD    A,(CIKLUS)
210         LD    B,A
220         DJNZ  C1
230         RET
240 CSERE   LD    C,(HL)
250         LD    (HL),A
260         LD    (CIMTAR),HL
270         POP   DE
280         POP   HL
290         PUSH  HL
300         PUSH  DE
310         LD    (HL),C
320         LD    HL,(CIMTAR)
330         LD    A,C
340         RET
```

Az egyes lépések magyarázata :

A 10-50 sorok csupán ún. assembler direktívák, amelyek a programozást könnyítik. Egyszerűbb ugyanis címkéket beírni mint számértékeket, sőt esélyünk van arra, hogy tévedés esetén az assembler program erre figyelmeztet. Ezekben:

10 - a számsor tagjainak számát tároló rekesz címe;
20 - a számsor kezdőcímét tartalmazó rekeszpár;
Az előbbi adatokat nem rögzítjük a programban, hanem esetenként kívülről adjuk meg (BASIC-ből POKE utasítással), hogy a programunk univerzálisan használható legyen;
30 - Itt a mindenkori soron következő szám címét helyeztük el (2 byte);
40 - ez a ciklusváltozó (még hátralévő tagok száma) tárolási helye;
50 - A program kezdőcíme;
60 - Lehívjuk a számsor kezdőcímét;
70 - és a tagok számát (n);
80 - de csak n-1 lépést kell tennünk.
90 - Ezt azért töltjük át B-be, mert a most következő ciklusban a B értékét használjuk, ciklusváltozóként.
100 - a C1 külső ciklus kezdete, a B-ben hordozott ciklusváltozót minden visszatéréskor a memória adott rekeszében kívánjuk elraktározni, de oda csak az A regiszterből tudunk értéket betölteni (110).
120 - Mivel itt HL mindig arra a címre mutat (és ügyelünk arra, hogy ez a ciklusból való visszatérés után is így legyen), ahol a soron következő bázisszám található, az ott lévő értéket az A regiszterbe töltjük;
130 - a címet pedig kimenjük a verembe. (A verembe való adattárolás mindig nagyobb körültekintést igényel, mint a memóriarekeszben való tárolás, mivel onnan az adatok csakis egymás után, fordított sorrendben vehetők ki).
140 - A belső, C2 ciklus kezdete, amelyben a bázisszámot rendre összehasonlítjuk a mögötte állókkal. Először a következő tag címére lépünk (140), és az ott lévő értéket összehasonlítjuk az A-ban lévő bázisszámmal (150).

160 - Ha ez az érték a bázisszámnál nem nagyobb, vagyis nem volt átvitel (amit a C jelzőbit mutat), akkor meghívjuk a CSERE szubrutint. (Vegyük észre, hogy a program azonos értékek esetén is cserél, de ez az eredményt nem befolyásolja).
170 - B értéke csökken, és amíg 0 értékét el nem éri, vissza a ciklus kezdetére. Fontos tudni, hogy a B regisztert közben nem használtuk, tehát abban még a ciklusváltozó értéke van.
180 - A külső ciklust a következő számmal folytatjuk, amelynek címét a veremből kivett érték növelésével kapjuk (egy lépés előre).
200 - Visszatérés előtt lehívjuk és B-be töltjük a ciklusszámot (210), és értékét csökkentve visszatérünk a ciklus elejére, ha még van hátralevő tagunk (220). Egyébként vége (230). A CSERE szubrutinba lépéskor a HL regiszterpár az éppen vizsgált szám címét tartalmazza, míg a bázisszám címe a címtárban, értéke viszont az A regiszterben van. Ezeket kell egymással felcserélni.
240 - Átmenetileg C-be töltjük a vizsgált szám értékét;
250 - helyére beírjuk a bázisszámot;
260 - és megőrizzük azt a címet is, ahol a csere végett megálltunk. Az aktuális kezdőcímet, ahová C értékét be kell töltenünk, a veremben tároljuk, tehát onnét kell kivenni. Igen ám, de most egy szubrutinban vagyunk, és az ide lépéskor a ROM program a verem tetején helyezte el a visszatérési címet, alatta helyezkednek el az oda korábban bevitt értékek. Ezért:
270 - Kivesszük a felül lévő adatot bármely használaton kívüli regiszterpárba,
280 - majd utána a keresett címet is, és visszaállítjuk az eredeti állapotot (290, 300), persze ügyelve a fordított sorrendre.
310 - Az aktuális kezdőcímre beírjuk az új értéket;
320 - és a programot ott folytatjuk, ahol megszakítottuk,
330 - de már az új bázisszámmal.

Következő programunk célkitűzése legyen egy **rendezett számsor véletlenszerű, alapos összekeverése**. Ez az igény nem csak az amatőr játékprogramokban gyakori, hanem a számítástechnika egyéb ágaiban is. Mi azért maradjunk meg a kezdő amatőr szintjén, és ennek megfelelően válasszuk ki a követendő eljárást is.

Ismét vezessük be azt a korlátozást, hogy a számsor csak egy byte-os egységekből áll, és tagjainak száma sem több 255-nél. Elhelyezünk egy n tagú számsort a memória egymást követő rekeszeiben, és egy alkalmas üres területet feltöltünk egy ugyancsak n számu, INT RND n tagokból álló véletlen számsorral, amit BASIC-ből könnyen és gyorsan lehet generálni. (A helypazarlást tekintsük bocsánatos bűnnek). Ezek után a keverés annyiból áll, hogy végiglépve a számsoron, valamint az RND számsoron is, az utóbbi helyén álló véletlenszám azt adja meg, hogy a számsor adott tagját melyikkel (a sor elejétől számítva hányadikkal) kell felcserélni. Így elvileg minden tagot megmozgatunk, és jó átkeverés az eredmény.

A fő paramétereket ezúttal is kívülről visszük be, tehát a program univerzálisan használható.

Keverés

```
 10 CIM    EQU   23296
 20 RND    EQU   CIM+2
 30 NN     EQU   CIM+4
 40 TAG    EQU   CIM+6
 50        ORG   23310
 60        LD    BC,(CIM)
 70        LD    DE,(RND)
 80        PUSH  BC
 90        LD    A,(NN)
100        LD    B,A
110 CIKL   LD    A,B
120        LD    (TAG),A
130        POP   BC
140        LD    A,(BC)
150        PUSH  AF
160        PUSH  BC
170        LD    A,(DE)
180        LD    C,A
190        LD    B,0
200        LD    HL,(CIM)
210        ADD   HL,BC
220        LD    A,(HL)
230        POP   BC
240        LD    (BC),A
250        POP   AF
260        LD    (HL),A
270        INC   DE
280        INC   BC
290        PUSH  BC
300        LD    A,(TAG)
310        LD    B,A
320        DJNZ  CIKL
330        RET
```

A program működése:

Az assembler direktívákkal kezdjük ismét a beírást, ahol
10 - a számsor kezdőcíme,
20 - a véletlen sor kezdőcíme,
30 - a sor tagjainak száma és
40 - a ciklusváltozó tárolási helye.

A számsor kezdőcímét a BC-be, az RND sor címét DE-be töltjük, majd a kezdőcím verembe való kimentése után, a tagok számát írjuk be a már ismert módon a tárolás helyére (120).
Az aktuális címet a veremből vesszük ki (130), és a cserélendő szám ott lévő értékét félretesszük a verembe (150), ahová a soros címet is visszatesszük (160).
A DE címen lévő véletlenszámot a kezdőcímhez kell hozzáadni; hogy ezt könnyen megtehessük, az értéket egy megfelelő regiszterpárba kell tölteni, ami csak több lépésben lehetséges, majd az összeadást elvégezve (210) HL-ben már a csereszám címe van. Az innen kivett számértéket (220) a veremből kivett aktuális címre betöltjük (240), helyébe pedig azt az értéket tesszük, amit előzőleg az aktuális címről a verembe mentettük (260).
A számcsere végrehajtása után mindkét soron egyet lépünk előre, a BC-ben lévő soron következő címet kimentjük a verembe, mert a BC regiszterpárt közben másra is használjuk. A ciklusváltozó lehívása (300) után, értékét csökkentjük, és amíg nem éri el a 0-t, tovább folytatjuk a műveletet.

A programozást kedvelő amatőrök közül kevesen tudnak ellenállni annak a csábításnak, hogy elkészítsék a közismert **számtáblás logikai feladvány** programját, melynek az a lényege, hogy egy 4x4 mezőből álló táblán lévő 15 számot rendezetlen állapotból, tologatással, rendezett állapotba kell hozni. (Számítógépen megoldható a más méretű, pl. 3x3 vagy 5x5 mezőből álló tábla előállítása is, ami a játékot változatosabbá teszi).

A valamikor közkedvelt mechanikai felépítésű táblán (eredeti neve a feltaláló után "**Lloyd**") minden állásból rendbe lehetett hozni a számokat, hiszen az állás az eredetileg rendezett állapotból, ugyancsak tologatással jött létre. Ha azonban a rendezetlen állapotot véletlenszerű keveréssel állítjuk elő, akkor matematikai törvényszerűség, hogy a megoldhatóság valószínűsége 50 %. Az amatőr programok nagy része – még az egyébként meglepően színvonalasak is – hibás, ugyanis ezt a körülményt nem veszi figyelembe. A megoldás többek között a **Spencer: "Játékok BASIC nyelven"** címmel magyarul is kiadott könyvben megtalálható. Az ellenőrző eljárás több műveletből áll:

1. A kevert számsor első tagjától kiindulva (majd ugyanezt minden egyes tagra megismételve) megszámoljuk, hogy hány nála kisebb értékű tag áll mögötte, és ezek számát összegezzük (az üres mezőt eredeti értékével, tehát pl. 4*4-es tábla esetén 16-tal kell figyelembe venni).
2. A táblát a sakktáblához hasonlóan osszuk be sötét és világos színű mezőkre. Ha az üres mező színe nem egyezik meg a jobb alsó sor színével, akkor az előbb kapott értékhez még adjunk hozzá 1-et.

3. Ha az így kapott érték páros, akkor a tábla rendezhető. Egyébként két szomszédos számot (de nem az üres mezőt !) kell egymással felcserélni, és a számsor rendezhetővé válik.

Mintaprogramunk az 1. műveletre vonatkozik, aminek BASIC változata meglehetősen bonyolult és lassú, az eljárás 2. és 3. pontjait a játékprogramba kell beépíteni.

Kontroll

```
10 CIM      EQU  23296
20 NN       EQU  CIM+2
30 SORCIM   EQU  CIM+4
40 SUMMA    EQU  CIM+6
50          ORG  23310
60          LD   IX,SUMMA
70          LD   (IX+0),0
80          LD   HL,(CIM)
90          LD   A,(NN)
100         DEC  A
110         LD   B,A
120 C1      PUSH BC
130         LD   (SORCIM),HL
140         LD   DE,(SORCIM)
150 C2      INC  DE
160         LD   A,(DE)
170         CP   (HL)
180         JR   NC,UGR
190         INC  (IX+0)
200 UGR     DJNZ C2
210         INC  HL
220         POP  BC
230         DJNZ C1
240         RET
```

A program működése:

Az összegző memóriarekesz nullázása (70) után HL-be a számsor kezdőcímét, A-ba a tagok számát töltjük. Ez utóbbinál 1-gyel kevesebb a szükséges lépések száma (100), és ez lesz a ciklusváltozó, amit a B regiszter hordoz (110).
A C1 ciklus első lépéseként a B-ben levő ciklusváltozót mentjük ki a verembe, majd a HL-ben lévő soron következő címet töltjük a tárolási helyére (130). Innen vesszük ki a mindenkori soros cím értékét (140).
A C2 ciklus minden fordulóban egyet előre lépve (150) az ott talált értéket hasonlítja össze a soros, HL-ben lévő címen található bázisszámmal (170), és ha ez nagyobb értékű, akkor a C jelzőbit értéke 1 lesz, és a 180 sorból nincs ugrás, tehát a számláló rekesz tartalma 1-gyel növekszik (190). A ciklus a hátralévő tagok számától függően ismétlődik, majd visszatérünk a C1 ciklusba, és a következő tagra végezzük el a vizsgálatot.
A végeredményt a SUMMA nevű rekeszben találjuk, és az már a játékprogram dolga, hogy ezt hogyan használja fel.

Aki figyelmesen követte az eddigi mintaprogramok gondolatmenetét, az bátran vállalkozhat egy összetettebb feladat megoldására is, méghozzá az eddigieknél szűkszavúbb magyarázatokra támaszkodva.

Legyen az új feladat egy olyan program, amely szöveges adatok (névsor, katalógus, címtár stb.) ABC sorrendbe való rendezésére alkalmas. Ennél a témánál különösen szembetűnő a BASIC és a gépi kódú programok sebessége közötti különbség. A stringek legyenek egyforma hosszúak, és helyezkedjenek el a memória adott címétől kezdve egymás után, egymástól azonos távolságra. A gondolatmenet az egyszerű számrendező rutinhoz hasonló: Az első string első karakterét összehasonlítjuk a mögötte állók első karakterével, és attól függően cserélünk vagy továbblépünk, hogy a két kódszám közül melyik nagyobb. Egyenlőség esetén az adott stringek első, második, harmadik stb. karaktereinek összehasonlítását kell elvégezni.

A program készítésénél vegyük figyelembe, hogy az ilyen jellegű listák sorai (többnyire 32 karakter soronként) általában sorszámból, címből és az ezt követő jellemző adatokból állnak. Rendezéskor a sorszám a helyén marad, és csak a címet kell sorba rendezni, de csere esetén a címmel együtt mozgatjuk a jellemző adatokat is.

Szórendező

```
 10 NN          EQU  65001
; Tagok számának tárolási helye
 20 KEZD        EQU  NN+2
; Adatblokk kezdőcím tároló helye
 30 MM          EQU  NN+4
; Egy teljes sor hossza
 40 CIM         EQU  NN+6
; Rendezendő cím hossza
 50 SZAM        EQU  NN+8
; Cím előtti sorszám hossza
 60 TAG         EQU  NN+10
; Tagok csökkenő száma (C1 ciklus)
 70 KCIM        EQU  NN+12
; Aktuális kezdőcím
 80 SCIM        EQU  NN+14
; Aktuális sorcím
 90 STAG        EQU  NN+16
; Soros tagok csökkenő száma (C2 cikl.)
100 BETU        EQU  NN+18
; Tag betűinek változó száma (C3 cikl.)
110 KAR         EQU  NN+20
; Cserélendő karakterek cikl.száma (C4)
120             ORG  65100
130             EXX
; Nem árt az óvatosság. HL értékének
140             PUSH HL
; megőrzésével a BASIC-be való sikeres
150             EXX
; visszatérést biztosítjuk.
160             LD   HL,(KEZD)
; Adatblokk kezdőcíme HL-ben
170             LD   DE,(SZAM)
; Sorszám hossza DE-ben
180             ADD  HL,DE
; Sorszám átugrása,
190             LD   (KCIM),HL
; és itt az aktuális kezdőcím.
200             LD   BC,(NN)
; Tagok száma BC-ben,
210             DEC  BC
; de csak NN-1 lépés kell.
220 C1          LD   (TAG),BC
; Lépésszám a ciklusváltozó
230             LD   HL,(KCIM)
; Aktuális kezdőcím HL-ben
240             LD   (SCIM),HL
; Ez lesz az induló sorcím is.
250 C2          LD   (STAG),BC
; C2 ciklusváltozó a helyén
260             LD   HL,(KCIM)
; Aktuális kezdőcím HL-ben,
270             LD   A,(HL)
; és ennek tartalma A-ban.
280             LD   HL,(SCIM)
; Aktuális sorcím HL-ben
290             LD   DE,(MM)
; Sor hossza lesz a lépésköz
300             ADD  HL,DE
; Ugrás a következő címre
310             LD   (SCIM),HL
; Az új sorcímet visszatöltjük,
320             CP   (HL)
; tartalmát A-val hasonlítjuk,
330             JR   NZ,U1
; és ugrás, ha A nem egyenlő (HL)-lel
340             CALL BELSO
; A további karakterek vizsgálata
350 U1          CP   (HL)
; Ismételt összehasonlítás
```

```
360             JR   C,U2
; és ugrás, ha (HL) > A
370             CALL CSERE
; Egyébként szócsere meghívása
380 U2          LD   BC,(STAG)
; BC-ben a C2 ciklusváltozója
390             DEC  BC
400             LD   A,B
410             OR   C
; Megjegyzés a program végén !
420             JR   NZ,C2
; Vissza az elejére, amíg BC nem egyenlő
; (0)-val. Ha nincs tovább, a C1 ciklus
; folytatható.
430             LD   HL,(KCIM)
; Aktuális kezdőcím
440             LD   DE,(MM)
; és lépésköz lehívása
450             ADD  HL,DE
; Így kapjuk a következő kezdőcímet,
460             LD   (KCIM),HL
; amit a tároló rekeszben megőrzünk.
470             LD   BC,(TAG)
; C1 ciklusváltozó lehívása
480             DEC  BC
490             LD   A,B
500             OR   C
510             JR   NZ,C1
; Vissza amig BC nem egyenlő (0)-val,
; egyébként a program befejezhető.
520             EXX
530             POP  HL
540             EXX
550             RET
560 BELSO       LD   DE,(KCIM)
; További karakterek
; összehasonlításához
570             LD   HL,(SCIM)
; az indulási adatok
580             LD   A,(CIM)
; lehívása.
590             DEC  A
; Csak A-1 lépést kell tenni.
600             LD   B,A
610 C3          LD   A,B
; Ez a ciklusváltozó,
620             LD   (BETU),A
; amit megőrzünk
630             INC  DE
; Következő karakter helye
640             INC  HL
; mindkét címben
650             LD   A,(DE)
; és az ott talált értékek
660             CP   (HL)
; összehasonlítása.
670             JR   NZ,U3
; Ugrás, ha A nem egyenlő (HL)-lel
680             LD   A,(BETU)
; Lehívjuk a C3 ciklusváltozót
690             LD   B,A
700             DJNZ C3
; B-1, és vissza ha B nem egyenlő 0-val,
710             RET
; egyébként vége.
720 CSERE       LD   DE,(KCIM)
; Szócsere szubrutin induló adatainak
730             LD   HL,(SCIM)
; betöltése.
740             LD    A,(SZAM)
750             LD   B,A
760             LD   A,(MM)
; A-ban egy teljes sor hossza
770             SUB  B
; amiből a sorszám hosszát kivonjuk
780             LD   B,A
; és ebből lesz B-ben a
790 C4          LD   A,B
; C4 ciklusváltozó,
800             LD   (KAR),A
; amit megőrzünk
810             LD   A,(DE)
; DE-ben még a KCIM tartalma van,
820             LD   B,A
830             LD   A,(HL)
; HL-ben pedig az SCIM-é
840             LD   (DE),A
; és a két címen levő értékeket
850             LD   (HL),B
; egymással felcseréljük.
860             INC  HL
; Következő karakter címe
870             INC  DE
; mindkét címben.
880             LD   A,(KAR)
; C4 ciklusváltozó
890             LD   B,A
900             DJNZ C4
; B-1, és vissza, amig B nem egyenlő 0-val
910             RET
; egyébként a szubrutin vége.
```

Megjegyzés: a 390...420, továbbá a 470...510 utasítások során lényegében a BC regiszterpárban hordozott ciklusváltozó értékét csökkentjük, majd ellenőriznünk kell, hogy ez elérte-e már a 0 értéket (tehát B = 0 és C = 0). Az itt alkalmazott frappáns megoldás az OR logikai utasításának azt a sajátosságát használja ki, hogy annak elvégzése után (410) az A regiszter értéke csak akkor lesz 0, ha előzőleg mindkét változó – vagyis az A-ba töltött B, valamint a C értéke 0 volt.

A program, természetesen, bárhol elhelyezhető, akár az eddigiekhez hasonlóan a nyomtató pufferterületén, de ne feledjük, hogy az ilyen jellegű programokhoz gyakran használnak sornyomtatót. A 10..50 adatokat kívülről kell bevinni, ami az univerzális alkalmazást teszi lehetővé.

Painter

A POKE-olást a BASIC/22800/25 file térképpel rendelkező verzióra fogjuk közölni.
MERGE ""-dzseljük be a BASIC betöltőt, majd állítsuk meg a magnót, és várjunk kb. 9 másodpercet, türelmesen. Ekkor megjelenik az OK. üzenet. A 2. sorból töröljük ki a 2 db. POKE utasítást, majd EDIT-eljük a 620-as sort: LIST 620 (ENTER), CAPS SHIFT + 1
A 620-as sorban a „liv" érték adja meg az életek számát, ide írhatunk bármennyit, pl. 500, vagy 1-et is.
Adjuk ki: RUN (ENTER), majd töltsük be a 2 kódot, és annyi életünk lesz, amennyit a 620-as sorba beírtunk. Gyakorlatilag az örökéletet is hasonló módszerrel érhetjük el, annyi különbséggel, hogy a 620-as sor EDIT-álása helyett a 2020-as sort kell kitörölnünk.

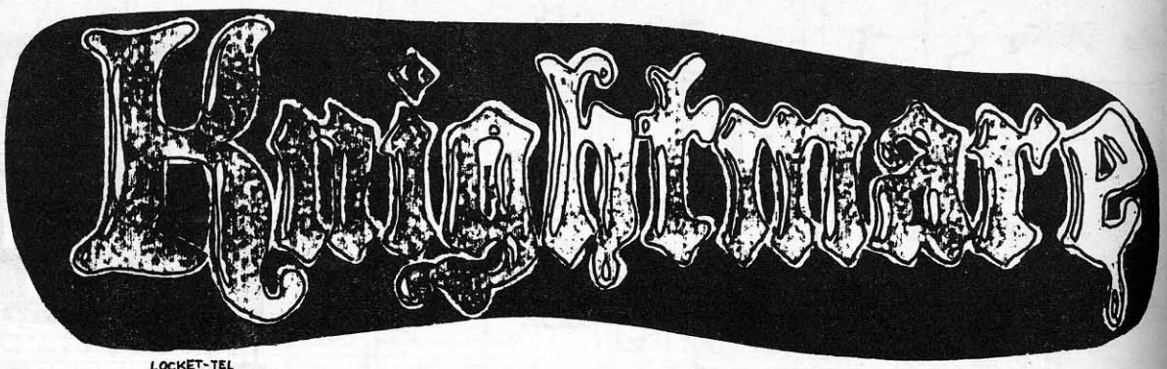

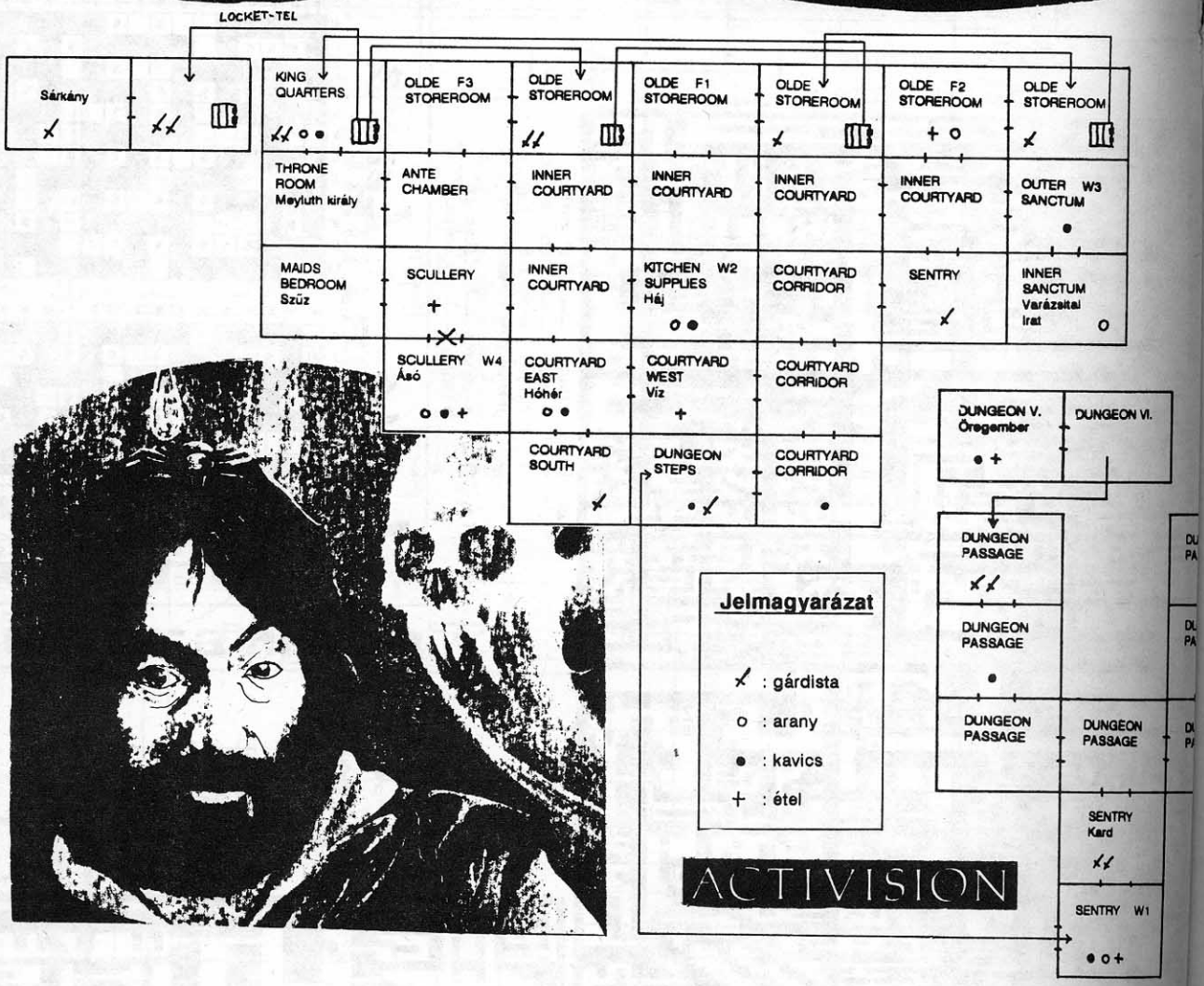

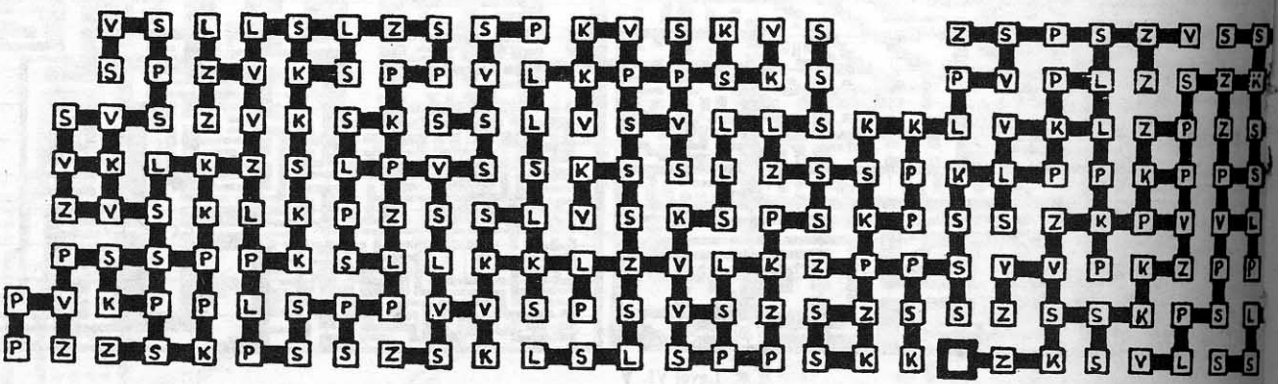

Holiday in Sumaria

K – Sötétkék P – Piros
Z – Zöld S – Sárga

SUBMARINER

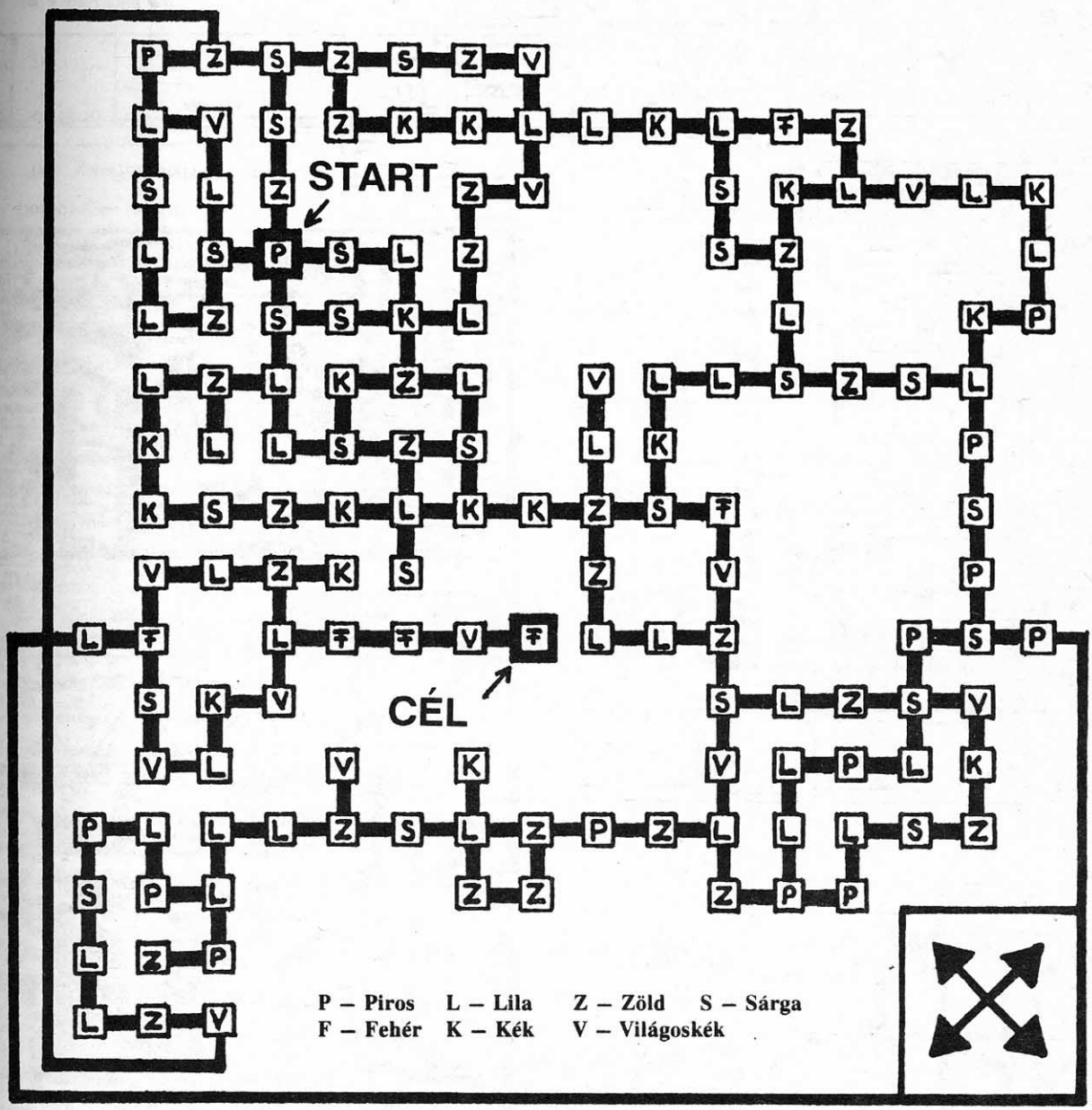

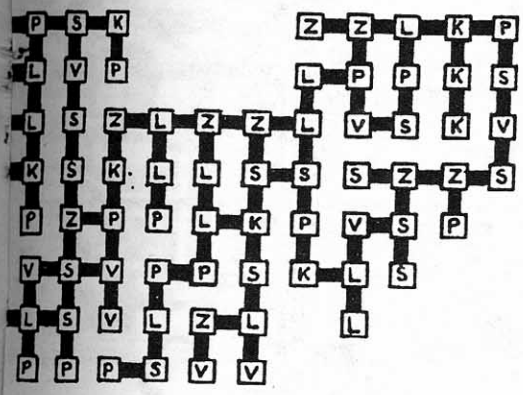

L – Lila
V – Világoskék

Level 1.

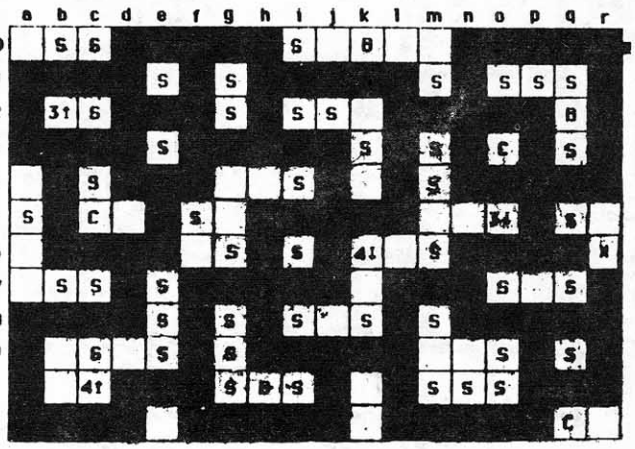

NINJA SCOOTER SIMULATOR

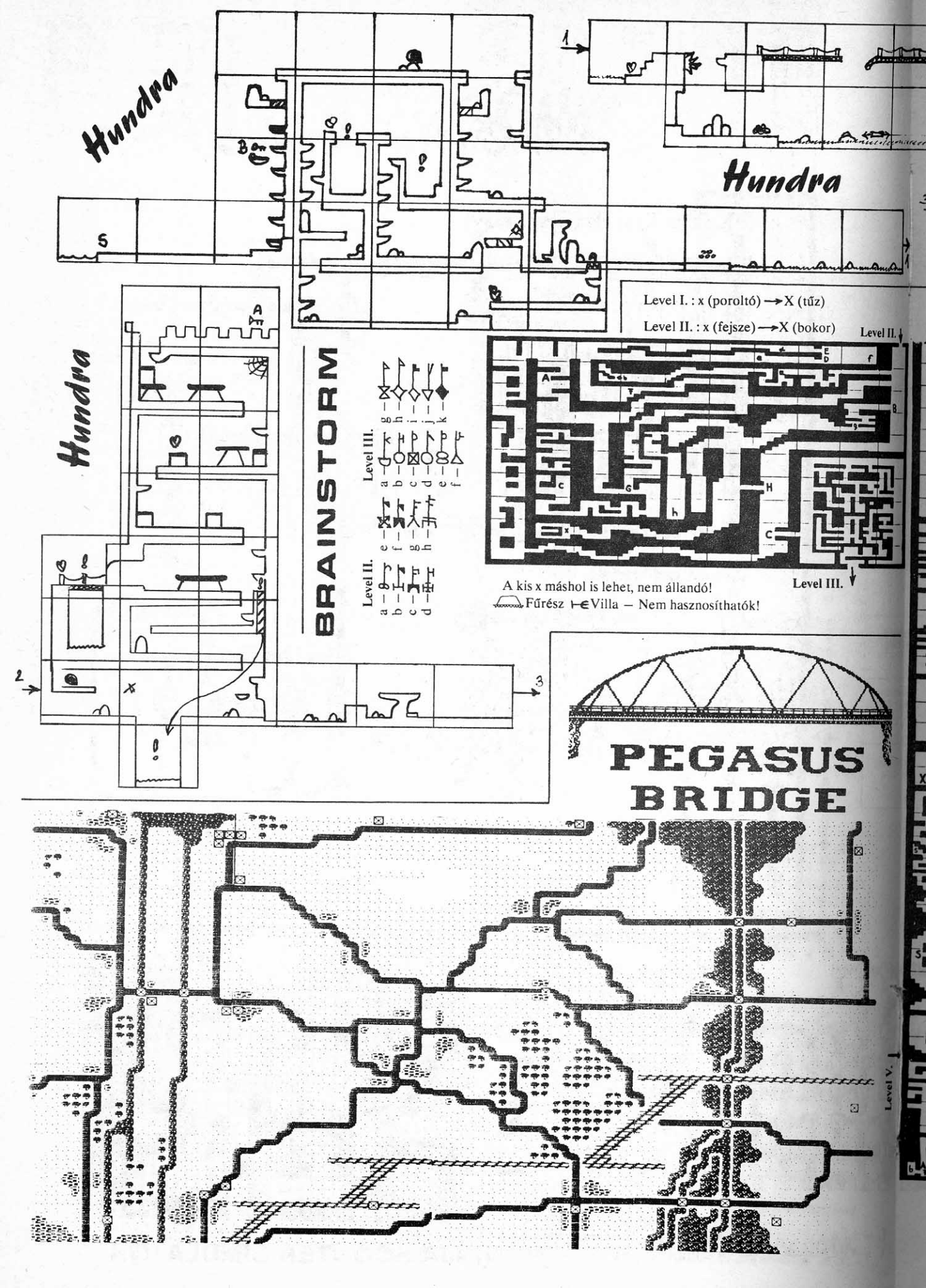
Hundra
Hundra
Hundra
Level I. : x (poroltó) → X (tűz)
Level II. : x (fejsze) → X (bokor)
Level II.
Level III.
BRAINSTORM
Level III.
Level II.
A kis x máshol is lehet, nem állandó!
Fűrész ⊢∈ Villa – Nem hasznosíthatók!
PEGASUS
BRIDGE
Level V.

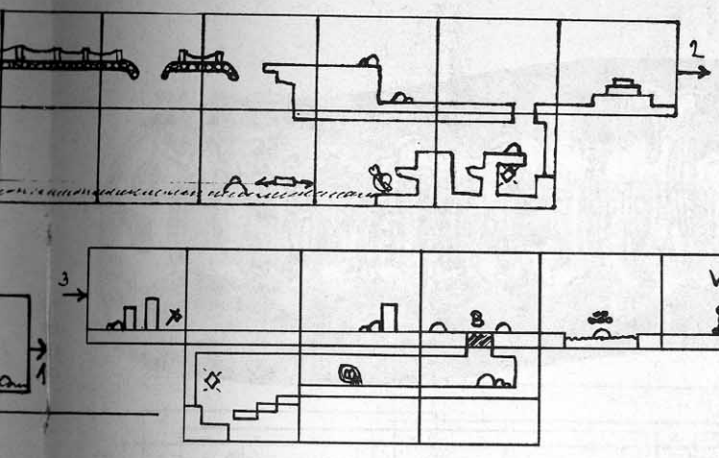

NINJA SCOOTER SIMULATOR

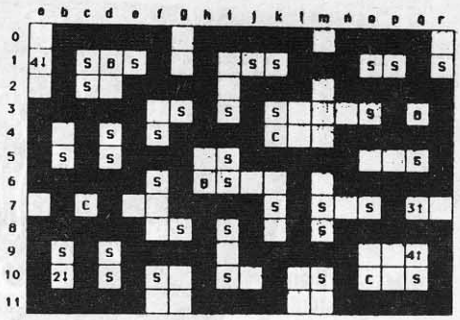

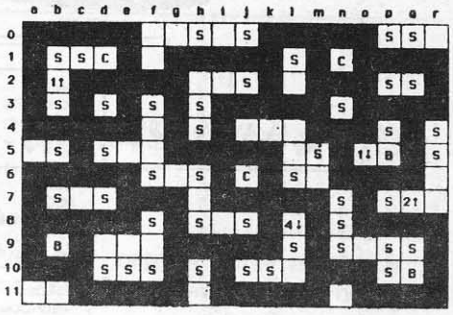

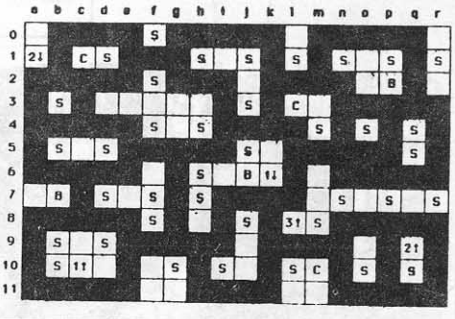

BRAINSTORM

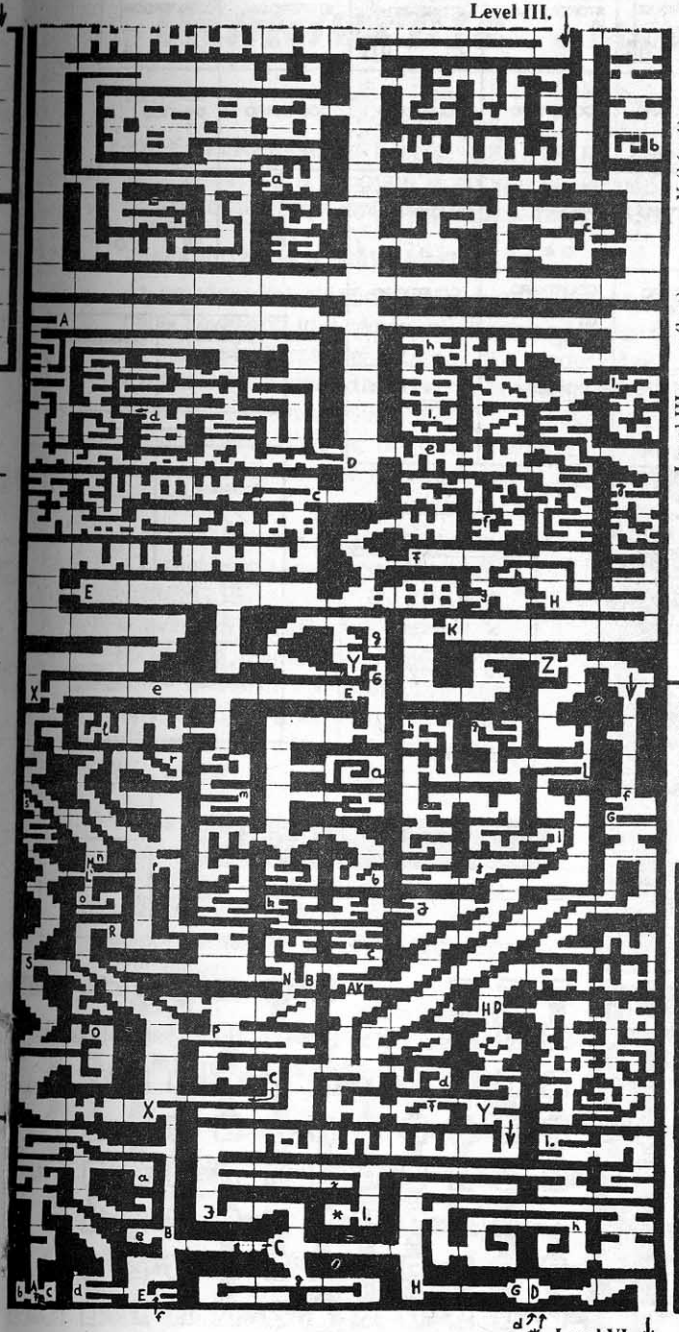

Level III. :
x (bot) — X (kígyó)
y (kés) — Y (farkas)
z (nyíl) — Z (sas)
pisztoly: nem használható

Level IV. :
x (csésze) — X (kanna)
y (szög) — Y (csizma)

Level IV.

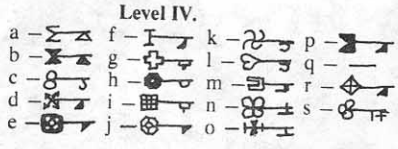

Level VI.

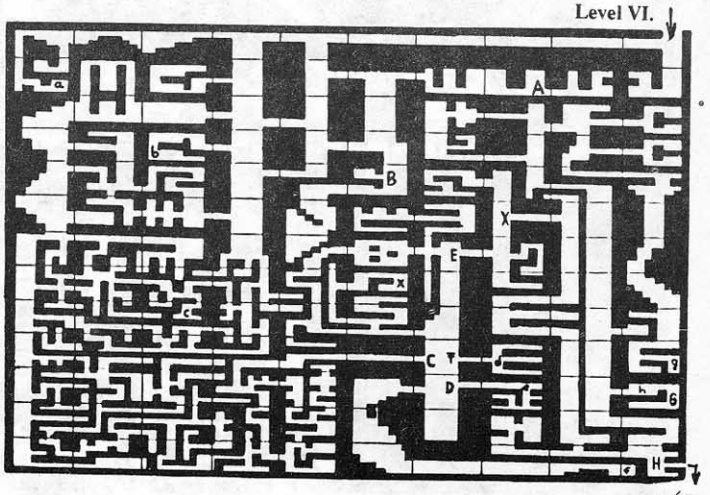

Level V.

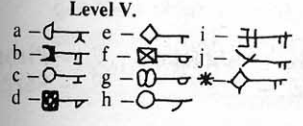

Level VI.

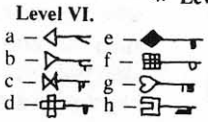

KISBETŰ: kulcs helye

NAGYBETŰ: kapu helye, amit a kisbetűs kulcs nyit